

จริงอยู่นะครับที่หัวเรื่อง “ซัลลิสเกิดบาง”

ประการของสมัยเรื่องไกรในอเมริกา” เป็นเรื่องประจำ แต่ถ้าโดยหัวข้อของเรื่อง “นิลิสสาวโลเกน” แล้ว นั้นย่อมหมายถึง คือนั้นเชื่อมละออของหัวเรื่องเดียวกันนั้น ซึ่งได้เริ่มขึ้นแล้วตั้งแต่ฉบับนี้เป็นต้นไปจนครบ ๕ ตอน ๕ สัปดาห์จบเรื่องในหัวข้อนั้น และหัวข้อในคอนต้อปอกนั้นจะให้อ่านอย่างไร เราอยู่ด้วยกันไปก่อน.

เมื่อเร็ว ๆ นี้เองหนังสือปอกเกิดบุ คิมพ์จากอเมริกาส่งเข้ามายาในเมืองไทยเราเรื่องหนึ่ง ชื่อว่า “A Woman in Bangkok” ผู้แต่งเป็นฝรั่งกฤษชื่อ Jack Reynold เคยอยู่ในเมืองไทยมานานครั้นเคยมาพักอยู่ ในเนื้อหาของหนังสือปอกเกิดบุ คิมพ์นั้นไม่มีอะไรแปลกกว่าแต่ให้เห็นชีวิตของหญิงไทยคนหนึ่งในกรุงเทพพระมหานครของเรา ซึ่งมีอาชีพเป็น “นางรำ” เด่นว่าอยู่ที่ไหนก็คลับแห่งหนึ่ง มีนามกรในไทยชื่อว่า “โล” เหตุการณ์ในตอนนั้น เป็นเวลาหลังสงคราม เมื่ออังกฤษส่งคนของเขาเข้ามาทำผลประโยชน์ทาง “การรำ” ซึ่งต่อคนละเวนไปตามต่างจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอีสาน Jack Reynold ผู้แต่ง “โล” ว่าเป็นหญิงไทยมีเสน่ห์อย่างร้อนแรง และ “สะกด” ต่อโลกอย่างร้อนแรงเอาทักที่เดียว ความ “สะกด” นั้นก็คือความทิวใจ...เงิน...และเงินแต่เพียงอย่างเดียว.

เราขอพูดถึง “Woman in Bangkok” ตามความรู้สึกของผู้เขียนเรื่องนี้ (ไม่ใช่วิจารณ์หนังสือ) ว่าผู้เขียนมีความเข้าใจอย่างที่เขาพึงเข้าใจสำหรับผู้หญิงไทยคนหนึ่ง เช่น “โล” ซึ่ง “หาเงิน” อยู่ตามไนท์คลับ หลอกล่อการ “โรกโรน” หรือ “ละเห” อย่างโรกโรก หลอกล่อขโมยความ “ละเห” เหล่านั้นเอาเข้าที่หลอนเอาไปโกงทำเพื่อมีชีวิตของหลอน และโดยเฉพาะสิ่งผูกพันอันสำคัญยิ่งก็ลูก.

แต่การประพันธ์ของนาย Jack Reynold นั้นอาจเป็นไปในฐานะที่ประพันธ์เอา “ลูก” ขึ้นไว้ Character ของ “ตัวละคร” ในเรื่อง ตามความรู้สึกของผู้ประพันธ์เรื่องในเมืองไทย และความรู้สึกของเขาน่าจะเป็นไปอย่างชาวต่างประเทศผู้แต่งบท “ละคร” เขียนในหนังสือหนังสือความวิจิตรของละครความเขียนอยู่ตลอดจนไปถึงจิตใจของคนที่อ่านได้และเขียนขึ้นโดย “ลูก” หาไม่เรื่องราวและวิจิตรองใด ๆ ไม่ ดังที่ชาวทิพย์คนระหว่าง “A Woman in Bangkok” (ซึ่งกินที่ในอเมริกา) กับ “ความวิจิตรของสมัยเรื่องไกร” ซึ่งได้สังเกตมาจกสมัยอเมริกา” โดยที่เขานำเรื่องจริงขึ้นมาเขียน เห็นด้วยและร่วมหัวใจของคนเองแต่ที่เดียว ในหัวข้อ “นิลิสสาวโลเกน” ดังที่ได้บอกกล่าวไว้ก่อนหน้านี้แล้ว.

“นิลิสสาวโลเกน” เป็นเรื่องจริงจากที่เคย ความเห็น “โลเกน” นั้น ระวังอยู่ของคนที่เห็นคล้ายกับผู้แต่งอีกคนหนึ่ง หรืออาจจะเป็นเกี่ยวกับ “โล” ของ Jack Reynold ก็ได้ไม่ขึ้นไรแต่ถ้าความเห็น “โลเกน” เขาไปประพันธ์ “นิลิสสาว” ของมหาวิทยลัยในอเมริกาฉบับนี้ “โล” ก็มีความหมายอันน่าคิดแต่ประการใดเลย เช่นนั้นไม่ใช่หรือ?

3.1

ลิลิตดาบ

ในฉบับนี้ นอกจากเรื่องที่แล้วแล้ว ขอแนะนำ “ยุคเชย” ของ “เวทก” อันเป็นนวนิยายการเมืองขนาดสั้นของนายฉบับ “เวทก” ไม่ได้นักแต่การเขียนชีวิตนัก แต่เขาจึงนึกต่อชีวิตของชนชั้นกรรมกรและชนชั้นปกครองการเมืองอีกด้วย และ “ยุคเชย” จะพาไปพบความเข้มข้นพอสมควร ชั่วระยะเวลาสี่ปีที่หนึ่ง จนกว่าจะถึงสี่ปีที่ห้า ซึ่งจะได้นำนวนิยายการเมืองขนาดยาว ๘ ตอนจบมาให้ดูหัวเรื่องว่า “เลือดสีแดง”

“เลือดสีแดง” เป็นนวนิยายเรื่องสุดท้ายในชีวิตของนายพัน เชยนั้นคือ วรมณัฐ วีระเศรษฐ์ หรือโดยนามสกุลก่อนแต่งชื่อว่า “จากประยูร” เขาได้อาสาไปเขียนแล้วว่าโลกการประพันธ์เมืองไทยด้วยเส้นโลหิตในสมองแตกเพราะความทุกข์เมื่อวัน ๒๒ เดือนกรกฎาคมนี้เอง หลังจากนั้นว่าอันอันของเขามายา สมบัติพิทักษ์สมัยคนสมัย “เลือดสีแดง” ตอนสุดท้าย ได้มีกันข้ามสี่ปีที่ห้า.

ในเรื่อง “เลือดสีแดง” ของเขานั้น ได้ฝากไว้หลายอย่างในข้อที่ควรคิด และควรพิจารณา “อนุสรณ์แห่งใจ” ทั้งของทำนุและของผู้เขียนเองอยู่มากมาย เสมือนหนึ่งว่าเขาได้ฝากนวนิยายการเมืองเรื่อง วิถีชนสมัยอันสุดท้ายแก่โลกวรรณกรรมนักคิด ขณะเดียวกันก็ขอเรื่องท่องเที่ยวให้ “สังคม” วรมณัฐ วีระเศรษฐ์ จากเพื่อนในโลกการประพันธ์ไปเพราะเส้น “เลือดสีแดง” ในสมองแตก กันนั้น “เลือดสีแดง” นวนิยายการเมือง ขนาด ๘ ตอนจบที่ประพันธ์ในอีก ๘ วันข้างหน้า จึงมีค่าต่อการอ่านเพื่อเป็นการไว้อาลัยแก่ วรมณัฐ วีระเศรษฐ์ ผู้เขียน ในฐานะที่เขาเป็นบุคคลซึ่งเคยประจักษ์โลกวรรณกรรมให้ “ลิลิต” ความเขมดของเขายัง “หัตถ์มิใช่ไปกับกองโจร” ... หรือเป็น “คนเงาเมือง” เป็นคน และ คำคำผู้เขียนเองซึ่ง “เลือดสีแดง” เป็น “เรื่องสุดท้าย” ในชีวิตของเขา.

คืออีก ๘ วัน...อ่าน “เลือดสีแดง” ซึ่งเป็นทั้งเรื่องแรกและเรื่องสุดท้าย ของ วรมณัฐ วีระเศรษฐ์ ใน “ไท-สี่ปีที่ห้า” ดังฉบับหน้า!

อ่าน วิ รัตน์

งานได้คืนอีกที.

กรวยเขียนคุณเนตร เขมะโยธิน กับชวลิต

กระผมเป็นหนึ่งผู้คิดคาถาอันเรื่อง งานได้คืนของพันเอกไชย ที่คุณเนตรเขียนลงในหนังสือพิมพ์ไทย ราชบัณฑิตก็อ่าน ผมและชาวบรมมหาราชวังสนใจมากครับ เพราะบางท่านก็มีได้อ่านข้อเสนองานอยู่เสมอ ๆ โดยไม่รีบมาทวงถามแต่เป็นผู้ที่ลืมนัดชีวิตเพื่อหาที่มา ก่อน ก็เป็นผู้ที่ทำงานดีมาแต่แล้ว อย่างเช่นคุณเนตร เขมะโยธิน และอีกหลายท่าน ถึงว่าคุณเนตรเองก็เหมือนกัน ผมไม่โทษมาก่อนครับว่าเป็นวิรัตน์ทำงานดี ๆ เพิ่งมาจากรื่องนี้จะมาเขียนถึงก็อยู่ยาก ครึ่งเกิดสงครามผมยังเดือดร้อน เพราะฉะนั้นหนังสือของคุณเนตรเขียนอยู่เวลานี้ผมคิดว่ามันเป็นประวัติอันสำคัญของประเทศไทย อันจะทำให้ลูกหลานต่อไปในอนาคตรู้ว่าใครบ้างที่ทำงานเพื่อชาติ ด้วยความลำบากมากมายมาก่อน ตลอดจนตระกูลนามสกุลของเขาระวังว่า กระตุนนี้เลยทำงานเพื่อชาติอย่างโรมานด์ อนุชนรุ่นหลังจะได้ช่วยหนังสือเล่มนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงต้องขอให้คุณเนตร เขียนอย่างละเอียดว่าใครเดินทางเข้ามาเมืองไทยลำบากอย่างไร ส่วนคุณประทีปก็ควรอย่างไรและมีการต่อสู้โรดเกิดจนบ้าง ใครที่เดินทางผ่านประเทศจีนและใครบ้างที่เดินทาง ๆ เครื่องบินมาโดยเครื่องบินหรือรถไฟก็ได้ รับความช่วยเหลืออย่างไรจากชาวบ้าน หรือชาวบ้านและคนตัวอย่างไรที่พบเห็นเขา ออกจากที่คุณเนตรขอประวัติของแต่ะบุคคลมาลง เพื่อเป็นการเชิดชูเกียรติที่เขาลำบากมาก่อน อันจะทำให้คนรุ่นหลังระดู ถึงความดีของเขา รางวัลหรือสิ่งตอบแทนจากพวกเราก็คงไม่มี ผมเชื่อว่าทุกคนที่เข้ามาเมืองไทยเพราะชาติไทยจะต้องหาหนทางนี้ แต่อันนี้ทุกคนไปอยู่ที่ไหนต่อไหนกัน ไม่ที่เมื่อซื้อสิ่งใดในวงการเมืองไทยเราบ้างละ หรือผมจะไม่รู้จักก็ไม่มี ถ้าจะกรุณาขอตัวก็มาเจอคุณเนตรเขียนลงแล้วไว้ด้วยว่า เคยทำงานที่ไหน ตำแหน่งอะไร.

สุดท้ายนี้หวังว่าคุณเนตรจะมีอนาคตงานได้คืนด้วยความแจ่มใส ผู้อ่านทุกคนเป็นกำลังใจอย่างที่คุณเขียนขึ้นนี้ หวังว่าคงมีความสุขตลอดไปใหม่ละครับ.

จาก มโนรม

ป.ล. มีรูปประกอบมาก ๆ จะเพิ่มรสของหนังสือมา.

จดหมายฉบับนี้ ผู้รับทราบมามีใหม่ ("m-m") เป็นผู้ตอบโดยหน้าที่สมต้องของข้าด้วยและได้อ่านจดหมายของคุณแล้ว ก็ขอแบ่งออกให้เป็น ๖ ข้อใหญ่ ๆ ผมจึงขอตอบเป็นข้อๆ ดังนี้คือ :-

๑. ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงยิ่งครับ ที่คุณสนโรน "งานได้คืน ของพันเอกไชย"

๒. เหตุการณ์การเขียนคดีเรื่องซึ่งไม่จริงนั้นจะเป็นประวัติศาสตร์จริงของไทยได้อย่างสมบูรณ์ เพราะผู้เขียนได้เขียนขึ้นจากความทรงจำบ้าง เหตุการณ์ต่าง ๆ เท่าที่ค้นคว้าได้บ้าง และไม่มีเวลาขอความเห็นจากผู้อื่นได้เพราะติดตัวกัน แต่ก็หวังว่าพอจะได้อ่านมาเหตุการณ์ที่ผ่านเมืองในขณะนั้นได้ ถ้ามีข้อเขียน คนรุ่นหลังก็จะไม่ทราบว่าเมืองไทยเป็นอย่างไรในสมัยนั้น (อ่านต่อหน้า ๔๕)

ไข สปีดดาต

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๔ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๐

หน้า

สรุปและวิจารณ์

๕

โดย V.B. แก้ว โทมาร์, นักสืบ, เทวิน,

บทวิจารณ์การเมือง

๕

โดย "สราภ" "

ยุคเข็ญ

๑๐

โดย เวทาค

เรื่องสั้น-สั้น

๑๒

โดย ภาสกร

งานได้คืนของพันเอกไชย

๑๔

โดย เนตร เขมะโยธิน

ชีวิต

๑๕

โดย เรือง รณชัย.

วันสมัคคู่แทน

๑๖

โดย แดง พัทธขรรณ.

เล็ดลอดสั้นเงิน

๑๗

โดย สด ธรรมะโรหิต

ในสนาม

๒๐

โดย 'นายเชน'

เขาเรียกหาประชาชนไปโดย

๒๐

โดย เทพ วรพรี

ข้อสังเกตในอเมริกา

๒๒

โดย สมัย เรืองโร

วิทยาการ

๒๓

โดย 'คาเมว'.

จารกรรมเพชรจากเมือง

๒๔

โดย แก้ว นิรันดร์.

เปรสส์คอนเฟอเรนซ์

๒๕

โดย บรรพต สິงห์พันธุ์

เรื่องหนึ่ง ๆ

๒๘

โดย แดง พัทธขรรณ

ศิลปะ

๒๕

โดย คล ราเชตร.

ออกอากาศ

๕๐

โดย คมพ์ พันธุ์.

ภาพล้อการเมืองและสังคมฉบับนี้.

โดย พันธุ์, ภาสกร, ลอช. ในหน้า ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒.

บ้านของเรา

การกัมมโหฬาร
ในทำเนียบรัฐบาล.

กลองศึกเริ่มรัวแล้ว. ซูทท์พ
แห่งพรรคเสรีชนนักคิดฯ ซึ่งประจำ
ชนกตัญญูพรรคคนแทนว่า “อุดม
สวางค์” นั้น ได้ไปนัดกลองรบด้วย
ตนเอง ที่หน้าบ้านโอรินาสานักพิ
เมื่อเช้านี้ที่ ๒๗ เดือนนี้ จอมพล
พิบูลสงคราม ได้พาแม่ทัพนายกองอีก
๘ คนไปปรากฏตัวที่หน้าท่ามกลางเสียง
โห่ร้องอย่างดัง มีของชาวไทยมุสลิม
หลายพันคน แต่แล้ว “โอรินาสานัก
พิท้าว” คง อภัยวงศ์ กลับส่งยืนอยู่
ภายใน “อี” ของตน แล้วเขาแผนที
การเมืองขึ้นมาทาง พลาญรักยาภิ
แม่ทัพนายกองคนว่า การที่พรรคคน
| แก่ถูกอารมมาโจมตี อย่างที่ท้าวเขื่อน

ขัดก็ถือเอาเสียงมุสลิมเป็นเสียงในการ
ต่อสู้เพียงนั้น. และเสียงที่อานวย
ชัยชนะ ให้แก่พรรคประชาธิปไตยก็เสีย
ภัย ทั้งนั้นเมื่อจอมพล พิบูลสงคราม
ย่างก้าวเข้ามาในการเมือง โดยเข้า
รับเลือกตั้งด้วยตนเอง ถึงกับอุทาน
ออกมาว่า “ผมเพิ่งพบโลกใหม่นี่
เอง” ในวันสมัครรับเลือกตั้งนั้น จอม
พลจึงรักใหญ่ อันเป็นประเด็นสำคัญ
ในการทำการเลือกตั้งขึ้นมาได้ เพราะ
ฉะนั้น จอมพลจึงมีการประชุมชาวไทย
มุสลิมและแบ่งเงินให้หนึ่งๆ และการ
นักชุมนุมนี้ซึ่งชาวไทยมุสลิมในวันก
กล่าว จึงอยู่ในแผนการเขื่อนหนึ่งซึ่งระ
ยิบเลียดจากพรรคประชาธิปไตย ให้มา
อยู่ในพรรคเสรีชนนักคิดฯ ที่ไททัก ก็
นั้น การชักชวนเพื่อหาเสียงจากพ
นักชาวไทยมุสลิม จึงเริ่มกันด้วยประ
การฉ้อฉล.

เรื่องของการหาเสียงจากพี่น้องชาวไทย
มุสลิมนี้ เป็นที่เปิดเผยจาก “มุสลิมสถาน” ว่า

ท่านผู้หญิงละเอียดประหลาด “ยังจำได้ไหม” (อ้อ ก็ยังจำได้เน้อ)
ในพิธีสมโภชวันประสูติของพี่ชาย จอมพลคนหัวพระนั่งมือน้อยอย่างเดิม.

สรุปแถลงวิจารณ์ ข่าวโศกของสปปด่า

“อาจมาจะเข้าตัวคืออันแอของปรับ
คงใหม่ด” นั้นเป็นข้อคิดหาและหา
หรือของพรรคประชาธิปไตย ที่รักของ
พรรคคนเก่าได้อย่างเด่นชัดสักก็เคย.
นับว่าเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี
ที่ขุนทัพแห่งพรรคอุดมศึกษาได้คิดเอา
พี่น้องชาวไทยมุสลิมเป็นยุทธภูมิ ประ
วัติศาสตร์แห่งการเลือกตั้งครั้งแล้ว
แนบเสียงดังๆ ส่วนหนึ่งได้แก่เสียงของ
พี่น้องชาวไทยมุสลิม พรรคประชาธิปไตย
ก็ใช้ประโยชน์แนบเสียงของมุสลิมเป็น
เสียงสวรรค์แห่งใหม่แต่ไหนแต่ไรแล้ว ก
ข้อดีของพรรคประชาธิปไตย ชัยชัย
เพียงเขาหนวยขั้วที่ทัพโสทร เป็น
เสียงดังๆเพียงไร พรรคประชาธิปไตย

ครั้งจึงจอมพลคนหัวพระ ได้ถูกคุมขัง
มโหฬารนักคิดแล้ว. คงจะจำกันได้ว่า เมื่อ
เรารู้ว่า จอมพลคนหัวพระได้เข้าทำเนียบขอ
มนตรี ๘ ทำเนียบรัฐบาล ตามเข้าปรากฏว่า
มุสลิมเหล่านั้นเป็น “อิมาม” ป้อนให้เส้น “มุ
สลิมสถาน” แลด้วยข้อความดังนี้ว่า “คุณนักถว
โอรินาสานักพิท้าวที่เขื่อนๆ หลอกว่าจะพา
มาพบจอมพล ป.เป็นการส่วนตัว หลังจากนั้นก็
ไว้เรื่องอันลึกลับ ก็ด้วยปณิธานและสมมุติ
บุคคลประจำตำแหน่งอันมีนาม มีชื่อต่างๆทั้ง
พระนครและธนบุรี พอทราบกันที่พี่น้อง
แล้วก็มีการเรียกประชุมกัน ที่เรือนไว้ให้เข้า
อันน่าอัศจรรย์พร้อมๆ จอมพล ป.เจ้าโศกค
ว่าให้มาประชุม ทักเป็นอันมาก เอาใจใส่ทำ
บุญตามธรรมเนียม” ตอนหนึ่งมุสลิมสถานว่า
“ทุกการนี้ทั้งหลายนั้นแต่กำลังมีมีการยอม
แนวราชของพลท้าว”

ตามข่าวนี้ซึ่งเป็นเรื่องดังนั้นเป็นการกัม
ทางการเมืองครั้งใหม่หรือที่พูดทำที่จอมพลจะ
ประจบในจิตใจของชน อิมามถูกว่าเป็นการกัม
ภายในทำเนียบคนแล้ว สอดรับกับเสียงที่
อมเพออย่างอื่น อย่างได้ทุนนั้นนักคิดจึงไม่

ทราบข่าว ผู้ใดเป็นพวกในเรือนนั้น “มุสลิม
สถาน” ซึ่งมีมติเคยเรื่องหนึ่ง ที่ไม่ได้แจ้งข้อหา
ทราบจนกระทั่งบัดนี้ เราจะได้เข้าใจการกระทำ
ทางอันอันอันที่ใดก็ตามที่กล่าวไว้ว่า “ถ้ากัน
เบ็ด” และว่า “จะเอาอิมามาจากไหนดี
๕๐๐-๖๐๐ ทั้งพระนครธนบุรีรวมกันก็เพียง๓๓
มีชื่อเท่านั้นเอง แผนการมิได้เข้ามาแล้วหลาย
ถ้าได้รับตอบว่าไม่ได้ไปด้วย แต่จะซื้อไปเรียก
อันน่าอัศจรรย์อันนี้”

ทางด้านโอรินาสานักพิท้าว
ชดเชยกันกับที่ถูกเหยียดกัน นาย
คงกฤษณะเสนศิริการของเขา ได้
“ปลุกเสกเวทมนต์” อย่างกะมึนระแมง
แซ่งขึ้น และเมื่อวางถูกขยำนไว้แล้ว
ร้อยแล้ว นาคคง อภัยวงศ์ ก็ประกาศ
เอาวันที่ ๒ กุมภาพันธ์เป็น “วันชัย”
ทั้งประกาศโดยไม่เอาพราวงฯ ระคิดคง
ทุกโหนดย่างของรัฐบาล “มหาไทย

ต้องเอาให้หนักหน่อย” โอรินาสานัก
พิท้าว (บุคลิกโหนด ในเรื่องนี้จะหมายถึง)
โอรินาสานักพิท้าว (บุคลิกโหนด) คือจาก
นั้น นายคง อภัยวงศ์ ก็ถามหนังสือ
พิมพ์ว่า “คุณจำได้ไหม เหตุที่กล่าว
หรือจะมาสู่ปากของ” โอรินาสานัก
พิท้าวที่เราจะออกอย่างกว้าง “อ้อ อ้อ”
ตามวิธีคิดคงลงอย่างนี้ จอมพลชวย
เรียก แล้วโอรินาสานักพิท้าวที่หัว
ลงถูกยกเล็กๆว่า.
“สิดาห์จะมาสู่ปากของ”
ในกาลครั้งหนึ่ง (เมื่อเรารู้ว่า
เอง) นาย คง อภัยวงศ์ ได้ประกาศ
ใช้อาวุธขึ้น เพื่อต่อสู้กับพรรครัฐบาล
อาวุธอันดังกล่าวนั้น นาย คง อภัยวงศ์

“โอมเพี้ยง” เสรีแล้วก็จากรักเป็น
 อัครมพัญชนะคน... ผู้ใดให้กิน
 กัน ผู้ใดให้เงิน เอา พอลงคะแนน
 ก็ให้ลงแก่ผู้ใดต้องการแล้ว” ปรา
 กฏว่า เมื่อชนะก็ขี้ขี้แล้วหลังจากที่ชาว
 ไทยมอดมิด ได้กินข้าวหมกไก่ อันเป็นสิ่ง
 สวรรค์จากจอมพล กันเป็นท่อน้ำลำ
 รางแล้ว ส่วนหนึ่งได้ออกจากหน้าสนาม
 ก็เข้าไปชุมนุมกันน้ำแข็ง ที่บ้านโทรทัศน์
 สนามกีฬา โดยพร้อมเพรียงกัน. ▲

V. 2.

บ้านของเขา

နေမျိုးဗိုလ်လူလူ
 ဘာသာအိန္ဒိယ ပါကစ္စတန်.

นับแต่ที่อังกฤษถอนกำลังทหาร
 ออกจากอินเดียเมื่อปี ๑๙๔๗ ทั้งอิน
 ดียและปากีสถานต่างก็แย่งกันที่จะเป็น
 เจ้าของแคชเมียร์ ทั้งเป็นดินแดนแคว้น
 แคว้นใหญ่โต อยู่ใกล้ซีกตะวันตกของ
 เขาคาหมีร์ ทั้งนี้เนื่องจากว่าประชาชน
 พลเมืองในแคชเมียร์ มีทั้งฝ่ายมุสลิมซึ่ง
 เป็นพวกปากีสถาน และฝ่ายฮินดูซึ่งเป็น
 พวกอินเดีย ต่างฝ่ายจึงมีมติเข้ามา
 เพื่อรักษาสถานะของตน และเพื่อคุ้ม
 ครองป้องกันชีวิตและทรัพย์สินแห่งพลเมือง
 ชาวของตนเป็นสำคัญ เมื่อต่างไม่ยอม
 กัน การสู้รบเพื่อจึงเข้าครอบครอง
 แคชเมียร์แต่ผู้เดียวจึงได้เกิดขึ้นอย่างนอง
 เลือด สหประชาชาติได้พยายามอย่าง
 สุดความสามารถที่จะให้อินเดียและปาก
 ศถานได้ไปอยู่ภายใต้ความดูแลของแคชเมียร์
 กันอย่างสันติ และได้จัดตั้งการไต่สวน
 สอหัย เจริญยุคอิงกันโดยฝ่ายเรียบ
 ร้อยเมื่อเดือนธันวาคม ๑๙๔๘ และลง
 ขันกันทันที ก็จึงวางแผนการกันขึ้น
 อย่างชัดเจนคราว แต่ทว่าทั้งอินเดียและ
 ปากีสถานยังคงลัทธิการของตนเข้าประ
 จำแนวของตน เป็นการคุมเข้ม และ
 จดจ้องที่จะกันเอาดินแดนของตนต่อไป

นอกจากจะได้ห้ามทัพ ทั้งสอง
 ฝ่ายไว้ได้แล้ว ทางสหประชาชาติ

“ลายพร้อยออกขง—จะให้รักก็ขงใจ!”

ยังได้ลงมือ เกี่ยวด้วยอนาคตของ
 แคว้นดังกล่าวครั้งก่อน ในปี
 ๑๙๔๗ และปี ๑๙๕๐ คือระงับให้ประ
 ชาชนพลเมืองในแคชเมียร์ลงประชามติ
 ว่าจะยอมอยู่ด้วยอินเดียหรือ หือฝ่ายปาก
 ศิสถาน ทั้งนี้ โดยที่สหประชาชาติ
 รับผิดชอบที่จะเป็นผู้ไกล่เกลี่ย ให้การลงระ
 ชามติกันนั้นไปอย่างอิสระเสรีและ
 อย่างเที่ยงธรรมที่สุด แต่ทว่าความ
 รุนแรงทั้งนี้ สหประชาชาติก็
 ยังไม่มีโอกาส ที่จะระงับให้การลงระ
 ชามติกันดังกล่าวได้ ในขณะที่ความ
 อินเดียนักพยายามที่จะให้แคชเมียร์
 แคชเมียร์ ตกมาเป็นของอินเดียนั้น
 เรื่องนั้นว่าอินเดียนั้นได้มีข้อยกเว้น เพราะ
 ว่านอกจากพวกบุคคลสำคัญ ของแคช
 เมียร์ อาทิเช่น นายกรัฐมนตรีมี
 โยโธเนียงมาทากินเดียนั้นแล้ว สภา
 ร่างรัฐธรรมนูญของแคชเมียร์ ยังมิ
 ญกหมาย ซึ่งพวกฝ่ายอินเดียนั้นได้
 รวมแคชเมียร์เข้าไว้กับอินเดียนั้น
 เป็นเอกเทศเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคมปีกลาย
 ภายหลังจากนั้นจึงได้ โดยปากีสถาน
 ร่างร่าง อยู่เหนือว่าอินเดียนั้นพยายามที่จะ
 ชุบเอาดินแดนแคว้นแคว้นแห่งนี้ ให้ได้

ครั้นเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ทางปากีสถาน
 จึงเรียกร้องไปยังทางสภา รักษาความ
 มั่นคงของสหประชาชาติให้เข้าเอาอยู่
 หาความแคชเมียร์ขึ้นมานั้นอาปรายกัน
 อีกวาระหนึ่ง เพราะได้ข่าวว่าอินเดียนั้น
 รวมแคชเมียร์ เข้าไว้กับอินเดียนั้น
 นวน โดยอาศัยข้ออ้างว่า รัฐธรรมนูญ
 แคชเมียร์เป็นเครื่องมือฉบับที่ ๒๖ นั้น
 เนื่องจากว่าปีกลายเป็นเครื่องมือฉบับที่
 ประถมหาอำนาจสันติภาพ โดยสองวันสภายุ
 ญานแบบแคชเมียร์เข้าไว้ด้วย กลับกัน
 จึงพยายามที่จะหาข้อหาให้แก่นักการเมือง
 ในอินเดียนั้นคือว่าอินเดียนั้นได้ ๑๐๑
 ๑๐๑ คน - โดยที่สหประชาชาติได้ออกเสียง
 ให้รักษาสถานภาพ เลื่อนกันแคชเมียร์ไว้
 ให้แคชเมียร์ โดยที่อินเดียนั้นได้เป็นอินเดียนั้น
 ส่วนปัญหาที่ว่า จะมีการตั้งกันของแคช
 เมียร์นั้นเป็นอินเดียนั้น ไม่มีการลงประชามติกัน
 หลังทั้งประเทศว่าเป็นประเทศหนึ่ง มีวามอน
 ติที่จะยอมร่วมอยู่ด้วยอินเดียนั้น โดยที่อินเดียนั้น
 ประชาชาติจึงว่าเป็นผู้ควบคุมดูแลการลงระ
 ชามติให้ดำเนินไปอย่างเที่ยงธรรมและอย่าง
 สุจริตต่ออินเดียนั้น มีมติของสภาผู้แทน
 มั่นคง แต่ปากีสถานซึ่งเห็นว่าอินเดียนั้น
 จะปฏิบัติตามมติไม่ได้ ดังนั้น เพราะมีให้
 กับการถอนกำลังทหารออกไปจากแคชเมียร์
 หมดก็ตาม แต่ก็มีปัญหาในสิ่งที่ได้เห็นว่ากลุ่ม
 ประถมหาอำนาจสันติภาพ ยังเป็นไปอยู่ด้วย

บุคคลสำคัญคนหนึ่งของปากีสถาน ถึงกับแสดง
 ความยินดีไปยังทางประธานาธิบดี โยเซ็นฮาร์
 สหรัฐอเมริกา ที่ว่าอินเดียนั้นได้กระทำสิ่งที่
 ต้องและที่ควรจริง ในนามของประเทศเล็ก ๆ
 และว่ากรณีนี้จะเป็นประโยชน์ต่อโลก
 เสมือน. . .

ว่าทางอินเดียนั้นได้ยอมพหิมติ
 ของสภาผู้แทนราษฎรมั่นคง ขอห้ามหา
 อำนาจกล่าวอ้างกันนั้นไม่. . . โดย
 เฉพาะอย่างยิ่ง คือว่าอินเดียนั้น
 ทำที่ ที่จะชุบเอาดินแดนแคชเมียร์
 แคชเมียร์เข้ามาเป็นของอินเดียนั้น. . . ในที่
 เห็นว่าถ้าหากอินเดียนั้นได้ลงประชามติ
 แล้ว แคชเมียร์ก็จะตกไป
 อย่างไม่มีปัญหา เพราะว่าว่าอินเดียนั้น
 มีอินเดียนั้นอยู่. . . พวกอินเดียนั้น
 ฝ่ายอินเดียนั้นอยู่ด้วยอินเดียนั้น
 เป็นฝ่ายปากีสถานมาก ภายหลังจาก
 ทางฝ่ายปากีสถาน จึงประสงค์อย่าง
 ที่จะให้มีการลงประชามติกัน แต่ทว่า
 รัฐสภาอินเดียนั้นได้กล่าวหาว่าอินเดียนั้น
 มติกันแล้ว สภาผู้แทนราษฎรมั่นคง
 แคชเมียร์ก็เมืองสมมา ซึ่งอยู่ใน
 ความยึดครองของทหารอินเดียนั้น
 เมื่อปี ๑๙๔๘ ก็ยุบตัวลงไปในตอน
 คำนวณแล้ว ปี ๒๖ และประกาศ
 ใช้รัฐธรรมนูญ ซึ่งเพิ่งว่าเสร็จวัน ๆ

"เวทางคิ" เชื้อขบขวชิรนามการเปื่องวชิขบขบ

บุคคลเขียน

ใครเราจลลคนบางคน ให้เชื่อได้ตลอดเวลา หรืออาจลลคนทั้งหลาย ให้เชื่อได้ชั่ว

เวลาหนึ่ง แต่ไม่อาจลลคนทั้งหลาย ให้เชื่อได้ตลอดเวลา.

ก่อนที่จะให้ผู้อื่นเป็นคนเชื่อถือได้ คนเองจะต้องเป็นคนเชื่อถือได้เสียเป็นแบบอย่าง.

จักถึงความสปรกด้วยความสะดวกให้สอาคได้ไฉน นอกจากจะถึงความสปรกด้วยความสวด จึงจักสอาคได้.

นั่นเป็นคติของท่าน ผู้ที่หมดได้เคารพแล้ว เป็นยอดนักปฏิวัติ และยอดนักรัฐประหารของเมืองไทย.

ผมเป็นนักหนังสือพิมพ์มานานแล้ว นานก่อนที่เมืองไทยจะได้มีการปฏิวัติ คือก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองแผ่นดิน เมื่อ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๕ เสียอีก ถึงกระนั้น เมื่อก่อน ผมเป็นนักหนังสือพิมพ์เล็กๆ อยู่อย่างไร แม้แผ่นดินไทย จะได้มีการรัฐประหารมาแล้วแล้ว ผมก็คงเป็นนักหนังสือพิมพ์เล็กๆ อยู่อย่างนั้น แต่ผมก็พอได้แล้ว ที่ใครจู่โจมท่าน ซึ่งควรถือว่าเป็นชอกช้ำๆ หนึ่งของเมืองไทย.

เช่นเดียวกัน ผมได้รู้จักกับท่าน ก่อนที่เมืองไทยจะมีการปฏิวัติ โดยท่านเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายหญิงในการแต่งงานเพื่อนชายของผมคนหนึ่ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๔ และผมได้ถูกนำไปแนะนำ ให้รู้จักกับท่าน.

นับตั้งแต่แรก ที่ผมได้เห็นรูปร่างหน้าตาของท่าน กว๊วยรูปคล้ายคน

เต็มไปด้วยความสง่างาม โขนข้มเข้มแถมแถม ฉายฉายแววแห่งความสุภาพอ่อนโยน เต็มไปด้วยความเมตตาปราณีออกมาเป็นใจ มิใช่ขึงขังว่านอกรอย่างโน้นอย่าง ทำให้ผมเกิดความเลื่อมใสขึ้นมาเป็นประเทิม ซ้ำเมื่อได้สนิทพาทักกันด้วยอีกแล้ว ผมก็ยังเคารพพ้องท่านเพิ่มขึ้นอีก และต่อมาจนกระทั่งบัดนี้ ท่านก็ยังเป็นหนึ่ง ที่ตั้งอยู่ในจิตใจของผมทีเดียว.

นิวาสถานของท่าน ทั้งอยู่ริมคลองใหญ่ลึกเข้าไป ในเขตสวนผลไม้ ที่ร่มครึ้มเย็นสบายปราศจากศัพท์คำเนียงรอนๆ อันเป็นที่รบกวนโสทรประสาท แต่ร่มรื่นด้วยเสียงเพรียก ไอน้จางของยรวรรคาทุกชนิด ใหญ่น้อย ทั้งพันธุ์ชาวรามของนักพรต ที่หมกเร้นอยู่กลางไพร่อว้าง.

ควัยานเป็นเรือนไม้ชั้นเดียวเสาสอง กว้างขวางและแข็งแรง หลังคาผุกระเบื้องมุงยาว สูงไปส่งพอดังสัณยาท ท่านที่ขยันของท่านเรียบร้อยนำตุ้มมา มีพันธุ์ไม้ก็อดนานา ประคัษประคัษบริเวณย่าน กล้วยและแสมรสเนียมสูง ภายใต้น้ำ มีทะเลหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยคุณหนังสือ ซึ่งหากระประมาณแล้ว ก็มีไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ เล่ม.

ท่านเป็นผู้ที่คงแก่เรียนผู้หนึ่ง สำเร็จการศึกษาจากยุโรป เข้ามามีตำแหน่งราชการในระดับสูงพอสมควร ชีวิตของท่านเต็มไปด้วยความสันโดษทั่วหน้า ท่านชอบชวนผมไปคุยที่ขัณฑ์เสมอ ท่านเห็นว่าผมเป็นคนมีอุดมคติและมีวิภาษ ซึ่งความวิภาษของผมเริ่มมาไม่ถึงเจ้าเรื่อกันอุดมศึกษา

กวีขบ ข้างแต่ผมกลับได้รับความรู้จากท่านเป็นอันมาก.

ชีวิตและความเป็นอยู่ของท่าน ง่ายและสามัญเหลือเกิน ท่านเป็นอันแรก ผมก็เห็นท่านเป็นเพียงท่านผู้รู้ โดยสามัญชนทั้งท่าน แม้ที่ไหนไป เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว ผมจึงมาทราบภายหลังว่า ท่านเป็นจักรกลตัวสำคัญยิ่ง ของงานอันยิ่งใหญ่ครั้งนี้.

นั่นคือท่านเป็นหัวมร ในการจัดตั้งขบวนการนักปฏิวัติ ซึ่งมีที่ทำการอยู่ทางใต้ถนนเจริญใหม่ ให้มาสัมพันธ์กับขบวนการนี้ด้วยตัวคนเดียว จ้าที่บ้านอันสงบเงียบของท่านเมือง หัวใจที่เปี่ยมด้วยพระคุณ ของกษัตริย์ปฏิวัติสยามแล้ว แต่ด้วยเหตุใดๆ เมื่อการปฏิวัติครั้งนี้ สำเร็จเรียบร้อยขึ้นแล้ว ผมไม่ขอเห็นนามของท่านปรากฏในสารบบของนักปฏิวัติเลย.

ครั้งนี้ ผมได้ไปสัมภาษณ์ท่าน และได้บันทึกเอาไว้ เป็นการส่วนตัว เพราะท่านมีความปรารถนาเช่นนั้น.

"คุณเคยทราบมาแล้ว ไม่ใช่หรือ

รัฐประหารไม่ทำให้บ้านเมืองดีขึ้นหรือ !...

จะดีขึ้นได้อย่างไร ในเมื่อสร้างชนจากการทำลายชนแตกหัก.

มีประโยชน์อะไร ที่จะล้างล้างสกปรกด้วยสิ่งสกปรก !

ภาพประกอบโดยนิมิต 'แทน'

ว่าการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ให้อำนาจสำเร็จเรียบร้อยได้ในเวลาอันสั้น” ท่านใช้สรรพนามของสมมุติว่า “คุณ” จนติดปากมาตั้งแต่เริ่มรู้จักกันโดยไม่เปลี่ยนแปลงและการที่ท่านใช้คำว่า เปลี่ยนแปลงการ

ปกครอง แทนคำว่าปฏิวัติ นั้น ก็เพราะคำหลังนั้น เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อหลังปฏิวัติแล้วเกือบชวบปี คือในระหว่างที่หนังสือพิมพ์ “ประชาชาติ” แรกฉบับตี พร้อมกันกับกำลังเป็นเวลาที่นักคิดของคณาธิปไตยการเมืองนับตั้งแต่คำ “รัฐธรรมนุญ” เป็นต้นมาทีเดียว.

“ครั้น เมื่อเคยทราบมาแล้ว ความที่ท่านเคยเล่าให้ฟังถึงการกบฏใหญ่ในฝรั่งเศส ครั้งพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๖ ซึ่งหัวหน้ากบฏเหล่านั้น ถัดถูกกิโยตินนั้นตลอดไปตามกัน ในที่สุดคนไปเปลี่ยนกลับมาสวธอำนาจ แม้แต่ทางไทยของเรา ในสมัยกรุงเก่า กว่าเจ้าตากจะรวมอำนาจได้เข็นอีกแผ่น ก็ต้องปราบกบฏต่าง ๆ ทั้งคนเป็นเอกราชหมดเกลี้ยงเสียก่อน” สมถตอบท่าน.

“นั่นแหละครั้นก็คำคำของสมถ ท่านก็คุณถามว่าทำไมผมจึงไม่ร่วมมือกับกบฏครั้งนั้น ความจริงผมว่าผมมีมือร่วมไม่ได้เลยเสมอ แต่ผมไม่ใช่ทำเพื่อแสวงอำนาจ แสวงความดีแต่ทางตัวเท่านั้น และไม่ใช่เพราะว่าผมกลัวความตาย แต่ผมมีความตั้งใจไว้ว่า ที่เราทำเพื่อประชาชนคนไทยอย่างแท้จริง”

นี่คือคำสารภาพของท่าน นักปฏิวัติที่ไม่ใคร่รู้จัก นอกจากบรรดานักปฏิวัติด้วยกันเอง.

นั่นเมื่อ กบฏพระนคร เสร็จสิ้นไปแล้ว ผมก็ได้ไปพบท่านอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นเวลาที่ท่านออกจากราชการแล้ว และมีชีวิตอยู่ได้ด้วยการเป็น

ครั้นความนั้นยังไม่ทันจบ กบฏก็เกิดขึ้นอีกแล้ว! เมื่อ ๒๖ ก.พ. ๒๔๗๕ เรียกว่ากบฏวังหลวง โดยการนำของทหารเรือ

ชาวสวนชาวนา ก็ศึกษาหาความรู้ไปด้วยความสงบ ภายในบริเวณย่านสวนของท่าน.

เมื่อสนทนากันถึงเรื่องนั้น ท่านยื่นให้ผมฟังว่า “ผมบอกคุณแล้วว่า จะต้องเกิดเรื่องขึ้นกับกษัตริย์ เราจึง ผมคิดว่ามันลำบากมากเชียวคุณเอ๋ย มีผู้ไปมาหาสู่ผมทั้งสองฝ่าย เพื่อขอความร่วมมือให้ทางฝ่ายของเขา. แต่เป็นใจของคณะราษฎร ในเมื่อเราคืออาวุธของชาวนา เพื่อเช่นว่ากันนั้น”

“ผมทำไม่ลงหรือครั้น” ผมสารภาพตามความรู้สึกจริง “เพราะผู้ที่ถูกพลพรรคพวกเราก็คือประชาชนผู้ที่ไม่มีส่วนรู้เห็นด้วย กับการชิงอำนาจกันครั้งนี้”

“คุณเรียกว่าชิงอำนาจเช่นนี้หรือ?” ท่านถามผม พร้อมกับยิ้มละไม “ครั้น ผมเรียกว่าชิงอำนาจ เพราะหลักการส่วนใหญ่ ในการเปลี่ยนแปลงการปกครองก็ถูกกันอยู่แล้วโดยเราควรเป็นประชาธิปไตย โคโยมีพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้กฎหมายแต่ก็แก่งแย่งชิงกันนั้น เป็นการล่อลวงกันระหว่างคนเก่ากับคนใหม่มากกว่า”

เรื่องสืบ-สืบการเมือง สืบตาแป๊ะไว้สืบตาแป๊ะ

ปก

"ตาแป๊ะ"

เขาเป็นใคร มาจากไหนไม่มีใครทราบ จู่ๆเขาก็ปรากฏตัวขึ้น ณ หมู่บ้านแห่งนี้ หมู่บ้านอันสงบสุขและห่างไกลจากนครหลวงมาก ชาวบ้านที่นี่เป็นผู้ใจดีและเอื้อเฟื้อ เขาจึงได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดีจากทุกบ้านที่แวะเข้าไป.

จากทั่วทั้งนครภูมิฐานและการเป็นคนช่างเจรจา ทำให้ทุกคนที่ใกล้ถึงรู้สึกสนใจเขาจากเมื่อแรกเห็น แม้จะมีบางคนที่คิดว่าเขาออกเพี้ยนมากไปสักหน่อย แต่ก็ไม่มีใครแสดงออก คงพากันรับฟังและแสดงความเห็นอกเห็นใจในเรื่องของเขา—เรื่องที่เขาใช้เงินหิ้วซื้อสนทนากับทุกบ้านทุกคนที่เขาได้พบปะสนทนาด้วย หมู่บ้านนั้นเป็นหมู่บ้านที่ใหญ่โตกว้างขวางเกินไป ถึงแม้ในเช้าวันรุ่งขึ้นเขาจะเป็นเรื่องที่ถูกนักข่าวถาม และถึงแม้จะไม่ทั่วทุกตัวคน ก็ยังดีที่คงได้ข่าวทั่วทั้งในไม่ช้า เพราะชาวบ้านพากันบอกเล่าต่อๆ กันไปด้วยความสงสัยและเห็นอกเห็นใจตามประสาผู้มีหัวใจอันบริสุทธิ์ที่พอเห็นมนุษย์.

เขารู้สึกพอใจที่ภรรยาของเขาอยู่ในหมู่บ้านนั้น ได้พบกันที่ร้านกาแฟเล็กๆ อันเป็นร้านกาแฟวันเดียวในหมู่บ้านที่มีอยู่ หลังจากที่ได้พักทนายปราศรัยกันตามธรรมดาแล้ว ลุงโพธิ์จึงส่งภรรยาไปนอนหลับพักผ่อนสบายแล้วก็เริ่มเบ็ดการสนทนาขึ้นก่อนว่า.

“ซี้ แกล่พิบกับคุณคิดหรือยัง”

ลุงซี้บ่ได้หันที่โดยไม่คิดถาม แกล่ตอบว่า “ยังไม่ได้พิบเลยน้า คุณนึกจะไปบ้านยังอยู่ซ้าไม่อยู่ เขาไปในเมืองเสียตั้งสองวัน กลับมาเมื่อเห็นเขาเล่าให้ฟัง ซ้ายนึกเกรงหนักไม่ไหว นึกว่าอีกรับสองวันจะไปคุยกับเขายัง คนเราก็คงพอมันเพราะห่วยหนัก ๆ อย่างนี้เป็นคนที่น่าสงสัย เพี้ยนมั่วอยู่อย่างเรา ๆ คุยกันควรระวังเสียหน่อย ถึงจะซวยอะไรไปก็ช่วยกันเห็นใจกันเถิด” ภรรยาบอกว่า “โอเค”

ลุงโพธิ์บ่หันที่หลังๆ “ระวังอย่างงั้นๆ ที่รวมกันกับเรื่องนั้นๆ เห็นไอ้หนุ่มๆ ลอกลึกกว่าก็เป็นคนเรวซี้ ไอ้เกาที่เรวซี้บ้างนี่เองว่าตัวขึ้นมากจากคนที่นี่อะไรเอ่ย จนกระทั่งมีฐานะเป็นอีกคนหนึ่งด้วยก็เลยคุยกับคนที่นี่อีกอ้อ แล้วอยู่ ๆ ลูกคนก็มาแย่งเอาชีวิตที่สร้างความร่ำรวยให้แก่เราไปซึ่งๆ หน้า ทั้งๆ ที่เราก็ดูแลกันเองและดูแลลูกๆ อย่างเต็มที่อยู่แล้วไปเพื่ออะไรของเรอย่างงั้นแล้ว มันไม่แทนเป็นน้าๆ คุยหรือ ซี้ ซ้า ว่าที่คนคนก็เพี้ยนก็เลวก็เขี้ยวก็มาดังหมู่บ้านเรา นึกว่าซี้บ่ได้พิบหนักแน่น

อยู่หน้า เป็นขางคนคิดสั้นผลผลันฆ่าตัวตายเสียแล้ว” เร่งใหม่

“นั่นสิ” ลุงจ้าวลุงซี้บ่หันที่ข้าง ภายหลังก็แกล้งถามว่าแพ้ลงแล้ว “ซ้าที่หน้าพวกเรวช่วยกันปล่อยมือกันเถอะในเกาที่เกาที่ เกาที่เรวช่วยไปแกล่โกล่งกัน อาชีพของเกาที่หมู่บ้านเรานี้ก็ สักครั้งจะเป็นถูกสัดไปน้อยเลย ถึงว่าหมู่บ้านของเราเล็กและไม่ง่ายเลย คงไม่ทำให้เกาที่เรวช่วยเหมือนเกาที่เกาที่ แต่ก็ยังไม่ใช้หรือ แล้วเกาที่เรวจะได้อะไร พวกเราก็คงอยู่กันนี้ คงไม่มีใครจะทราบพอที่จะแย่งเอาชีวิตของเกาที่เรวหนีไปซี้” แกล่หันที่คุยกับซ้าใหม่

“ความคิดของแกล่ซี้ใหม่” ลุงโพธิ์ลงความเห็นทันที “ซ้าเกาที่ช่วยเหลือนะนี่ พวกเราก็คงไม่มีครั้งเถียง แต่เรายังไม่รู้ว่าเคยร่ำรวยอาชีพของทุกคนที่ออกมาแย่งอะไรกันนะ เราเองไปถามแกล่ก็ว่าได้ว่าไปเหลือนายกว่ามั่ง ก็เรวก็ลงมือช่วยกันเสีย”

“โอเค” ลุงจ้าวเขาซ้าบ่หันที่ไปมาหากัน ๆ ในเมืองมาซี้เมื่อเห็นเงาไฟที่ทางลงแกล่บ่ ต้องรีบอธิบายว่า “คงลงไปซี้แล้ว”

ต่อจากนั้นก็อีกสองวัน ลุงโพธิ์แวะไปที่บ้านของลุงซี้ เพื่อปลุกหาหรือกัน ถึงเรื่อง (อ่านต่อหน้า ๔๑)

ท่านมีข่าวกันการรณรงค์ความเคย
“เรื่องก็คือ คนที่ถูกครอบงำมาของโน้นเอง ซึ่งยังระคายเคืองไปอีกในกา
ข้างหน้า การถูกครอบงำนี้แคว้นห
เรอไม่ใช่นะเรอ ในการปรายกของ
มีคณะประชาชนพลเมือง ระกอบ
เพราะได้ไปอีกสักเท่าใด ก็ยากที่จะ
ทราบได้”

คำพยากรณ์ของท่าน เป็นความ
จริงในระบอบมากคือในเคื่อนมกราคม
๒๕๖๒ ได้เกิดความผันผวนขึ้นในอง
ทัพเรือ เบลั่งเกิดเสียเลือกน้อ
ถ้ารัฐบาลไม่มีการลงโทษระโยกย้าย
นายทหารเรือบางคนเสีย.

ท่านซี้บ่ ซี้ก็คิดความร้ายพิงข่าว
คราวของบ้านเมืองก่อมาด้วยความขึ้น
หวั่น ท่านยังเป็นคนมีกันและสันนิษ
ชอบฟังเสียงง่าไม่เสียจริตตามกลาง
ความมอลลอ่น โขยะบ่มีของสายลม
มากกว่าที่พึ่งเสียงขึ้น หรือเสียงลง
ลง อันล่อลวงด้วยการเมืองแห่งยุค

“การเมืองเป็นเรื่องของเล่ห์กล
และนโยบาย แต่ที่ขอบที่จะดำเนิน
ไปตามวิถีทางอันต้องแท้ ของสิ่ง
ธรรม”

ท่านขอผมเขียนขึ้น.

แต่ก็เพราะคำว่า การเมือง ของ
เพียง ๓ ปีแรกของการทำงาน ก็ต้องมี
ผู้เสียชีวิตเพราะคำนี้ไปมากหลาย พวก
ที่ถือถนัดเห็นการรกรกรฐานก็เริ่มเข้า

ไปสัดกันอยู่ในคณะกรรมการ ตลอดจนพวก
ที่ระเหวร้อนไปจากอาชีพเดิม ถึงบ้าน
แกล่ก็เกิดลิดคนมา พะระกันนักมั่ว
แทนมาสู่สวอณาแทน สกหลั่นกัน
ไปตามฐานานุยุ.

ข่าวการลงยิง ลอบวางยาพิษ
บุคคลสำคัญในคณะรัฐบาล นอกทั้ง
เปลี่ยนความชอบรัฐมนตรี และให้มีการ
รับคุมกบฏอีกหลายวันในระบอบมา มี
กบฏที่มีรัฐบาล กบฏนาถิส ถึงคัส
ประหารชีวิต จำคุกและเนเทศ กงก้า
เน่นหรือไปก็. (อ่านต่อหน้า ๔๑)

■ อดีตของเขามุ่งมั่นต่อสู้ด้วยเงินตรา แต่ครั้ง...

เขาถูกแย่งอาชีพ

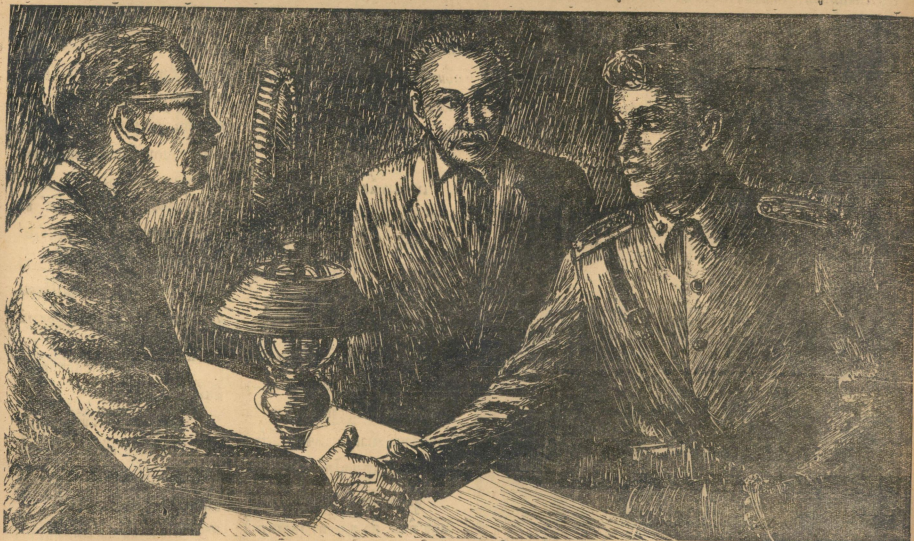
เขากลับกลายเป็นมนุษย์บ้า ๆ บอ ๆ อย่างไม่น่าเชื่อ ■

ภาพชุดประวัติศาสตร์ไทย สมัยรศ. ๑๑๒ 11 ทวี นิยมทวีกว้าง...ภาพ • บรรณต สิงห์วัฒน์...ภาพ

พระยาศรีสุริยราช

๔๒. เมื่อมาถึงเมืองคำเกิดคำถามแล้ว พระยาก็ท้าวพระยากระษัตริย์ไปพบกับ น. ลูข และ ม. ไชย และ ม. ไกรสุกเถ

๔๓. พวกเหล่านั้นพยายามชี้แจงกับพระยาคว่า รัฐบาลฝรั่งเศสเจรจากับรัฐบาลสยามแล้วว่า ทหารฝรั่งเศสสำรวจท้องที่ โดยขอให้ พระยาคว่ามีความสะดวกด้วย นายทหารฝรั่งเศสทั้งสองได้แสดงแผนที่มาครั้นรับเป็นอันดี.

“ปลอกภัยชีวิตนี้ เพราะฉันคิด
ว่า เราได้เพราะเครื่องขึ้นของโยเก้
นั้น เขาจึงไม่ส่งภัยหรือว่าเรามีเครื่อง
ขึ้น ๐-๔๗ จากพม่ามาลงที่สนาม
ขึ้นนั้น นอกจากนั้นเป็นสนามขึ้นก็
อยู่ทางไกล จากสนามขึ้นมากก็สัก
แห่งหนึ่งในเมืองไทย ทางที่จะเข้ามา
ยังสนามขึ้นก็ทางเดียวเท่านั้น ยาก
นักที่ฉันจะเข้ามาได้ ฉัน โดยเราไม่
รู้เลยว่า”

“แล้วพวกชาวบ้าน และคนขึ้น
สามารถของเรามาจากเครื่องขึ้นนั้นจะ
ไว้ใจใครวะ”

“เราให้หามเด็กชาวนาให้เขาออก
กล่าวแต่ใคร ถ้าไม่เชื่อฟัง รอดขึ้น
เข้า เราให้ส่งคนของเขาเข้าไปประย
ยู่ในหมู่บ้านแล้ว เพื่อคอยสับคัมภี
พ้องอยู่เสีย ถ้ามีคนแปลกหน้าเข้ามา
คนเหล่านั้นจะกลบออกไปอีกมิได้โดย
เด็ดขาด กล่าวอย่างหนักแน่น แล้วพูด
ต่อไปว่า “เวลานี้เรามีพวกโคคน
๕๐,๐๐๐คนแล้ว ในเมืองเดียวอยู่ติด
การ เราคิดว่าจะมีถึง ๑๐๐,๐๐๐คน”

“พวกขี้พยานอันหนึ่ง ซึ่งแสดง
ว่าพวกพวกโคคนได้ร่วมมือแล้ว และช่วย
เหลือฝ่ายสัมพันธมิตรอย่างใกล้ชิด ได้
ปรากฏมาแล้วหลายครั้ง เช่นครั้งหนึ่ง
เมื่อเครื่องขึ้น ๐-๔๗ ของอเมริกันถูก
เครื่องขึ้นของโคคนได้ร่วมมือแล้ว และช่วย
กักในภาคอีสาน พลพรรคโคคนได้ช่วย
ไปช่วยกันขึ้นอเมริกันที่รอคอยไว้ ได้
มีคนหนึ่งจำได้ว่าชื่อ พ.ค.กิดัก ก่อนที่

ทหารญี่ปุ่นจะไปถึงค่ายนั้น คนแล้ว
ก็พากันขึ้นอเมริกันเหล่านั้น ลงเรือสำ
ขึ้นก็มาหาทหารญี่ปุ่น ในเวลากลางวัน
และขึ้นก็ขึ้นกันทางต่อไป จนถึงกรุง
เทพา ให้ทราบรักษาพยาบาลจนหายก็
แล้ว จึงได้ส่งกลับออกไปนอกประเทศ.

พูดถึงการนี้เรื่องนั้น พวก อ.ส.ส.
ทราบว่า จะแนะนำให้คนของนิคค
ลมี ซึ่งดำรงอยู่ตลอดเวลามาจาก
ทหารญี่ปุ่นที่ครุฑขั้วนั้น ค่อยขอรบการ
ความพวกกบฏจึงไม่จำเป็น

ณ สนามบินภูเขียว คณะของ
นิคค ลมี ได้พบเพื่อนเก่าของเขาจน
หนึ่งคือ คาร์ล (เว็ญ วัณนะพณชัย)
เสรีไทยจากสหรัฐอเมริกาคนที่ ๒ ซึ่ง
ได้ลี้ภัยเข้ามาในเมืองไทย โดยเครื่อง
บินทะเลจากอินเดีย หลายอาทิตย์
มาแล้ว เพื่อคอยสมทบเป็นผู้ช่วย พ.ท.
อเล็กซ์ ซึ่งจะมาประจำที่สนามบินภู
เขียว.

ในตอนบ่ายวันนั้นเองราว ๑๕.๓๐น.
หลังจากที่ได้ออกหมาย พอสันควรวแล้ว
พ.ท. ทวี คีตกิ รุดตระหนั กยอก
คณะของนิคค ลมีว่า “เวลานี้ผม
กำลังเริ่มแรก เราจะต้องรีบเดินทางต่อ
ไป”

“ผมคิดว่า การที่ทำงานพวก
เราไปลงที่สนามบินขอนแก่น เมือง ก่อนมี
นั้น เห็นจะเป็นผู้ปลุกภัยนักการเมือง”
นิคค ลมีก็ส่งสัณห์ “แต่ถึงอย่างไร
เมื่อเราไปถึงขอนแก่นแล้ว เดินทาง
ต่อไปอีกราว ๒๐ นาทีถึงกรุงเทพา”

แต่เราจะต้องรีบออกเดินทางด้วย
นิคค ลมีตอบว่า “อีก ๒๐ นาที” “เรา
ขึ้นไปลงที่สระบุรี (สนามขึ้นบ้านแพะ)
ก่อน จากนั้นออกถึงจังหวัดเมืองก่อน
เมือง เราควรจะอยู่ที่นี่ระหว่าง
พลกัา จึงจะเดินทางต่อไปยังขอนแก่น”

คณะของนิคค ลมี ได้เดินทางใน
สนามบินภูเขียว กล่าวคือ อเล็กซ์, “จอห์น” และ
“ไอโ” อยู่ประจำอยู่ที่สนามบินแห่งนี้ตามแผน
การ คณะของนิคค ลมีไปยังขอนแก่นโดยเรือ
น.ท. ทวี คีตกิ รุดตระหนั กยอก อเล็กซ์ กับ
นิคค ลมีเดินทางไปยังขอนแก่นโดยรถบรรทุก
สี่ล้อแบบห้าล้อ ของรถบรรทุกจากไทยชน
๕ ชั่วโมงโดยรถบรรทุกไปสนามขึ้น
ณ สนามบินโคคนอยู่
ณ สนามบินโคคนอยู่
เมืองหรือจะลอบอยู่อย่างยังไม่
สิ้นสุดสัณห์ จนกระทั่ง ๓ คนก็มาถึง
เครื่องขึ้นเข้าไป

“อีกคนไม่ทันหมด” สี ส. อ. อ
ยาย “คือคนกับฉัน อยู่ในที่กันกระวน
ออก เราใช้กันกระวนกัน”
“ก่อนเมือง มีทหารญี่ปุ่นเท่า
ไหร่” นิคค ลมีถามว่า
“ประมาณ ๕๐๐ คน” คีตกิ
กอบ แก้วไม่ (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ชีวิต

โมเสห์ ชาเรท.

เขาเป็นชนกับเชื้อสายมาแต่ชาติ
เก่าแก่โบราณ ดินแดนที่เป็นประเทศ
ของเขาเวลานี้ ก็เคยเป็นของบรรพชน
เขามาก่อน ชตากรรมพาให้ต้องสูญเสีย
ไป แต่จะเป็นเพราะชาตกกรรมหรือจะ
ไรก็ตามแต่ ที่ทำให้คนแดนผ่นนั้นกลับ
คืนมาเป็นกรรมสิทธิ ของมนุษย์ชนอีก
วาระหนึ่ง

และอย่างน้อย เผ่าชนเดียวกันเขา ก็ควรจะได้รู้จักถึงงานที่เขาได้
ทุ่มเทลงไปเพื่อให้มีอำนาจกรรมสิทธิเดิมอีกครั้งหนึ่ง ไม่มากก็น้อย

เขาผู้นี้คือ โมเสห์ ชาเรท..... หรือโมเสห์ เซเรตสค...อดีต
รัฐมนตรีต่างประเทศ และอดีตนายกรัฐมนตรีแห่งอิสราเอล... ประเทศใหม่ที่เขา
กล่าวได้ว่า เกิดขึ้นได้ด้วยน้ำพักน้ำแรงของเขาส่วนหนึ่ง ประเทศที่
มีอายุใช้ไปไม่กี่ปี ๑๐ ปี.....

โมเสห์ ชาเรท เกิดเมื่อปี ค.ศ. ๑๘๘๔ ที่กรุงวอร์ซอ ในรัสเซีย
ภาคใต้ ชาเรท เซเรตสค ผู้บิดา เป็นผู้หนึ่งในบรรดาปัญญาชนหัวแรก
ก่อพลพรรคไปปลดปล่อย. เมื่อเกิดการต่อต้านพวกชนชาวกักกันรัสเซียใน
ราวปี ค.ศ. ๑๘๘๐ บรรดาปัญญาชนหัวแรกเป็นกลุ่มที่คิดก่อกบฏทลาย
ลย เชื้อชาวยิว ที่ถูกกดขี่และกดขี่มากอยู่ภายใต้ของชนชาติใหม่ เพื่อ
เผ่าชนของพวกเขากลับมาคืน.

บิดาของโมเสห์ อพยพมาอยู่ได้ไม่นานก็ประสบความล้มเหลวครั้งใหญ่ในกิจการ
ริเริ่ม และเมื่อปี ๑๘๙๖ เขาถูกผู้ติดตามคนหนึ่งก่อการร้าย นิคค ลมี ค.ศ. ๑๙๐๖
ถูกยิงที่ท้องแขนและขาทั้งสอง หลังจากเหตุการณ์ปฏิวัติกรรมาชีพในรัสเซีย การกลับไปยัง
ฮองเก้ง เขาเดินทางและอยู่เกือบ ๕ ปีในต่างประเทศ.

ตอนแรก ชาเรท พยายามที่จะหาไปอยู่ใกล้กับกลุ่มชาวยิวหัวแรก เป็นเวลาเกือบ
๒ ปี ซึ่งเขามิได้เป็นนักกิจกรรมชาตินิยมในอิสราเอล เพราะที่ที่เขาได้รณรงค์
ความนึกคิดและความเชื่อของชาวยิวหัวแรกไปเป็นทุน จนกระทั่งปี ค.ศ. ๑๙๐๘ จากนโยบาย
ลอบลยหัวแรกที่เขาได้เจอว่า เมืองที่ชาวยิวหัวแรกมีจำนวนมากคือที่นั่น เขาเชื่อใจใน
กลุ่มชาวยิวหัวแรก ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในโรงเรียนมัธยมและจบการศึกษามัธยม และเขายังเรียน
ที่จังหวัดฮอนกอนในฮอนกอน.....

โมเสห์ จบการศึกษาจากโรงเรียนในปี ค.ศ. ๑๙๑๓ ด้วย
คะแนนเป็นที่หนึ่ง คนแล้ว, เขาก็ถูกส่งไปเรียนต่อในวิชากฎหมายที่กรุงคอน
สแตนติโนเปิ้ล แต่ยังไม่ทันสำเร็จ ก็ถูกคิดกิจกรรมโลกกรรมาชีพ เขาพล
กถยปลดปล่อย และด้วยความรู้ที่การสอนอยู่ตามโรงเรียนที่อิสราเอลอยู่
อยู่ชั่วระยะเวลานี้.

ในปี ค.ศ. ๑๙๑๖ โมเสห์ถูกเกณฑ์เข้าประจำการกองกบฏกอง
โทมาน ได้รับยศชั้นประทวน ตอนแรกเขาถูกส่งไปประจำที่แนวรพบ้านแม็ก
ซีโคเนีย ค่อยมาไปอยู่แนวรพในทะเลทรายซึ่งเขาขึ้น เป็นคนแค้นส่วน
หนึ่งของประเทศฮอนกอน และของประเทศซาอุดี อาราเบีย.

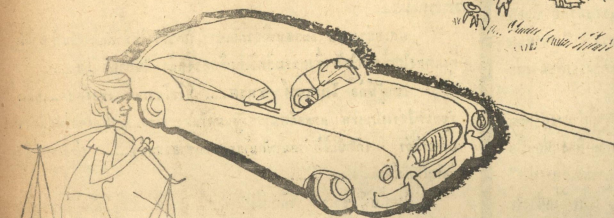
เมื่อสงครามสิ้นสุดลง โมเสห์ ก็กลับปลดปล่อย และเริ่มมีความ
เคลื่อนไหวทางการเมือง. เขาเข้าเป็นสมาชิกของสภากรรมาชีพและสังคมยิว
และได้เป็นเลขาธิการแผนกที่ดินและอาหรับแห่งกองกรรมาชีพ ซิโย
นิสต์ ซึ่งเป็นขบวนการเพื่อชนชาวยิว อยู่ระยะหนึ่ง. (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ลิลิตวันเน

นั่งแหว่งโดย "ทก"

ทุกวันนี้บ้านเมืองเจริญมาก รถทุกคันก็วิ่งมาได้
เหมือนกันมากคือวันละ ๔ บาทกว่าเห่อดคน

รัฐฯ ท่านนักเป็นมิตรของคน
ไทยเพียง ๑๐๐ บาทก็พอ
แล้ว

ผมท่านรัฐมนตรี
มีรายได้จากเงินเดือนมากกว่าเงินเดือนคน
อื่น ผมเห็นใจแต่เห็นใจตัวเอง

วันสมัครผู้แทน

ถึงคาน (คือหมายถึงถึงคานที่นั่น) ผมไม่ทราบว่า
“หัวทกกันชาด” ไปที่ไหนทีเดียวไปวันเวียนเจียนแถวศาลากลาง
จังหวัดพระนครและธนบุรี บ้างเป็นคุณเขาสักครู่เลือกที่จะทำ
ผู้แทนราษฎรกัน ซึ่งบอกว่าคุณจะคิดจะไปไหน เพราะผมเป็นคนไม่
ชอบหนังสือ แต่เมื่อเมื่อ บ้างมีเนื้อหากว่าใครยังคิดเท่านั้น คุณการสมัครรับ
เลือกตั้งนั้นแสนง่าย เราเป็นราษฎรคนหนึ่งซึ่งมีหน้าที่เลือก “คน” เข้า
ไปเป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร เราคิดว่าควรจะ “หนี” ของ “คน”
เหล่านั้นไว้ด้วย เพื่อให้รู้จากไหนๆ ว่าใครจะเลือก “คน” ในเหล่าคน
ไหนเหล่า ยังแข็งแกร้งกับคนที่คิดอยู่หรือเปล่า หรือคนไหนเขาจะแ
แต่จะระชาขาดไม่ก็คิดด้วยแล้วยังกล้าที่จะเลือกกรรมการสมาชิก ก็
ก็ดูให้เป็นๆ

บรรยากาศศาลากลางจังหวัดวันนั้นเต็มไปด้วย “กลิ่น” และ “ไอ”
อันคับแคว้นไม่ขาด ผมเดินค้อมค้อม “หนี” (คือหลบคนนั้น) ข้างหลัง
กระป๋องเปรี้ยว (เหมือนกระป๋อง) จอมพลแปลก พิบูลสงคราม ไม่ค่อยได้ออชมน

ลายครามซึ่งคิดไปด้วยกันถ้ากับพรรคเสรีมนักคิด ผมเคยใจนึกใครไป
พูดว่า จอมพล ป. ได้ขยับปีกไปมาก ครั้นจะไปจริงคงอยู่ใกล้ๆ ขนบก็กลัว
ท่านยังไม่แก่น้ำ ยังกระซิบกระซาบอยู่จะได้รู้ จะลงจะขึ้นก็กลัวกลัวไป
หมด ถ้าให้หมวกใส่แว่นตากันแดดแล้วบ่งทรงจึงเหลนเข้าให้สักตัว มอญไกล
ไกลรับรองผมต้องเข้าใจว่าเป็นชายหนุ่มที่สวยเก๋ไม่มีผิด ใครไปว่าท่านเป็นรัฐ

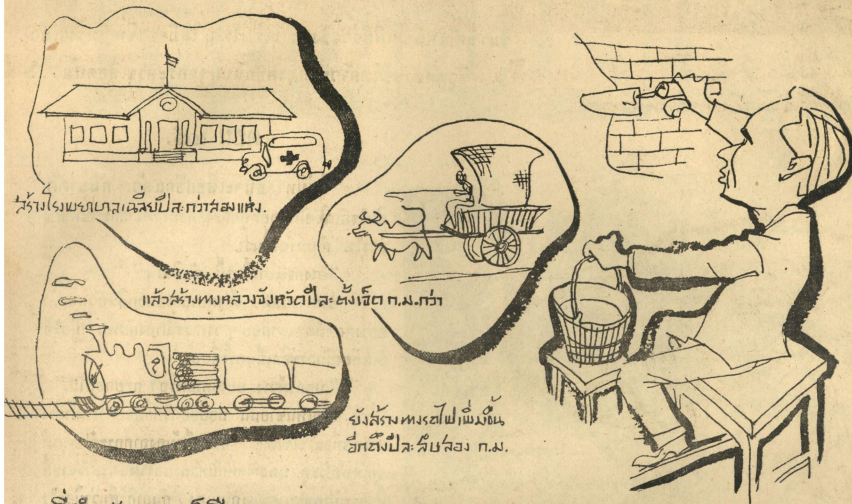

บาลชุด “ลายคราม” นั้นไม่จริง ไม่
จริง รับรองได้ทีเดียว... พินิจ!

นายก อบจ. หรือ “รัฐบาล” (ซึ่ง
คุณเล่า ครั้นนั้น เป็นผู้ประนาม) ไปสมัครรับ
เลือกตั้งพร้อมๆ กัน กับพรรคประชาธิปัตย์
ทั้งหลาย แต่คุณเล่าว่ากระซิบกระซาบแล้วจะชนะ
นายก อบจ. หรือ “รัฐบาล” คงไปคิดจะ
ว่าไปตระเวนหาเสียงตามหัวบ้านหัวเมือง คิดจะไม่
เอาของลงไปถึงหัว เหนือจะ “สู้” หรือจะ
เสียเปรียบจะ “สู้” ตามระบอบตามความใจ
ใจที่ซ่อนเร้นไม่เชิงไป ถึงจะ “ดี” เข้าไป
ตั้ง ๒๐ คนเป็น ๑ หรือ... ไม่... นายก อบจ. ไม่ควรเลือก
ไม่ควรเลือก

ผมเห็นจอมพลนายกรัชมงคล
หัวหน้าพรรคเสรีมนักคิด “เจ้า
ยนต์” เขาพาพวกนายกรัชมงคล
วงศ์ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ โอภา

ตลอด ๒๐ ปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้ให้ความสนใจให้แก่เรื่องมากมาย อาทิเช่น :

ที่ขาดไม่ได้คือ

-เห็นร่วมมือกับหุ้นผู้แทนฯ กรุงลอนดอนลงนามใช้บังคับบทบัญญัติจะทุกๆ ไฉนต่อฉบับ

ปรารถนาอันหนึ่งก็คือ “เงิน” ถิ่นอยู่ไม่มา แว่นกลืนไปกับชาวหนังสือพิมพ์ทั้งหลายซึ่งคอยกวักหน้ากวักหลัง “เงิน” ถิ่นความระบือ. นักนักอยู่แล้วก็น่าจะ “ซบ” ถิ่น “ลายคราม” ถิ่นถิ่นไม่พ้น ช่างเกิดมาเป็นคณบดี ข้าราชการวัง.

แต่ถึงกันนึกที่ว่า เมื่อแต่ก่อนในหัวหน้าพรรคเสรีมนังคศิลา เวียนวชาญใหญ่ที่ส่งลงมา ครั้นใดเป็นนายกรัฐมนตรี ก็ให้เป็นเพราะ “อำนาจ” ถิ่นนั้นแหละ ส่วนหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ไปเวียนวชาญอื่นเขยื้อนที่ส่งลงมาเหมือนกัน (รวมพลทั่วไธยเขยื้อนที่ส่งลงมา) เมื่อใดเป็นนายกรัฐมนตรี ก็เป็นเพราะ “อำนาจ” ถิ่นนั้นแหละ. แต่ให้ใช้อะไรจากทางราชการมาขายแต่เพียงอย่างเดียว แต่อย่างไรก็ตามที่เด็กที่หาเรียนมานานไม่เสียหลาย ทำงัดให้เป็นนายกรัฐมนตรีก็เพราะวิชาที่ไต่ล่ำเรียนมาแน่แท้ สาธุ!

นายคอง ออวังค์ เมื่อเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นไม่ได้ทำอะไรเป็นชิ้นเป็นอันอะไรมา ไม่มีการสถาปนาให้เป็น “ผู้สำเร็จราชการไทย” อย่างรวมพลแปดก๊วยส่งความ เห็นจะเป็นเพราะรวมพลนี้. “โมโนโปล” ข้าราชการไว้เพียงคนเดียว เช่น “จงมาถักถักเดียวกันเกิดช่วยไทยให้เจริญ” เป็นต้น.

เมื่อจะก่อสร้างต้องการสมัครรับเลือกตั้งที่ศาลากลางจังหวัด สมมติคิดเป็นปีละ ๑๐๐ บาท จะขอกลับเข้าไปสู่ประเทศแล้ว วันนั้นเมื่อสมัครถึง ๔๘๐ คน ค่าสมัครคนละ ๑,๐๐๐.๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าสมัครถึง ๔๘๐,๐๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นแปดพันบาท) แต่ต่อจาก ๖๐๐ คนผู้ว่าราชการจังหวัด ขึ้นไปเป็น ๑๒๐,๕๐๐.๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นแปดพันห้าร้อยบาท) จากไป ๕๐๐ บาทไปหมด สมมติคิดแล้วก็ขึ้นขึ้น ทำอีกก็คิดอีกไปก็ต้องขึ้นขึ้นอีกจนสมัครหมด แต่ประการใดละ นี่แหละเขาว่าถ้าไม่ไปหาของอย่างไหนจะพินิจได้ คือผู้ว่าราชการจังหวัด

ต้องหวั่นเกรงไปทั่วเมืองขึ้นให้จนครบ เพื่อรวบรวมเอาเงินส่งลงไปให้เขาเบิกไปสร้างเขาดินต่อไป. “กักกัก - กักกัก - ถ้ำถ้ำ - หือหือ” (นี่คือเสียงหัวเราะของเผ่าเผ่า)

เขียนเป็นตัวเลขไม่ค่อจะถูก) เมืองไทยหนองเมืองไทย ผู้สมัครหนองผู้สมัคร ความขำหนองความขำ และความค้ำขำหนองความค้ำขำ แร่เริ่มประเดิมชัยขึ้น

มาแต่ วันสมัครเขาเจซหมาย ประจักษ์ตัวกันเสียแล้ว.

“อ้อ-อ้อ.. (ไม่ใช่แปลจันเป็นไทยว่า ‘ปลั’ นะครับ แต่เป็นเสียงหมอนใจอย่างเอือกใหญ่ทีเดียว)... ไทยแลนด์แดนศุภราชศิของเราราวเจริญด้วยเงินไปเถิดเจ้าข้า!!”

▲ “ใช่-บาชาล”

บุรุษผู้ไม่ปรากฏนามทั้งสองพากันเข้าไปสำคัญจะลี้ภัยจนลไป.
มันเป็นการกระทำที่หยาบคายที่หายากยิ่งกว่านี้.

วินาทีที่หักเหลี่ยมเพื่อช่วงชิงความเป็นใหญ่ ในมิชชันเริ่มขึ้นแล้ว
ชีวิตหลายชีวิตก้าวออกมาพบกันบนจุดกระหายเลือดนี้...!

ตอน ๒๘.

ไม่มีทางอื่นจะเลือกอีกแล้ว. กันยาดัด
สินใจทันที. ปืนคอลที่ถูกกระชากออกมาจากกระเป๋าอย่าง
ว่องไว. กันยาร้องขึ้นว่า.

“วางกระเป๋าดูซิ. ฉันทนแน่”

ชายร่างกำยำ จ้องดูปากกระบอกปืนอันกลมดัด
อย่างคลั่งคลึง. เขาค่อย ๆ วางกระเป๋าลงกับพื้น เมื่อได้
ยินเสียงกันยาก็ยกเป็นครั้งที่สอง.

“บอกให้วาง. อย่าคาดหรือ? ถะออกไป.”

เมื่อเห็นชายนั้น ถะออกไปยังอยู่ทางหน้าต่าง
ห่างพอที่จะไว้ใจได้ กันยาก็มีงลจากกระเป๋าขึ้นมา
จากหน้าประตู. แต่ขณะนั้นก็มืดลงและมุ้งแต่ระวังชายที่
หัวกระเป๋ามากคนแถมตนเอง กันยาก็รู้สึกลัวว่าอะไร
เคลื่อนไหวอยู่ในห้อง. พอจะหันไปมอง มือข้างหนึ่ง
ของบุรุษผู้หนึ่ง ก็ถลอกออกมาจากช่องประตูอย่างรวดเร็ว
เหมือนงูรีข. ข้อมือกันยาก็ถูกบีบอย่างแรงและเร็ว ปืน
หลุดลงกับพื้นทันที. แล้วก็จกกันยาก็แกงตัวสวม
เสื้อนอก ทำท่าเป็นผู้ดีก็ถลอกออกมาข้างนอก.

“เอากะเป๋ามาให้เร็ว” เขาออกคำสั่ง “โยน
ทิ้งก่อนจะถึงสถานบางซื่อ. คู่มืออย่าเสีย.”

ชายใส่เสื้อตัวย้วยสีเหลืองรีบเข้ามายกกระเป๋าลอกไปทิ้ง
ทำรอนจนวิ่งเป็นรถพ่วงคันสุดท้าย. ชายที่แต่งตัวดีจับกันยาก็
ผลักเข้าไปในห้องแล้วก็ปิดประตูเสีย. เขานั่งคุมเชิงอยู่หน้าประ
ตูประตูเดียวหนึ่ง ไม่สนใจกับเสียงร้องของกันยาละเสียงทุบประ
ตูของเปรมซึ่งถูกขังอยู่ในห้องเดียวกัน. ผู้โดยสารรอนในห้อง
ข้างเคียงเปิดประตูออกมาดู. เขาจึงแกล้งหันไปวาดควา

“เจียน! เธอจะออกมาหาผู้ชายของเธอหรือ. ไม่ได้กิน
เสีหะ. เราไปพูดกันที่กรุงทพาคิดว่า”

คำพูดของเขาทำให้ทุกคนที่ไม่ได้ออกมา จากห้องพิเศษใน
รอนจนหลังนั้น เขาใจไว้ว่าผู้ตั้งเสียงร้องอยู่ในห้องคือเมีย

กันยาดัดสินใจทันที. เธอรีบขึ้นจากกระเป๋าย่าง
ว่องไว. ชายร่างกำยำจ้องดูปากกระบอกปืนอย่างคลั่งคลึง.

ภาพประกอบโดยมีชื่อ ‘สมบ’

১৫

ใบนิพนธ์

สามารถพ่ายอดราชวราหัดนิพนธ์

หมักคาวาเวลาบรดาพระเดช
พระคุณ หรือคุณ ๆ ท่าน ๆ ก็เป็นแฟน
มวยของเวทราชวราหัดนิพนธ์ คงจะมีความ
รู้สึกอะไรเป็นพิเศษมาบ้างอย่างหนึ่ง
เป็นแน่ เกี่ยวกับเวทราชวราหัดนิพนธ์ ซึ่ง
เป็นวีรบุรุษการชกมวยแห่งใหญ่ และ
มีอิทธิพลของเมืองไทยเป็นแน่ เพราะ
หมู่พวกที่เห็นด้วยสนับสนุน สามารถ คร
แคเป็นารใหญ่ โดยเฉพาะ

ถ้าคุณ ๆ คิดตามการชกมวยของ
สามารถ ครบได้ก็เหมือนมกราคม จะ
เห็นว่า เวทราชวราหัด
จัดให้ สามารถชกชกกับ
นักมวยต่างประเทศถึง ๒
คนติด ๆ กันคือ

วันอาทิตย์ที่ขึ้นมกราคม ก็ให้สามารถชกกับ
บิลล์ สแตนเลย์ นักมวย
ออสเตรเลีย ประเทศ
ที่มีทวีปยุโรป แต่ประเทศ
เดียว ซึ่งปรากฏว่า ไม่
ทันถึง ๒ ยกนายนักมวย
ที่จะไม่พอ เหมือนเดือหมื่นเป็นแน่ คงจะได้อาวุธชื่อ ใน
จากคืนแค้นจึงไปโยนใส่ตา ถูกหมัด
สามารถลงไปได้คาง ถึงกับเอาปล่อง
ตามไปก็เกือบ ๑๐ แล้วนายสามารถ
แก้ใจความสามารถของแก้ไม่ทันเพื่อ
ออกเลย ก็ชนะไปอย่างหวาน ๆ ะไร
เช่นนั้น คุณก็คิดหัวไปมาก ๆ กัน
เพราะกึกกัมไชยะดาของเวทราชวรา
หัดแล้ว นายบิลล์ สแตนเลย์แกล้ง
ยังใจเก่งยังจี เป็นเรื่องแหม่มของ
ออสเตรเลีย แต่ให้ประเทศเดียวเกือบ
เท่านั้น นายบิลล์ก็เลยเอาเท้าไปเสีย
แล้ว

หลังจากทำจึงไม่พอกระโดดไปแล้วเมื่อวัน
ทั้ง มกราคม อีก ๑๑ วันต่อมาเท่านั้น เวทราช
วราหัดนิพนธ์ก็มาจากเกาะลอร์ด ไชยวงศ์ มาชกกับ
สามารถอีกในวันที่ ๒๐ มกราคม คราวนี้อย่าง
ไรไม่มี หรืออาจจะเป็นนักมวยจากเกาะลอร์ดนี้
ความออกเพี้ยนชื่อ สามารถจึงเอาชื่อจริงไปให้
เพื่อกะเบียดแทนนั่นเอง...

แต่ที่รู้กัน นามสามารถ ครบและอยู่ในครอง
ตำแหน่งแชมป์มวยโลกตะวันออก ของเวทราชวรา
หัด และทางเวทราชวราหัดนิพนธ์จะเห็นว่าสามารถ
พอจะหาเงินในวิชาเป็นอาชีพได้ จึงคิดให้สา
มารถชกกับ ชอร์รี่ บาร์นส์ อดีตแชมป์มวยโลก
โลกมวยอเมริกัน และอยู่ญี่ปุ่นมาช้านาน
แต่การที่นายสามารถเป็นแชมป์มวยโลกตะวันออก
ก็พอจะพอ ๆ จึงหาเงินหาค่าตัวเวทราชวราหัด
นิพนธ์อาทิตย์ที่ ๒๑ มกราคมของปีนี้ โดยนาย
ชอร์รี่ บาร์นส์ และผู้จัดการของเขาชื่อมัลวิน
กลอส จะเดินทางมาไทยเพื่อชิงแชมป์มวยคัส มา
ลิสกรวยพรในวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์

ทั้งนี้ การที่เวทราชวราหัดนิพนธ์
ชอร์รี่ บาร์นส์ มาฟากปากอกสามารถ
ศรแก้วในครั้ง ที่เป็นการที่เหมือนกัน
เพราะว่า นายสามารถแก้ได้ชกกับ
นักมวยต่างประเทศหลายคนเช่น เคน
จิฟฟี่ซึ่งอยู่ญี่ปุ่น บิลล์ สแตนเลย์แห่ง
ออสเตรเลีย และนายไชยงทุกแห่งเกาะ
ลอร์ด ซึ่งสามารถเอาชนะ
ได้เรื่อยมา แต่ไม่เห็นได้
อยู่ในอันคัม รองแชมป์
มวยโลกเลย ก็คราว
ฟากกับ ชอร์รี่ บาร์นส์
อีกครองแชมป์โลกและ
แชมป์แห่ง ที่เวทีพอ
ถกอยู่ไปอยู่กัน ซึ่ง
ถ้าหากนักมวยวันที่ ๓ มี
นาคมนั้น เห็นก็สามารถ

สามารถ ครบแดง
วันที่ ๓ มีนาคมนี้พอชอร์รี่บาร์นส์
“เคอร์รี่” เป็นรองแชมป์มวยโลกเว
สเตอร์เวท อันคัมก็อันคัมหนึ่งเป็นแน่
หากว่า สามารถเอาชนะนายชอร์รี่
บาร์นส์ได้ ในวันที่ ๓ มีนาคมนี้เพราะ
ว่าทางเวทราชวราหัดนิพนธ์ บริษัทนักมวย
ที่ซึ่งในญะเมืองไทยให้ให้ทัศนะไว้ว่า
หาก “สามารถของเรา เอาชนะ
ชอร์รี่บาร์นส์ได้ก็เป็นการแน่นอนว่าเรา
คือได้เข้าขั้นแชมป์ของมวยแชมป์โลกรุ่น
เวลเตอร์เฮ้ตนั้น” ซึ่งเราจึงหรือ
ไม่นานเราอาจได้รู้ผลในวันที่ ๓ มีนาคม
กันก่อนนั้นก็แล้วกัน...

แอ็คเติลเลอร์ “เซย์กูบยา”
แขวนนาม.
เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคมนี้ใน
การมวยของโลกทั้ง (อ่านต่อหน้า ๓๗)

กรุงเทพ ฯ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕.

ตั้งแต่เข้ากรุงเป็นต้นมา บรรดาภาสแห่งนครหลวงของประเทศ
ไทย เต็มไปด้วยความเจ็บปวดแบบชาวต่างประเทศ ท้องฟ้าซึ่งเคย
ปลอดโปร่งใส กลับพยับหมอกคลุ้ม แสงอาทิตย์ที่เคยสดใสสว่าง
กลับมัวหม่น ความเอือมระอาส่วนส่วในทั่วทุกตารางนิ้วของพระมหานคร
จนทุกฝ่ายรวมทั้งชนชาวจีน ปกติเคยคลั่งไคล้ไปด้วยผู้คน
และชวชยาน แต่วันนี้ต่างพากันหยุดชงกัน เกือบจะเสียชื่อ ในย่านเรือนของ
คนจนหมกมุ่น ทว่า, ยถนาคนสาวยืนว่างเปล่าในแอง รวยรทุกและรตเงืงกร
กบกร. ซึ่งบรรดาชวชยานกรรจ์ ในเครื่องแบบทหารของชาติก็กลับจ้งนุ่น
พลอยไปหมด. ทุกใบหน้าของทหารเหล่านั้นเต็มไปด้วยความเศร้าเคร่งขงจ.
กวางขาของทุกคนกรร่ว และทอดนอออกไปยังจุดหมายเบื้องหน้า...แสงสว่าง
ของกลางวันก็แม้ระสีคลัวลึกลับครมคา แต่เมื่อสัปดาห์ที่แล้วล้ากล้งบิลล์ ที่
เหล่าทหารหาญของชาติสัฟฟิโกลมา ก็และเลื้อยประภาหานาสัฟฟิโกลแล้ว.

ทหารเหล่านั้นกำลังเดินทางไปใน...สู่ยุทธภูมิ ?
สงครามเกิดขึ้นแล้วหรือ?...เมื่อไหร่?...ก็ไหน ?
เปล่า...สงครามไม่ได้เกิด...ยุทธภูมิยังไม่...ถ้าเช่นนั้น, ทหารทั้งหมดไป
ไหน?

ทหารไม่ได้ไปไหน, แต่เขากำลังจะไปกับผู้หญิงสาวสวยแก่ชรา!
ผู้ถือกรวี่ซึ่งดูขงขมนามว่าบงก, เพราะคิดปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการ
ปกครอง!

ปฏิวัติ...ปฏิวัติ...เสียเหล่านี้้องออกไปหัวเมือง เกิดปฏิวัติขึ้นแล้ว
ในประเทศไทยคืนแค้นสงขรมย์แน่นอน ได้เงาพระพุทธรูปนามว่า...พระ
สาขานพาคันถ์อันชวญแวนเขือกรังไม่เชือกรัง โกลนที่กักถ้ำยังอาศัยการ
หมิ่นพระบรมเชานุภาพเช่นนี้ ทั้งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงอยู่ใน
ทิศวิธราชธรรม!

ผู้ใกล้ชิดกับข่าว แนวความละเอียดจากปากต่อปากว่า ปฏิวัติคราวนี้
เกิดขึ้นจากนายทหาร “หัวแข็ง” กลุ่มหนึ่ง ซึ่งกำลังจะลงมือในวันสองวันของ
วันนี้. แต่เนื่อง, ทูกรระหม่อมจักรพงษ์ เสนาบดีกระทรวงกลาโหมทรงทราบ

หลังจากที่ได้นำราชโองการถอดยศและตัดสินใจคุก
▼ พวกคณะก่อการ ร.ศ. ๑๓๐ ทั้งหมด, ก็ถูกส่งตัวมาคุก ▼

ชาวคณะก่อการ ร ศ. ๑๓๐ ที่เหลืออยู่ภายหลัง
จากการตั้งโศภ มาจนถึ
การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕

เบาะแสเสียก่อน จึงได้ทรงเรียกนายทหารชั้นผู้ใหญ่เข้าประชุมวางแผนการณ
'คดีไทแต่คนเดิม' ด้วยการกระจายกำลังกันคุมทหารไว้บังคับบัญชาออกสกัด
กันนักปฏิวัติเหล่านั้นทันที.

กึ่งนั้น, กรุงเทพฯ เข้าวันที่ ๒๗ คือนันท์ ๒๘ กุมภาพันธ์. จึงสืบสน
ไปทั่วรัชการและระบอบทหารทุกยศ ออกแยกย้ายทำการจับกุมและค้น
เอกสารตามสถานที่ต่างๆ ตลอดจนที่ประชุมอาวุธยุทโธปกรณ์อย่างเร็ว.
คำสั่งจึงรวบถอนกองทหารกองใหม่ ซึ่งเป็นแหล่งกลางในการบัญชาการ

เขาเรียนเขา

ปรังษาริปิโตย

ไม่สำเร็จ

ไม่ช้ากระยะ ส่งไปตามกรมกองทหารทุกหน่วยทุกเหล่า ให้เข้าประจำการ
เตรียมพร้อม งบการฝึกสอนและฝึกหัดทั้งหมด, และห้ามเคลื่อนย้ายกำลัง
โดยเด็ดขาด!

และแล้วหลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมง นักปฏิวัติทั้งหลายทั้งหมดยกตัวกลับสู่ฐานเดิมจนจับใจไว้
ได้โดยสมบูรณ์

กรุงเทพฯ ๖ พฤษภาคม ๒๔๕๕.

เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น.เศษ. ที่กรมบัญชาการกองพลที่ ๑ ซึ่ง
อยู่ ณ. ชนกลางกระทรวงกลาโหมทางด้านศาลาเทวโหล่งเมือง ขณะนั้น, ที่
หน้าประตูของกรมบัญชาการ ได้มีนายทหารชั้นนายพันอยู่สอง-สามท่าน
กับนายทหารชั้นประทวนและพล่าเข้าแถวเรียงรายอยู่ไม่ห่างจากประตูห้องของ
กรมบัญชาการอันตระการตระการ และพร้อมด้วยอาวุธครบมือ. สำหรับชั้นนายพันนั้น
ต่างเดินไม่มาอยู่ในห้อง ด้วยทำงานอันเคร่งขรึมและกระวนกระวาย ซ้ำ ๆ
นาน ๆ ก็จะมีเหลือนชั้นนายพันิกาแฉวนที่ฝ่าฝืนนั่งงอแงเสียสักครั้ง. เว้นนาย
ทหารเวรผู้หนึ่ง, ที่เฝ้ารับสวาทเข้าออกมาจากห้องรับแขก อันนี้คือก๊อปปี้ห้องบัญชา

ชาการ และรายงานมา ยันคณะนาย
ทหารได้นำตัวบุคคลเหล่านั้น มาตาม
คำสั่งแล้ว. นายทหารชั้นผู้ใหญ่เหล่านี
นั้นจึงได้สั่งให้นายสิบ และพลทหารที่
เข้ามารถอยู่ ได้พร้อมพร้อม ส่วนที่ท่าน
ทุกคนต่างพากันไปยืนอยู่ตรงหน้าประตู
กองบัญชาการทั้งชายและระชา ร้อยก
คดทั้งหมดยกตัวกลับออกมาแล้วมา ชั่วครู่
หนึ่ง. เสียงฝีเท้ากระพือขึ้นเป็นจังหวะ
มากมายหลายคู่จากภายนอก ของบุคคล

คดจำนวนมากก็กลืนเข้ามา... โกลเข้ามา เหนียวภาวการณ์ขึ้นขึ้นชั้ บุคคล
เหล่านั้นไม่ใช่นายทหารหรือราษฎรสามัญ แต่เป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร
รวมทั้งสิ้นสิบสามนาย. พลนายทหารคนแรกในจำนวนสิบสามนั้น โกลเข้าไป
ภายในกรมบัญชาการเป็นครั้งแรก นายทหารชั้นนายพันซึ่งขึ้นอยู่สัปดาห์หนึ่ง
ก็สั่งให้หยุดด้วยเสียงอันเฉียบขาด เออมีอีกกระชากรอนชุนของนายทหาร
ทั้งปวงออกทั้งชายชาว. ดังหมวกไปกระชากรอนชุนของนายทหาร
กลับให้ถอดเสื้อ, ดังกระป๋องออกจากฝัก. เป็นล้าก็ไปทั้งสิบสามคน เสรี
แล้ว, นายสิบกองพลทหารซึ่งกองที่อยู่ ถ้าคนเก่งคนกล้าและมีนายทหารผู้
ถอยคืบแล้วเร็วทันทุกคน แล้วจึงปล่อยให้อยู่ในบริเวณนั้น เพื่อบริการ
การศาลทหารมาอย่างคำพิพากษาราวงไทยแก่ 'นักปฏิวัติ' บุคคลของเมือง
ไทยต่อไป.

นายทหารที่สิบสามคนคือใคร... และเหตุใดจึงกล้าทำท้าว ท้าวแต่เพียง
เช่นนั้น เขามีสุนัขคด และแผนการอันซับซ้อนอย่างไร... รอให้ทราบโดยฉบับต่อไปดีกว่า. ที่นี้ผมไป
สตา ๆ ร้อน ๆ อีกครั้ง..

ดักสิงคดของคืนวันหนึ่ง. นนที่พันนายทหาร ของกองปืนกลที่หนึ่ง

เลือดสีแดงแรงร้อนไปด้วยความปรารถนาเสรีประชาธิปไตย

โตย...เขย วรรณรติ

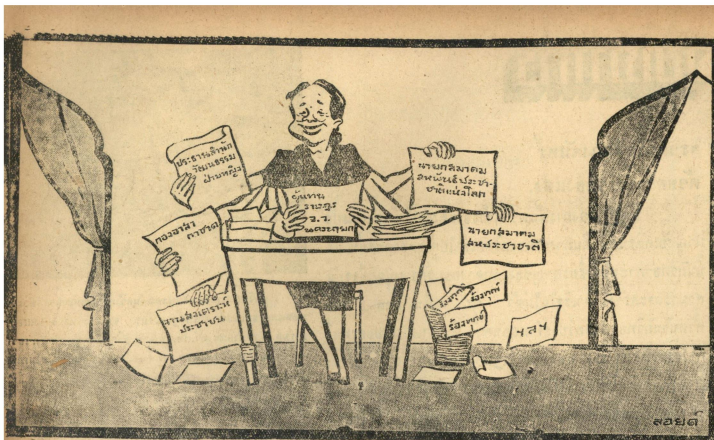
นายทหารหนุ่มกลุ่มนี้จึงลุกขึ้นพร้อมใจกันทำปฏิวัติ

แต่แล้ว, อุดมการณ์ของเขาต้องพินาศเพราะเพื่อนตายทรยศ!

อุ้มมิกี้ แต่การแก้ไขของเข่าประ
กอบว่า... เนื่องจากภาวะของประเทศ
ไทยเวลานี้... มีระบอบการปกครอง
ซึ่งเต็มไปด้วยความยุ่งเหยิง แม้พวก ร
หัวชนวนมักคบคนสามัคคี วางระดับ
ความเป็นปราชญ์กับคนโลก, ได้ทำให้
ประเทศไทยเสื่อมความเจริญ และ
ที่จะรักษาไว้เมืองเพื่อความสุข และ
เสมอภาคของประชากรทุกคน ก็มีย
ทางเดียวคือ, จะต้องร่วมกันคัดค้านค
ระชาอำมาตยาพวกรบฏวิชัย เปลี่ยน
แปลงการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิ
ราชย์มาเป็นประชาธิปไตย เพื่อความ
ชอบธรรม และขอควมปรีชาในระบอบ
ประชาธิปไตยที่แท้จริงที่สมความนิยม
หนักแน่นใหญ่ของอีกฝ่ายหนึ่งเสีย ทำ
ลายเอเลี่ยน ถ้าจัดขุนนางสอพลอพวก
อำมาตยาภิชนลงให้หมดไป จึงมี
แต่เรา, ประชาชนชาวไทยจะได้รับ
เสมอภาค มีชีวิตอยู่ด้วยการอยู่เย็นเป็น
สุข ยั่งยืนเพื่อที่จะพ้นจากความเสื่อม
ทรุดโทรม, มีแต่ความเจริญก้าวหน้า
สืบไป...

סדר העתק

จากการเดินทาง บรรดาการเลื่อง

[illegible]

ตามหมู่บ้าน เพชรสี่ัคคัย และต่อ
นักศึกษามหาวิทยาลัย.

ในระหว่างที่ รอกอร์บัสตก
เพื่อเอาหมายเลขประจำตัวนี้เอง นาย
คงวา ก็เข้ามาประจวบกับภรรยาพล
และพี่ของภรรยา อย่างสนุกสนาน
จนมาถึงถึงชายบันได เพราะนาย
คงวา นั้นเป็นคนคึกคัก และขี้เล่น
สนุกสนานยิ่งนัก นอกจากนั้น
นั้นก็ไม่ว่า คงวา ไปออกฉลาก
ประชาธิปไตยมาแล้ว ๓ สิบกว่า
ครั้งก็ตกขยับนายคงวา อย่างสนุก
เหมือนนั้น ไม่เหมือนอย่างแต่ก่อน
แต่ส่งฝ่ายนี้ในสงคราม เป็นนักการ
เมื่อในระบอบประชาธิปไตยให้ระสา
จนได้เห็น อันนี้ว่าเป็นทางหนึ่ง
ช่วยในการเดินทางในระบอบ
ประชาธิปไตยทุกวันนี้ ซึ่งคน
หลายท่านอาจสงสัยกันว่า ได้ช่วย
ในทางส่วนตัว แม้จะอยู่ในระบอบ
ประชาธิปไตย

ทางการเมืองก็ตาม แต่ในทางส่ว
 วนนั้นย่อมไม่มีอะไร นอกจากการเป็
 นมิตรกันเท่านั้น การแสดงน้ำใจขอ
 นักการเมือง จะเป็นทางที่ช่วยให้การ
 เล่นการเมืองได้ลุล่วงทาง ชั่วถุกข้อ
 และเขาใจก็ค่อนข้าง ไม่ใช่เรื่องของคน
 ประสพประการกันกับอำนาจที่มีมา
 อยู่ในมือ.

พัดกระดิ่งไว้แจ้งในสมัยราช
 วัลเลทจนจิ นให้รู้ความเป็นเงา
 อธิษณณแห่งการเฝ้า
 อักษรยาว คอการพิชิตเงา
 เกตุสรวน โยชนะการพิชิตเงา
 ทัพพวงจาง ๆ ให้เห็นภาพ
 สลภาพแล แต่อาบด้วย
 โยโลให้สรวนไม่ยั้ง
 แล้วยกมาแข่งขอพน
 เขียวการคิระยิพ
 ในโลกาด้วย ชันเฝ้า
 พองัย ทาวรพวงจาง

ก็จะคิดถึงคนอื่น ๆ เขาคิดว่า เขาก็
กันอย่างไร แล้วเขาสวนคิมมาปฏิบัติ
ยัง ไม่ใช่ระหว่ากันไปตามลาฟวไร
เขาคิดกันจึงไม่มองข้าม มันก็
เสียความดีไปหมด โดยเฉพาะเรื่อง
เขาก็จะเปลี่ยนเลือกให้เฉพาะที่ —
สุดท้ายมันคิดถึง ของประชาธิปไตย
ตามที่ระเหิดไว้เขาทำกันอยู่ ละ
นั้นเขาเลือกก็ความ เขาก็จะโ
คอยกันต่อไปว่า ระหว่ากันไว้สุดท้าย
ตามเขาตามเข็มนาฬิกา หรือไม่
เขยิบ

[illegible]

เมื่อพูดถึงเรื่องการเมืองของ
ของกั๊วรวรกับชน อเมริกาที่ขึ้นใน
กั๊วกับยูเอ็น โขระสาชนคนไทยก็
ไป เพราะให้พ่ายพ่ายเข้าไป
ในสงครามต่าง ๆ ของประเทศ ทั้ง
ของกั๊วกับอเมริกาเมือง นนทบุรี
เกิดขึ้นของ ประชาชนคนไทยไป
ชนชาติกับชนกั๊วกับสื่อพิมพ์ ของ
อเมริกาและกั๊วก็กลัว และแผน
ไว้ว่า : คนไทยก็เกิดขึ้นด้วย
อเมริกาทั้ง ๆ ที่คนไทยมาดี
เหลือด้วย ความตั้งใจคนกลาง
นี้ ได้เป็นเหตุรุนแรง (อ่านต่อหน้า ๒๕)

รัฐบาลไม่มีหน้าที่ไปรุมทราหน้าเล่นการเมือง

จอมพลสฤษดิ์ให้ทหารลงคะแนนได้ตามใจสมัคร

หลายประเทศรู้จักกันดี ททบ. คณะสงฆ์ทุกวันนี้

เปรตผี ดอนเฟอรเรซ

โปรสคอนเฟอรเรนซ์ ท่านนิยม

รัฐบาลนี้ (ศก.ที่ ๒๕) ไม่มี เพราะ
เป็นวันครบกับสวชนสมาน กอฯพณ
จอมพลนาถกีรฐมนตรี ไปร่วมพิธีสม
สนามเสด็จมาเข้ โปรสคอนเฟอรเรนซ์
ไม่ได้ ตกกองโปรสคอนเฟอรเรนซ์
มาลงมือจับ เป็นโปรสคอนเฟอร
เรนซ์จนนายควง โทรมานสนมกักร้าง
มีการเร่งเร่งความเคย,

วันที่สองประชุมกันนายควง นอกจากนี้
สมาชิกของพรรค ซึ่งมีดีไทยเดิม ขาว
ช้างให้ปัดขึ้นเหนือแล้ว ยังมีพรรค ๓ รูปมา
ร่วมอยู่ด้วย นายควงจึงถามในถ้อย พระ
ท่านมาหาเรา มาทำไม โขยกมือบอกว่า พระ
ท่านพบเหตุความระบือเข้าไปร่วมการศุภศัขอ
และ มีประชาชนมาขอให้ หัวหน้าพรรคประจักษ์
ปิดโป้ไปเพราะถือชื่อทหารนโยบาย.

นายควงจึงไป สันทนกันกับพระ

ภิกษุทั้งสามชั่วคราว แล้วก็ถกกันมา
ห้องประชุม

มีภิกษุที่สามพบ นายควงว่าที่ก
บางปลา อำเภอบางเลน จังหวัดนคร
ปฐม เริ่มถามสวดภาวนาขยันขันแข็งกุม
ลาพันธ์ เจ้าภาพงามมาเชิญหัวหน้า
พรรคไปร่วมการกุศลและขอให้ช่วยคำ
กับประชาชนเวลา ๑๓.๐๐ น

พระภิกษุสงฆ์แล้วเจ้าข้าราชการ
ฝ่ายปกครอง ไปเยี่ยมกับประชาชนให้
สนับสนุนฝ่ายรัฐบาลด้วยจอม ไม่เป็น
ธรรมค่างๆ ตลอดพระสงฆ์องค์เจ้า จึง
ขยายการมาเล่าให้หัวหน้าพรรคฟังและ
ขอให้ไปช่วยชี้แจงถึงสิทธิ และหน้าที่
ของประชาชน และหน้าที่ของข้าพเจ้า
การปกครองให้ประชาชนทราบโดย

เพราะนายอำเภอและภิกษุทั้งสามคราว
จากนั้นการประชุมก็เปิดขึ้น หนังสือ
พิมพ์ถามว่า "กำหนดไปแสดงนโยบาย
เมื่อไร"

คง "กรรมการผู้สมัครท่านได้
ประชุมสภาราคาศึกษาเสียจนที่ ๒ กุมภาพันธ์
จะถือว่าเป็นการทวง ๖ ไป ก็เกินเวลา
บ่าย ๑๖.๐๐ น. มีผู้เขียนโรงปากวัย
๓ คน ผม, สมบุญและไกล พวกเราไม่
จำเป็นต้องไปปากวัย ในมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ เพราะมีการทาสีเขียน
ไทย ๆ อยู่แล้ว ถ้าเราอย่างฝรั่ง
เอาให้หมด เราอย่างใดก็ทั้งเป็นพระ
ชาวยุโรปแบบโอ๊ควิ่ง ๆ ผมเอาแบบ
โทลีสมี. จะไปหาเลี้ยงชีพการงานสูงจน
ตก ถึงแม้วันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๕ ทุกวัน

ผมจะรีบออกไปตามใจสมัครที่จะไปพูด
ที่ไหน เมื่อไร ค่ะจะอะไร."

หนังสือพิมพ์ "ขอทราบว่ามีอะไรบ้าง
พยานได้เป็นลา ๆ เมื่อทราบข่าวในก่อน
หลัง"

คง "จะแนบพอให้ท่านเรียน
เรื่องคือต่างประเทศน้อยน้อยหนึ่ง เรื่อง
ตำรวจโลกสักฉันทมาก, นอกนั้นหาก
ไทยการปกครองเรียบร้อยไม่ เกือบ
นำไม่ไหล ไฟไม่สว่าง ฟันก็คม เว
แอลดี โรมาลายุเข้ามาถึง ๕ รัฐ
มนตรีรับได้แล้วยัง เล่นกันอยู่กับคนล
อันตรัยพูดอย่างไร สันที่สมมุติเข้าไป
๒๐ วัน, กวณิจึงยัง ชักๆ เข้าใจว่า
ทุกที่เห็นเป็นเวลาาน อาจขยายมา
เป็นร้อยเข้าก็ได้. แต่จะพูดอะไร ไม่ให้หลัก
ฐานเข้าก็พ้องกล่าวพูดไปโดยไม่ไร"

หนังสือพิมพ์ "แล้วไม่ฟังการ
บรรดาพระบรมราชโองการ กองทัพผู้ขึ้น
ด้วยชื่อพระบรมราชโองการ"

คง "วันธรรมมกัณห์เหมือน
กัน แก่ท่านคนละคน ท่านผู้เขียน
ฝ่ายค้านเหมือนกัน แก่ท่านผู้เขียนไม่
ได้เป็นรัฐมนตรีว่าการวัฒนธรรมนั้น
กระทรวงเคยมารัฐประหารตนเอง การ
ค้าของบริษัทยุติสิทธิ เรื่องกลางข้าว
กลางไม้, ส่วนนักการเมืองนั้น เรื่อง
ร่างรัฐธรรมนูญสงวนอำนาจ ผมพูด
ส่วนรวม ส่วนตัวไม่ยุ่งกับใคร"

หนังสือพิมพ์ "กรณีคุณพระประจักษ์
อธิบดีถูกตั้งข้อหาทรมานหรือไม่"

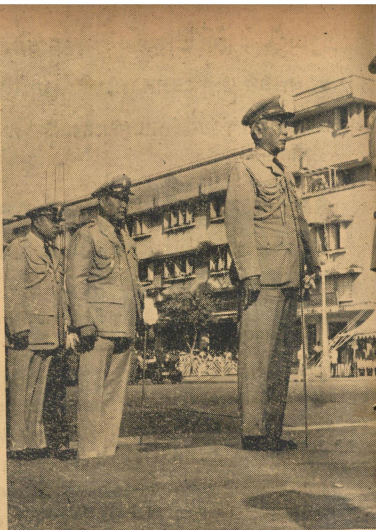
คง "ยัง ถ้าตั้งสอบสวนอยู่"

หนังสือพิมพ์ "บิดาเลือกตั้งนายควม
เห็นชอบให้ทำต่อของไปตลอดและเลิกคือ"

คง "ทราบว่าเขาคงพิมพ์
เลขหนึ่งๆ ไปถึงเลขสุดท้าย แต่ผม
อยากให้เขาเว้นวรรคตอนถึงเลขพรรค
ไว้เช่น พรรคประชาธิปัตย์ ๘ คนก็
แต่เขารับไป ก็ควรเว้นกันแต่เบอร์ ๕
จนหมด แล้วไปเว้นวรรคที่พรรคเสรี
มนังคศิลา ข้อสำคัญผมไม่ประสงค์ให้
พิมพ์เลขประจำพรรคทุกข้อยๆ เช่นเบอร์
๕ ผม, ถึงเบอร์ ๑๒ แล้ว ๑ เบอร์ ๒๕
จอมพล, ถึงเบอร์ ๓๓ พรรคเสรีมนังค
ศิลาแล้ว ๑ เบอร์ (อ่านต่อหน้า ๓๐)

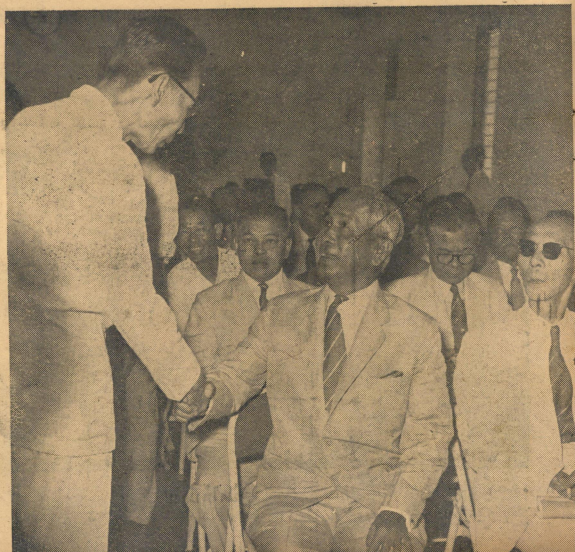

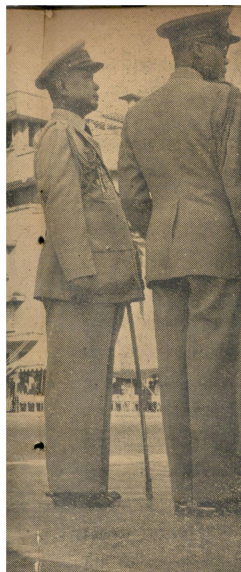
ปิดโป้ปิดโป้

วันสมัครเพื่อชิงตำแหน่งเป็นผู้นำแทนราษฎรจังหวัด

สภาทางด้านซ้าย: พรรคการเมืองต่าง ๆ ไปสมัครลงชื่อเพื่อเอาเลขประจำตัวไปชิงชัยมีเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ นายกรัฐมนตรีไปสมัครด้วย โอภาปราศรัยมีที่นักการเมืองต่าง ออกมายังที่ สภาทางด้านขวา: วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๐ เป็นวันที่พรรคการเมืองต่างมีการแสดงแสนยานุภาพ เหล่าทหารทั้งหลายในโอกาสนี้ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเพชรพรหมรัตนธำนิภรณ์ (ภาพใหญ่ล่าง) ได้แสดงการเป็นประธานของงานและมีการ

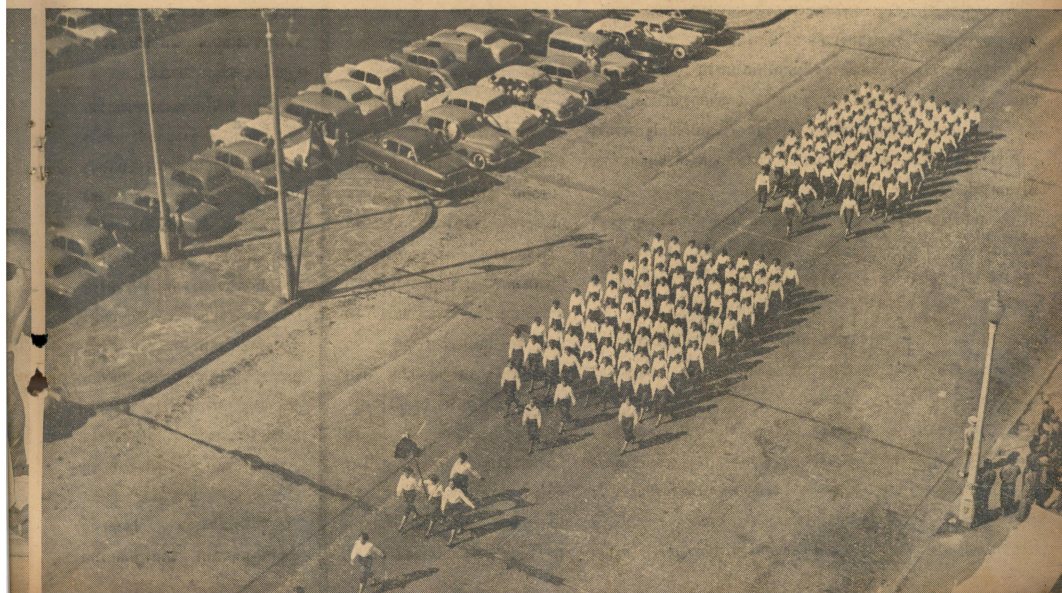

วัดพระนคร กับวันแสดงแสนยานุภาพของกองทัพบก

ซึ่งเป็นวันพระราชพิธี ถวายฉัตรวัดบวรนิเวศวิหาร เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐ หัวหน้าพรรคเสรีมนักศึกษา รวม
หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เป็นต้นมา ทำให้หนังสือพิมพ์ทั้งหลายบันทึกข่าวกันเป็นกวีนิพนธ์เกรงใจกัน
ณ บริเวณถนนราชวิถีประชาธิปไตย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่
โอรสและพระราชนัดดาไปทอดพระเนตรวิฆเนศวรในสวนสนามในงานนี้ด้วย นอกจากทหารกองพันต่าง ๆ
ระเบียบอีกด้วย.

ภาพโดย “ตากดิ่ง - โท สิปดาห์”

'เจ้าหญิงจอมใจ' ของวิจิตรเกษมภาพยนตร์
วิไลวรรณ, สุวิทย์ และพลีบุตร หอประชุมสงฆ์
เห็นที่จะ 'เจ้าวัน' เพราะหาพอจะมีกันถึงสองโรง.

เบ๊บเบ๊บเบ๊บ

เจ้าร้องเพลงถึงเมืองไทยเรา.

ถูกแล้วครับ...เจ้าร้องเพลงถึงเมืองไทยเรวากัลลัณยัม "แจ๊ส" หนุ่มๆ สาวๆ ซอย "ร็อกแอนด์โรล" กันให้เกรียวไต่กันเหวและ เขาคนนั้นคือมิสเตอร์ บิงครอสบี้ ในหนังเรื่อง "ผู้ดีแปดแสนหกร" (High Society) คู่กับ "เจ้าหญิง" เกรซ เคลลี่ แห่งรัฐโมนาโก (คลอก่อนหน้าหก ๒ วัน เมื่อวันที่ ๒๐ นายแพทย์คำนวณว่าเร่คลอกในวันที่ ๒๔ และเป็นหญิงให้ชื่อว่า คาลีน ขึ้นใหญ่ถึงสุด ๒๐ นิตนั้แน่) ร่วมด้วยแฟรงค์ ซีนครา กับ ซิลลี่ โอลด์ คาวกั กีกาทองทั้ง ๔ คนไปเลย.

พูดถึงเนื้อหาของเรื่องกันพอถูกเจ้าก็อยู่ แต่ "เบ๊" ไปหน่อย เมาจริง ๆ ผู้ดีชั้นสังคมสูงๆ ตามแบบของอเมริกัน (เฉพาะในเรื่องนี้) นอกจะทำให้เรา เช้าใจได้ว่า ชีวิตประจำวันของคนชั้นสูงอเมริกันเป็นเช่นไร เนื้อเรื่องพอรู้กันดี ไม่นานก็เกิดถูกหมกมาเรื่องเม้นรพาลองเชยอย่างไร แม้สาว "ผู้ดีแปดแสนหกร" คนหนึ่งพยายามมาแต่งงานใหม่ ผลที่สุดก็ไม่ได้ผลดีกว่า เพราะ True Love อีกยี่สิบเจ็ดปีก็อยู่ยัยเร่โง่งของเลดี้ลันดั้ ซึ่งเขามอบให้เธอเป็นของขวัญเดือนใจเธออยู่เสมอ.

เกรซ เคลลี่ ฝ่ายผมผมไปมาก (เห็นจะเป็นเพราะยังไม่ได้แต่งงาน) จนเห็น "เบ๊" กระดุกๆโคร่งอย่างชัดเจน ยี่มาแต่ตัว Bathing Suit เข้าด้วย แล้วอย่าให้จารงในคิดว่าครับ แต่ในหน้าของเธอยี่หวานแรมณ์จนจันทร์ อยโร เช่นนี้ก็ไม่ใช่. แต่ผมได้บอกแล้วว่า "คารา" ที่ผมออกนามมานั้นเป็น "คาราดี กีกาทอง" ทั้ง ๔ คน จะมันจึ้นเล่นบ๊ต้อยยังไม่บ๊ต้อยหา สรุพบว่า

"ผู้ดีแปดแสนหกร" เล็กๆได้ใหญ่
คุติ ไม่กระพอบกระพือใจอันใด นชช.
จากสคั้งนิตนอยคระกัมีลเคอร์ บิงครอส
บิงครอสเพลงว่า เมืองไทยเรวากัลลั
คลิงเพลงแจ๊สอยู่เพานั้น (กิดอกของเขา
อยู่มีใช้หรือควับ โน้ตลอบโน้ตควี
"ร็อกแอนด์ รอล" กันตะบ๊ะบ๊ะไป
ทีเดียว) "ดู กีกาทองทั้ง ๔" นั้นพอ
จนักบอกว่า บิง ครอสบี้ ได้จากเรื่อง
"Going My Way," เกรซ เคลลี่ ได้
จาก "The country girl" แฟรงค์ซีนครา
ได้จากเรื่อง "From Here to Eternity"
และซิลลี่ โอลด์ได้จากเรื่อง "Gentle
man's Agreement" ซึ่งผมจำชื่อพวกนี้
ไทยไม่ได้เลย.

"มาไทย" ใน "ครุฑจีน"

ในกระบวนหนังย้อนรับครุฑจีน
ไทยเฉพาะหนังไทยนั้น "ผู้เข้ชวชาญ"
แล้ววันกาแฟกซ์ก็คลด คากะเน
กันไว้ว่าหนังเรื่อง "จอมใจ" ของ
วิจิตรเกษมจะเข้าวัน "มังกรทอง"
จะเข้าพลัดสะ "โพธิ์กว้าง" จะเข้า
มาในตำแหน่งที่สาม เรื่องอื่นๆ เข้า
ตำแหน่งที่คลอกคลัน ำนั้นลงไปตามลำ
กัย แต่ "จอมใจ" นั้นฉายพร้อม
กันถึงสองโรง คือเอ็มไพร์กับควินส์
ไคเปรียบเรื่องกันพออยู่ และอย่างไร
เสียก็คงทำเงินได้มากกว่าเม้นธรรมมา
นอกจากหนังจะ "ห่วย" เกยบทก
อยู่ไม่ได้เท่านั้น แต่หลายคนยังชอบ
"เชื้อมือ" วิจิตรเกษมยุคใหม่เหมือน
กันว่าเรพา "จอมใจ" ไปวันดี
"ผู้เข้ชวชาญ" ที่ทำนายทายทักว่า
"มังกรทอง" จะเข้าพลัดสะ อาลิก
หวัง เพราะเขาดีนั้นรกลายเป้น "มา
มิด" จึงนำหน้าเข้ามากได้ ทำเป็น
เล่นไปเถะ เกือบล้านเคยเล่น "ห่วย
หยก" ก็ทำเงินได้มากอยู่มีใช้หรือ
ผมว่าเม้นล้ายาอยู่กิดักน้อย สำหรับ
"ผู้เข้ชวชาญ" ระคากะเนไค. "โพ
กว้าง" ของโลวิภาพจนันรณ ระค
หรือไมเคียผู้ผู้ถูกักการแสดก วสันต์
สุนทรวิชฌ ซึ่งเคย(อ่านต่อหน้า๓๕)

จักรเบียงพรคการเมือง

ต่อจากหน้า ๒๔

ถึงขนาดที่บรรดาภักชนลือลือพ้อมเม
กา คืออยู่อยู่ในท้องถิ่นเอง กัยผู้
ราวณั้ชาวาวกัวิชรวม ๔๐ นาย ระ
เคินทางมาสองส่วนเง่ในประเทไทย
ว่าสมมุติฐานที่สร้างกามเกลียคชังให้
แก่คนไทยมาจากระไร.

ข้าพเจ้าพุดมาเสียเพลิน ขอเข้
เรื่องพรรคแนวร่วมโซเชลิสต์ต่อไป ซึ่ง
ยี่มีเรื่องน่ารู้เสียจริงๆ กันอีกมาก.

ในการปราศรัยของพรรคแนวร่วม
โซเชลิสต์กัน ก็ได้มีการบัญญัติศัพท์
ใหม่เอี่ยมขึ้นอีกอันหนึ่ง สำหรับประ
เทไทย คือนโยบายต่างประเทศของ

รัฐบาลนี้คือ "อเมริกา สรณัก
ฉามิ" ผู้บัญญัติศัพท์ใหม่เอี่ยมขึ้นให้
แก่วงการเมืองในประเทไทยนี้ ก็คือ
ส.ส. แก้ว นชปติ แห่งขอนแก่น ผู้มี
ความกรว้า สักกัอยู่ในพรรคเสรีรัฐ-
กร ผู้มีหน้าที่สร้างเสริมเศรษฐกิจ
ของประเท ให้พ้นจากแอกของจักร
วรรคกันยัม และคักค้านการก่อให้กิก
สงครามคามวิฉการชักกัเข้าย้านของ
จักรวรรคกันยัม ซึ่งการแสดกออกของ
พรรคโซเชลิสต์กัน ได้มีการค่อนรับ
จากประชาชนผู้เข้ชวชาญ.

การเคลื่อนไหวของพรรคแนวร่วม
โซเชลิสต์กัน กำลังอยู่ในความสนใจ
ของประชาชนอยู่ไม่น้อย ซึ่งมีเสียง
กล่าวกันว่า อาจจะไว้รับเลือกเข้าไประ
ในสภาเหมือนกัน อันจะเป็นการก่อให้
เกิดความแตกเ้า ของฝ่ายรัฐบาลที่ระ
คักคักอยู่เพื่อไว้ระกัระคนแนบมมาจาก
ประชาชนไปสัณนิสนุน ความจริงเม
แล้ววันฉามิตามเหตุผลแล้ว ก็รู้สึก
หนักใจแจนผมพด ำ อยู่เหมือนกัน
ในฐานะที่เป็นหัวหน้าพรรคฝ่ายรัฐบาล
ที่กัทีมเข้แชรณระคั เลือกกันคว้น
เพราะว่าจอมพล ำ ระคักคักอยู่กัก
รอกกันและคักัญๆ กันนั้น คักคัก
แต่พรรคพวกไม่ใช้เล่น ชนากัก
นายกรัชมันครกัมี อักกรัชมันครกัมี

อย่างเช่นนายนายก อบจ.บุรีรัมย์ ทั่ว
 ๓๐ พรรคประชาธิปัตย์เป็นต้น ซึ่งนาย
 กว ๑ เองก็เตรียมที่จะเปิดอภิปราย
 ผู้สมัครในทีมจอมพล ๑ แก่ทุกคนใน
 วันที่ ๒ เดือนหน้าไว้แล้ว โดยจะยึด

การปราศรัยชน ฅ ท้องสนามหลวง
 เหมื่อนกัน ที่ข้าพเจ้าว่าหนักใจนัก

โดยที่ต้มของจอมพล นั้นไม่ใช่หนักพิศ
ซึ่งเมื่อถูกใจคือเข้า ถ้าจะไม่กล่าวแก่

ระเลี้ยเจิง เพราะประชาชนนั้นชอบ
พึ่งพิงผลการอภิปรายของการหาเสียง
อยู่มาก ยิ่งโจมตีกันรุนแรงขึ้น แลหลังก็
ยิ่งพอใจ และถ้าหากฝ่ายอุกโลกโจมตีไม่
ได้ทอด้วยแล้ว ก็เป็นการเสียคะแนน
นิยมไปทีเดียว

[illegible]

แต่แล้วยังไม่ทันไรการหาเสียง
ก็เกิดวิธีการอันโสมมขึ้นแล้ว โดยการ
ใช้อาวุธ เข้าประหัต (อ่านต่อหน้า๓๐)

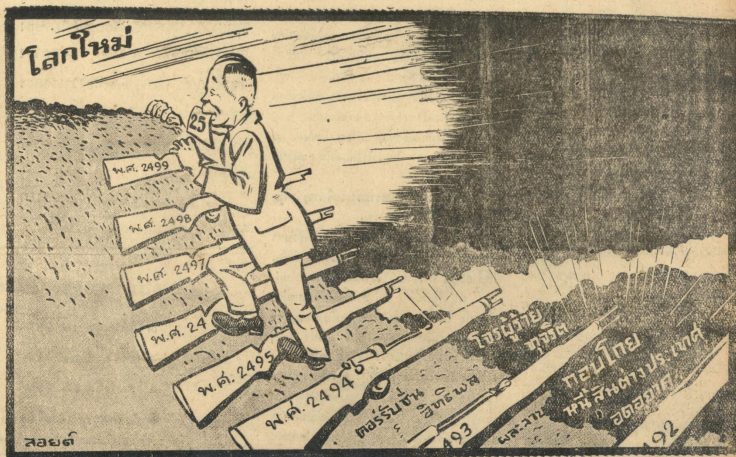
กรรมกรโรงสีออกหาเสียงเลือกตั้ง.

(จากสยามนิกร ๒๕ ม.ค. ๒๕๐๐)

มันเป็นอีกก้าวหนึ่งในรอบประวัติศาสตร์ไทยเรา ที่ให้ตัวแทนของมรดกโลกแท้จริงระลอกแรก มาเสนอตัวสมัครเลือกตั้งถึง ๒ คน ทั้งนโยบายการพร้อมเพียงของเหล่ากรรมการไว้สั และโรงเรียน ในที่นี้ก็อปุภักดิ์เลือกตั้งเข้ามา เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนรักษาสระประโยชน์ของพวกกรรมกรด้วยกัน ผมเห็นว่าวิธีการเช่นนี้เป็นสิ่งสมควรแก่การสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะหากความจริงกลอกเลาะที่ผ่านมา ประชาชนมัก จะได้พบแต่ที่เป็นฝ่ายนายทุนและฝ่ายศักดินาเข้าไปเป็นส่วนมาก ครั้นพวกเหล่านี้ไปยอมทำหน้าที่รักษาสระประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ก็ควรกรรมกรนั่นเอง กลับเข้าไปทำหน้าที่รักษาสระประโยชน์ให้แก่ฝ่ายนายทุน และฝ่ายศักดินาเท่าใด ยิ่งก็เพียงเพื่อยุทธยานำตัวของเจ้าให้สมบูรณ์เท่านั้น.

[illegible]

คณะกรรมาธิการให้เหตุผลว่า การที่พรรคการเมืองไปหาทำดีในสถานที่
ระดมทุนทำดีไปเพื่อรับทราบ
ผลประโยชน์ของกรรมการเท่านั้น หากคงให้หน้าที่อยู่แก่กรรมการหรือประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ให้
ได้มีโอกาสลงนามขึ้นอยู่ในสังคมอย่างเปิดเผยดีกว่า ผมได้กราบว่าหากทั้งสองที่กรรมการได้เสียสละตน
ให้เข้าสภามันมีผลเหมือนกัน คณะทำงาน หน่วยงานภายนอกของ ปปช.ว่า ซึ่งเคยมีวิวัฒนาการเป็นกรรมการ
มาแล้ว ผมเห็นว่าไว้ว่าทั้งสองที่ของพรรคการเมืองมีความสนใจในวิถีของกรรมการเป็นอย่างดี โดยเฉพาะกรรมการ
ต้องทำอะไร นี่เป็นข้อหาที่สำคัญที่สุด ทั้งที่พรรคการเมืองนั้นขึ้นกับกรรมการเท่านั้นเพราะแต่ถ้าถึงไหนได้

มันได้ไปสู่โลกใหม่.

แต่อย่างไรก็ตามความจำเป็นที่เราเพียงแต่ค้นคว้าหาสิ่งสมบูรณ์ได้ไม่
ก็ควรต้องของกรรมกรหรือประชาชนส่วนใหญ่อีกด้วย.

นอกจากการเคลื่อนไหวโดยเฉพาะกรรมกรโรงงานแล้ว กรรมกรชาวไร่ก็มีความเคลื่อนไหวต่อไปอีกว่า นายอุทธรณ์ พลกุล ขบถสัน
ติภาพ ซึ่งกำลังถูกคุมขังอยู่ในขณะนี้ ก็จะได้ไปสมทบเข้ามามีส่วนอีกด้วย โดยไปยอมอยู่ในสังกัดพรรคไท ๆ ทั้งนี้ จึงต้องขึ้นบัญชี
อุทธรณ์ พลกุลไว้ก่อนบรรณาธิการทั่วทั้ง จะไม่สามารถออกมาจากคุกเพื่อหาคะแนนเสียงได้ก็ตาม แต่นั่นไม่ใช่ข้อสรุปสุดท้ายที่จะมาตัดสิน
ทางโดยสิ้นเชิงเสีย จากกระแสข่าวของเพื่อนหนังสือพิมพ์แจ้งว่า นายอุทธรณ์ได้ทำหนังสือขอปล่อยตัวออกนอกคุก โดยยื่นข้ออ้าง และขอ
ปล่อยตัวเป็นผู้นำมาออกเสียงไว้ วิธีการเช่นนี้แม้ว่าปะทะหลักของอุทธรณ์เหมือนกัน ผมเชื่อว่าทางกระทรวงยุติธรรมต่าง ๆ จะดำเนินไปไม่
พ้นหรืออย่างไรก็ตามอันนี้ไม่สำคัญไปกว่าจะทราบของประชาชนที่มือขึ้นนี้แน่ จึงเราจะได้ข้อสรุปบทของเขาคือไป แต่อย่างไรก็ตาม ผมเชื่อ
ใจว่า ใครที่ขึ้นชื่ออยู่ข้างประชาชนนั้นย่อมจะต้องได้รับความสนับสนุนจากประชาชนเสมอ. ▲

คดี วาขเคโซ.

□ จากระเบียงพรรคการเมือง □

ต่อจากหน้า ๒๘

ประหารกันบ้างออกถูก แหมอันจอฬ
การเมือง และรวบรวบทุก โคนเขาเป็น
พรรคฝ่ายค้านเสียด้วย คือนายเขียว
แสงชูโต ผู้สมัครในจังหวัดสมุทรสา
ครมา ในนามพรรคประชาธิปไตย
ลงยิงที่อำเภออินทพรฯ ขณะกำลังจาก
หาเสียง แต่เกาะขลุ่ยที่ไม่ถึงกับเสีย
ชีวิต.

รายที่ ๒ เป็นลูกพรรคธรรมารัตน์
อันเป็นพรรค ฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลอยู่
และมี ร.ด.อ. เปี่ยม บุญโชติ เลข
การนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า ลูกพรรค
ชื่อเอกหาเสียงได้ถูกจับ ระหว่างการ
เดินทางจากอำเภอปากน้ำ มาเอา
หัวโหร จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อหา
เสียงให้แก่พรรค รายนี้แสดงความอุ
กาสและหัวหาญอยู่สักหน่อย มิได้เกรง
กลัวอำนาจกฎหมาย และเกรงใจเลขการ
การนายกรัฐมนตรีเสียเลย ซึ่งเรื่อง
อย่างนี้เป็นเรื่องความเสียหาย และคำ
พริ้วระคายคายประชาธิปไตย อันจอม
พลได้แนะนำอย่างนี้ และเป็นเรื่อง
จะปล่อยไปไม่ได้ ต้องขึ้นเข้าจับเสีย
โดยด่วน ถ้าหากการเลือกตั้งหาเสียงกัน
ด้วยเลือด และด้วยปืนทุกหนทุกแห่ง และ
ปล่อยยอมปามมาถึง ในกรุงเทพฯ แล้ว
ก็ไม่มีหน้าจะจับขึ้น ต้องมีการเลือกตั้ง
ขึ้นเลย จะพูดกันถึงเรื่องประชาธิปไตย
กันไปทำไม? ข้าพเจ้าอย่างนี้ก็เป็น
ห่วงจนพลาฯ จึงเป็นหัวหุ้มรับผิดชอบ
ต่อการบริหาร อันจะต้องแก้ ไชยงกัน
เหตุร้ายเสียโดยด่วน. ▲

แล้ว วันวัน.

□ เปรตส์คอนเฟิร์เรนซ์ □

ต่อจากหน้า ๒๕

เวลาแรก เกือบึกกึกไม่แรงของพรรค
สมรสต่างใจ ผลคือการให้พระเป็น
แผ่นดินเกิด ทางที่ถูกต้องกว่าคือ
ขอให้พิมพ์เลขาพรรค พรรคเสรีนิยม
และออกกฎหมายที่ถูกต้อง

หนังสือพิมพ์ "การที่ทหารจะปลง
คะแนนเลือกตั้ง ทหารจะปฏิบัติไปเองหรือคุม
แถวไปลงคะแนน อย่างไรกันหรือในสภา"

คง "จะเห็นควรไปเองหรือขาย
สิทธิ์ไปก็ได้ทั้งนี้ ขออย่าก็เคยแต่

ให้ทหารทุกคน เขาไปลงคะแนนด้วย
ความสามารถของตนเอง อย่างนี้
เสียมรดกไปลงลงไปในคน เกานัน
เป็นพอ วิกิตนรีแต่ห่มมรณะเป็น
สวดซอ ๖ แวงแจ้งขึ้น"

หนังสือพิมพ์ "จอมพลคงดูให้สัมภาษณ์
ว่า จะให้ทหารลงคะแนนเลือกตั้งโดยตามสมัคร
ใจ ไม่ต้องการ"

คง "ก็วิเศษอะไรจะ มีแต่ทหารคน
ออกจะจริง แต่กว่าจะขึ้นก็ทำละ เมขออย่าง
เดียวว่า ให้ลงใจโดยตามสมัครใจเท่านั้นขอ
รัฐบาลไม่มีหน้าที่ไปหาทหารลงการเมือง"

หนังสือพิมพ์ "จะเห็นควรกับไปขอเป็น
กรรมการ คณะหนึ่งเลือกตั้งกันใหม่ ขอ
ว่าแจ้งขึ้นก็แล้ว"

คง "เอาเป็นทีใหม่ไปจริงหา หน่วยเลือก
ทั้ง ๒๐๐ กว่าแห่ง แต่ละ ๑๐ บาทเท่านั้น ๒๐๐
แห่งก็จะมีเงินเลือกตั้งขึ้น รวมเป็น ๒๐๐ คน
แต่ละ ๑๐ บาทนะ ให้เขาไปได้ฉัน ผมไม่มี
หรือ"

หนังสือพิมพ์ "ทราบว่ามีประกาศให้ทุน
ช่วยเหลือ"

คง "อเมริกาให้เงินอะไร จะได้อำนาจ
ให้ แต่ (อเมริกา) ให้เลือกตั้งได้แล้ว มีคือ
ให้คำเตือนว่า ถ้าชนะแล้วจะเสียอะไร จะมากไป"

หนังสือพิมพ์ "ถ้าหากไม่เลือกคนใหม่
เลือกตั้งใหม่ ฟ้าฟาด ก็จะเต็มทีไปหมด ขอ
ให้ระวัง ไปใหม่หรือพท ๒-๓ แห่ง สด ๆ
ร้อน ๆ แม้ละ คอยจับจ้องเขาไว้จะระวังไปลง
คะแนน เป็นโอกาสของไทไฟ ที่สระบุรี ๒ สห
เวลาเลือกตั้งใหม่ไปแล้ว ทหารเขาไปผู้คุมลง
คะแนนให้ไป ค้าจริง หน้าที่เขาเป็นก็ควร
คุมคะแนนโดยคนไปหมด เลือกลีลาประกอบกัน
สวาปามไปละ ค้าจริง"

หากจะระดมกำลังการแก้ไขความ

คง "นั่นผมข้างพรรคพวกคิดว่า
จะโค้อยู่ดูแลให้ทุก"
หนังสือพิมพ์ "พรบ.คณะสงฆ์
เป็นคดีขึ้น"
คง "หลวงประยูรธรรมวิธาน
จะให้เขียนภายในภายในเกี่ยว นั้น
แหละเป็นเหตุ ที่พระเถระนั้น มาก
วันนั้นเวลานั้นพระยาจารย์เกษม
อยู่เป็นคนที่เห็นว่าการให้ สักกายหลวง
ประยูรธรรมวิธานพระราชบัญญัติ
สงฆ์เป็นอยู่แหละ ก็ไม่ก็เชื่อไป
ก็ยาก"

หนังสือพิมพ์ "จะหาความรับผิดชอบ
ท่านว่า ระบบสงฆ์กับสงฆ์คน เลื่อนอะไร
จะดีสุด"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "ผมไม่เห็นแปลก ชื่อไอ
ทำให้ประเทศเราผิด"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "เขาทำผิดคิดสังกรรม
น้อยกันทั้งนั้น ชื่อไอทำอะไร"

คง "ถ้าเขาเปลี่ยนไป เรา
ก็เห็นต้องเปลี่ยนเมื่อถึงกาลสมัย แต่
เขายังคง ผมไม่ก็พูดอาชกรรมหรือ
พูดให้เสียคนกันด้วย ชื่อไอใดวาน
ก็เห็นอันนี้ก็ไปกัน ครั้งเลิกสงคราม
ประชาชนไม่ยกก็เห็นกันจึงก็ไป

หนังสือพิมพ์ "จะจับชวนเพื่อนบ้าน
ลงนามขอชื่อไอได้"

คง "ไม่ใช้หน้าก็ ใครมีหน้า
ก็ชักชวนกันขึ้น"

หนังสือพิมพ์ "เราเป็นประเทศใหญ่
ในเอเชีย"

คง "เพราะเราคือใหญ่หรือ
เวลาอันมีสิทธิเป็นใหญ่จะกลัวหรือไม่
ยอมให้ใหญ่สัก ผมเห็นว่าพอใหญ่
ได้ไม่ใหญ่ พอเราออกเล็กใหญ่
พอเราออกใหญ่ก็เล็ก มันเร็วกว่า
ผมก็"

หนังสือพิมพ์ "จอมพลท่านเป็นอธิ
บดีแล้วพอให้เขาไปทำอะไร"

คง "ถ้าไม่อะไรก็ได้ ก็ก่อน
ก่อนก็กัน แต่ก่อนเขาไปทำอะไร
สายมันยังเหลือเกิน ก็ไม่ก็ให้ชื่อ"

หนังสือพิมพ์ "การเปลี่ยนแปลง
ปลการให้คำสัญญาให้ไม่ได้"

คง "ผมไม่เห็นแปลก ชื่อไอ
ทำให้ประเทศเราผิด"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

หนังสือพิมพ์ "สัญญาซื้ออาวุธ
พอ"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

คง "เสรีนิยมเป็นที่สุด ใครๆ
ก็ชอบเสรีนิยม สังคมนิยมก็กำลังถูก
กันที่สามหลวงนั้นไปไม่รอด ประเทศ
เราไม่มีสภาวะพอที่จะไปสังคมนิยม
ใครได้ ประเทศเราอยู่ในฐานะเช่น
การที่ระหัดความช่วยเหลือ มันช่วย
เราแต่ปากเท่านั้น เราทำอะไรยาก
ไหนก็ไป ข้อสำคัญเราอย่าทำก๊วของ
เราให้ระบดปลการเปลี่ยน รัฐบาล
แนวไม่ถูก ใคร ๆ จึงมองว่าเรา
ปลการเปลี่ยน"

อัตราค่าเป็นสมาชิก ไท-ฮัฟฟี่ ทว่าเราขอแจ้ง

๓ เดือน (๑๓ วัน)	๓๐ บาท
๖ เดือน (๒๖ วัน)	๕๔ บาท
๑ ปี (๕๒ วัน)	๑๕๔ บาท

สำหรับพรรคและคณะ มีบริการจัดส่งฉบับ หรือสำเนาของ
จึงควรส่งทางไปรษณีย์ตามไปรษณีย์จากไปรษณีย์เป็นต้น.

คุณพร้อมจะ ปากกาถูกลิ้น ที่ดีกว่า แล้วยัง?

ปากกาถูกลิ้น เชฟ
เฟอร์ เฟเธอร์ทัทช์
เขียนโดย ไม คอง
กมมืแถมแค่น้อย คุณจะ
พอใจในความ "เบาหวิว"
เมื่อเขียน ด้วย ปากกา ถูกลิ้น
นี้นะ... ง่ายคาย... เรียบ
วัน... และสัปดาห์

ปากกาถูกลิ้น

SHEAFFER'S

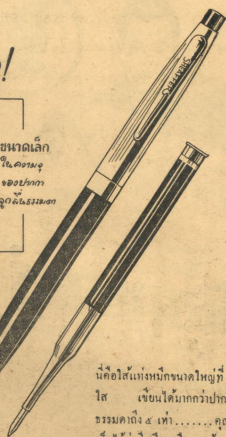
Feathertouch

เขียนได้มากกว่า ปากกาถูกลิ้นธรรมดา
ถึง ๕ เท่าตัว

เทียบดู!

ขนนกเขียน
ในด้าม
ของปากกา
เฟเธอร์ทัทช์

นี่คือสิ่งที่นักเขียนหาได้ยากที่สุด มงเห็น
ใส เขียนได้มากกว่าปากกาถูกลิ้น
ธรรมดาถึง ๕ เท่า..... คุณสัมผัส
เห็นได้ว่ามันหนักแต่เบาเหมือนขนนก

บริษัท มอร์เนียว จำกัด

ถนนสีลม

๑๖/๒๒/๒๕๓๖

ไท-สปปตาช

หัวข้อที่ประชุมมาแล้ว.

คณะผู้ก่อการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ร.ศ. ๑๓๐ ได้มีการประชุมปรึกษาย่อยอีก ๖-๗ ครั้ง. จึงสามารถสรุปผลรวมออกได้ว่าเสียงสมาชิกส่วนใหญ่เรียกร้องต้องการ การปกครองแบบ "ประชาธิปไตย" เหมือนกันทั้งสิ้น.

วันเวลาผ่านไปผ่านไป. ผ่านไปใกล้กำหนดลงมือตามอุดมคติเข้าทุกที สมาชิกผู้ก่อการทั้งหมด ต่างพยายามระมัดระวังตัว และเข้มงวดต่อความลับที่ร่วมแรงร่วมใจ ปกป้องเอาไว้มาช้านาน. โดยพยายามหลีกเลี่ยง การมีสมาชิกเพิ่มใหม่อย่างกะลว้น ทุกคนต่างสำนึกตัวดีว่า ถ้าวันใดพลกษัตริย์ให้หมายตรงข้าม หรือผู้ใดไม่เห็นด้วยสักก็จะเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต. เห็นแก่ทั้งข้างกว่าชาติ, แยกแยะเข้ามาเป็นสมาชิกแล้ว วันนั้นทุกส่วนของพวกเราจะคงมาถึงอย่างไม่ต้องสงสัย.

แต่ทั้งนี้พยายามระมัดระวังกันจนอย่างหนักถึงขนาดนั้น เหตุการณ์ที่สมาชิกผู้ก่อการพัวพัน หวนระแวงอยู่ ก็เกิดขึ้นจนได้...แถมเนือความพิวาศของขบวนการ เปลี่ยนแปลงการปกครอง ร.ศ. ๑๓๐.

เหตุการณ์เริ่มขึ้น เมื่อทางคณะได้รับเอา ร.อ. หลวงสินทาโชธา (ชื่อย่อ) เข้ามาร่วมเป็นสมาชิกด้วย. โดยคณะนั้นเองว่าที่ ร.ศ. ทน เรืองพิกัน ที่นั่นกลางเวลาไม่เห็นชอบของสมาชิกเหล่าคนอื่นแล้วว่า ร.อ. ผู้เป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่ ได้จัดเสนาบดีประจำไว้ระมัดระวังโดยรอบ. แต่ว่าที่ ร.ศ. ทนได้รับรองอย่างแท้จริง เมื่อว่าเขามองเห็นเป็นประกัน. ที่ประชุมจึงได้ยอมรับไว้ด้วยระบอบการที่ไม่ดีของนัก. ครั้นเมื่อ ร.อ. หลวงสินทาโชธาได้เข้าประชุมในครั้งต่อมาได้แสดงตัวอย่างเปิดเผยว่ามาร่วมมือคิดการใหญ่ด้วยความบริสุทธิ์ใจและซื่อสัตย์ "ฉันมีสาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ศักดิ์สิทธิ์" จึงทำให้สมาชิกทั้งหลายสันทัดต่อปฏิกิริยาของผู้ก่อการแล้วค่อยๆคล้อยไป. เริ่มขึ้นในความเชื่อสัจของนายทหารชั้นผู้ใหญ่.

แต่นั่น, ทันทีที่เกิดออกจากการประชุม และบรรดากระเษียรสำคัญๆของคณะก่อการ ร.ศ. ๑๓๐ โยคนั้นแล้ว, ร.อ. หลวงสินทาโชธา

รักษ์. ก็เข้ากราบทูลพฤติการณ์ทั้งหมดของเหล่าคนปฏิวัติ แต่ถูกระหอบจกรพรรดิ โหรงทราบโดยละเอียดและสิ้นเชิง.

มหันตภัยอันนี้ก่อความหายนะแก่อุดมคติของผู้ก่อการทุกคนที่มีมาตั้งแต่บัดนี้. ท่ามกลางการระคายเคืองเวลาที่พลัดชีพ เพื่อนาเลวีประชาธิปไตย มาสู่พี่น้องร่วมชาติอย่างใดก็ตามในแง่, ทหารของรัฐบาลแห่งระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช, ก็หล่นหล่นไปพลัดชีพที่วังออกมาจากบ้าน... จากออกถูกเมื่อยเพื่อสู้ทั้งจำและระบอบอาญาแผ่นดินต่อไป... มันเป็นการสูญเสียที่ใหญ่หลวงที่สุดในชีวิต... มันเป็นการปลุกเร้าที่ขาดอีก อยู่ในความทรงจำอย่างยากจะลืมเลือน.

ในที่สุด, คำพิพากษาจากศาลทหารก็มาถึง. นายพลทวิระยาพิชัยสงคราม (ภายหลังได้เป็นพลโท พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี พระเจ้าอยู่หัว) ได้เป็นผู้นำคำพิพากษาและพระบรมราชโองการ ให้พวคนายทหารทั้ง ๑๓๓ นายไปโยดลอก. และจากนั้นคณะกรรมาธิการศาลทหาร จึงได้ไปอ่านคำพิพากษานี้ให้คณะก่อการอีกจำนวนหนึ่งรวม ๑๐ คน ซึ่งถูกแยกย้ายคุมขังอยู่ก่อนหน้านั้น (ต่อมาเปลี่ยนเป็นกองสภทไทย).

ในการตัดสินของศาลพิเศษ ซึ่งมิอาจพล เจ้าพระยาบดินทรเดชาฯ (ม.ร.ว. ชูวงศ์ อดุลยเดช) เป็นประธานในชั้นต้นนั้น ไกรวัตรโกนนักปฏิวัติ ร.ศ. ๑๓๐ ้วยอย่างหนัก โดยให้ประหารชีวิต ๓ คน, จำคุกตลอดชีวิต ๒๐ คน, จำคุกสืบ ๓๒ คน, จำคุกสืบ ๖ คน, จำคุกสืบ ๓๐ คน.

แต่ต่อมา, เมื่อคณะกรรมาธิการคำพิพากษานี้ขึ้นทูลเกล้า (อ่านต่อหน้า ๓๕)

ยุควิชัยชัย

บทวิจารณ์การเมือง

ต่อจากหน้า ๕

เราได้ทราบวิรูบาลจะตั้งกองตรวจรับรองคุณภาพสินค้าซึ่งจะเป็นกตัญญูมาก เช่นเครื่องจักรกล เครื่องเรือนเหล็กและเครื่องสุขภัณฑ์มีโรงงานตั้งอยู่หลายแห่งในบริเวณถนนจักรี และถนนที่ ๖-๗-๘-๙ อันเป็นที่ไกลทำให้ลูกค้าสะดวกมากแต่ถ้าไม่ซื้อข้าวของจากกระทรวงอุตสาหกรรมและนำมาประกอบขายตามร้าน จะทำให้สินค้าขึ้นราคาในหลายหลายโดยไม่ต้องพึ่งพาต่างประเทศ แต่ราคาต้องถูกกว่าต่างประเทศอย่างน้อย ๒-๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะไม่ได้อาศัยค่าแรงงานในต่างประเทศและภาษีขาเข้าที่แพงแล้ว.

สินค้าอื่น ๆ ที่เช่นเดียวกัน ถ้ารัฐบาลไม่ซื้อของกระทรวงอุตสาหกรรมไม่พอ ถือว่าคิดถ้ามีผู้ขอให้ตรวจรับรอง รัฐบาลจะต้องหาเงินให้ใช้ด้วยเช่นเครื่องประกอบเหล็กและเครื่องประกอบภาชนะ ถ้าปรากฏว่ามีปัญหาคุณภาพของสินค้าให้ใช้ให้ตรวจสอบในโรงงานนั้นเอง มีข้ออ้างที่ต่างประเทศ รองเท้าที่ถือครองโดยมีชื่อระหว่างสงครามโลก ปรากฏว่าที่นั่นเอา กระดาษแข็งเข้ามาขายในราคาถูก มีผู้ร้องไปยังรัฐบาล ๆ ก็ส่งเงินผู้ทำหนังสือ เพราะฉะนั้นสินค้าทุกอย่างรัฐบาลจะขึ้นขึ้นกันหมดราคา โดยเจ้าใจว่าต้องเป็นหนังสือที่อื่น.

สถานที่ที่เราไปมากที่สุดคือห้าง ให้เห็นนักเรียนใช้ผ้าไทยหรือผ้าใหญ่ใช้กันมาก รัฐบาลตั้งกระทรวงว่าเป็นหน้าที่และแทนแก่การใช้ในราคาพอสมควร คือถึงเวลาพอทำมาประเทศและราคาต่ำกว่าแล้วแต่ก็ยังเป็นข้อได้ใจ ไม่ใช่ผ้าใหม่ต่าง ๆ ซึ่งคนธรรมดาทั่วไปไม่มีทรัพย์ซื้อหามาใช้ได้ ถ้าปล่อยให้คนผลิตผ้าตามความพอใจแล้ว การส่งเสริมให้คนนิยมของไทยน่าจะไม่ใช่ผิดจุดประสงค์ เพราะคนต่าง ๆ ที่มาซื้อจากสหกรณ์ในประเทศไทยหรือคนไทยทำ มีลักษณะแปลกประหลาดคล้ายของจีน ๆ ข้อสำคัญคืออย่างนั้นเกิดข้อสงสัยและข้อกังขาเกี่ยวกับวิธีการเผยแพร่สินค้า ขอขอบคุณไปยังโรงเรียนที่สอนเด็กนักเรียน ผู้เขียนเกริ่นนำคล้าย ๆ ๒๓ ปี คิดเลิกลาจากงานสักพักไม่ต่ำกว่าปีละ ๕๐๐ บาท ถึงกับขอสักพักไปต่างประเทศก็เลย ๓ ปี ทุกวันก็สบายเมื่อมีนายจ้างเป็นครูก็สบายการ หัก ๆ เข้าฝีมือเลวลง ค่ายที่ใจไปอยู่จากว่าง รวมความก็คือไม่มีประสิทธิภาพในการทำงานวันข้างของราชการ เลยต้องเลิกหนีไปหาทำงานอื่น คงเป็นต้นของคนที่ขายของวันไทยไม่เอาใจใส่ผู้ซื้อ ผู้เขียนได้เคยเข้าไปที่ร้านเนอสต์ทาสสามัคคีเมื่อครั้งยังอยู่ที่สี่แยกพระยาภิรมย์ ไม่มีใครนำพาเลยไปอื่นครั้งควางอยู่ก็ถูกผู้หนึ่งซึ่งผู้กล่าวมาว่าชื่ออะไร ชื่อนั้นสักระยะหนึ่งกำลังตั้งกระทบทแต่มีปลอกอยู่ ซึ่งเอาไม่ใช่นั่นที่ขายก็ได้อีกลักษณะอย่างนี้ทำให้ผู้ซื้อไม่อยากเข้าร้านไทยที่เหมือนกัน เช่นอีก แคลสสันสาวก็ถูกผู้เขียนช่วยขายในเรื่องจรรยาว่า ผู้ขายของที่ดีมีค่าเท่ากับสินค้าที่ดีเหมือนกัน ทั้ง ๒ ประการนี้ต้องประกอบกัน ถ้าทำให้ลูกค้าไม่พอใจ ทำให้เขาขายเสียก็เคยคิดว่า เพราะเขาพูดไม่ได้ต่อไป การทำหนังสือลูกค้าย่อมแพร่หลายเหมือนไฟไหม้ป่า และถ้าความหมายนี้ให้แก่เจ้าของร้านหรือสินค้าอื่นด้วย เรื่องคนไทยขายของไม่เอาใจใส่ผู้ซื้อ ชาวต่างประเทศที่ถูกเขาผู้เขียนหลายครั้งแล้ว จึงเห็นว่าเป็นที่น่าเกลียดของกระทรวงวัฒนธรรม หวังกรมประชาสัมพันธ์เพราะทำให้การส่งเสริมการขายของ ไทยไม่มีความเหมือนกันกับสินค้าของต่างชาติ เพราะทำให้เป็นการส่งเสริมสินค้าไทยไปรัฐบาลกำลังสนับสนุนให้คนเมืองใช้ของไทย.

คำขวัญรัฐมนตรีเป็นความผิดหรือไม่: เราได้เห็นข่าวที่กระทรวง

อุตสาหกรรม ได้มีคำสั่งให้ของค่าน้ำ

ศาลไทย ๖๖ กรมการส่งออก นายธีระ วรกุล พนักงานโรงงานน้ำตาลไทย จึงคิดว่าอย่างในข้อหาว่าพวกไม่ผิดก็พร้อมจะผ่าน อภิเวกรสาร ร.ม.ค. ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในเรื่องการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร เมืองแก่ผู้แทนจังหวัดลำปางพรรคการเมืองก็พร้อมกันไป นายธีระ วรกุล เป็นน้องชายนายอินทกร วรกุล ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์ได้ส่งเข้าแข่งขันรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง และกระทรวงอุตสาหกรรมได้ส่งพนักงานนายธีระ วัธวาการส่งออกสินค้าแล้ว.

ข้อความใหม่ที่ว่าประธาณินันไม่ปรากฏ แต่ พลตรี ประมวล สัมภเวสเป็นผู้แทนจังหวัดสุราษฎร์ แข่งขันกันกับ พันโท ประเสริฐ สุดบรรทัด ซึ่งกำลังขี้นเคียงกันอยู่ในขณะนี้ นวนิยายของนักข่าวรัฐมนตรีว่าไม่เหมือนจริง. เราสงสัยว่า ท่านรัฐมนตรีประมาท สิ่งทำงานคนในสังกัด ในเมืองชาตผู้เกี่ยวข้องการเมืองและคำพิพากษาตามกติกาคณะของข้า จะไม่ถูกต้องด้วยทั้งของเลขาธิการนั้น ซึ่งรัฐบาลปัจจุบันอนุญาตให้ข้าราชการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้ก็ดี และยอมเป็นสมาชิกของคณะมนตรีและคณะกรรมการกิตติมศักดิ์ของพรรค

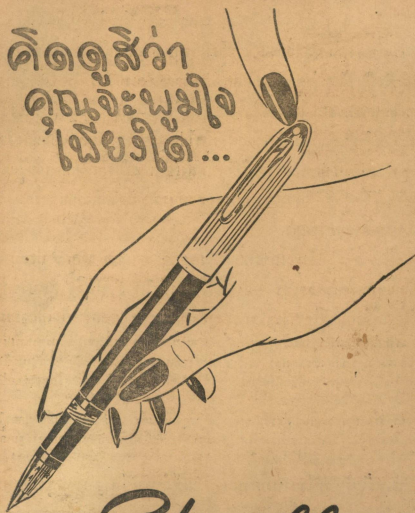
ถ้าอย่างการฟังและได้ส่วนมาจะเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะคำพิพากษาคณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีส่วนสำคัญโดยพระอย่างอื่นการหาเสียง ก็เป็นการจัดกันนโยบายของรัฐบาลที่อนุญาตให้ข้าราชการเล่นการเมืองได้โดยเสรี.

สำหรับตำแหน่งการเมืองนั้น แม้กำลังเป็นรัฐบาลอยู่จะดำเนินการก็เคยประนามพรรคการเมืองอื่นสักปานใดก็ได้ เช่น รัฐมนตรีพรรคประชาธิปัตย์กำลังประนามพรรคการเมืองอื่น ๆ อยู่ในขณะนี้ แต่รัฐมนตรีคนนั้นต้องไม่ยื่นข้อหาการประจำตัว เพราะเมื่อเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ภายหลังเลือกตั้ง และไม่เข้ารัฐบาลเดิม พวกนักการเมืองก็ออกไปทางรัฐธรรมนูญ พวกรัฐบาลใหม่ก็เข้ามา และถ้ามีรัฐมนตรีเก่าคนใด มีตำแหน่งเป็นข้าราชการประจำอยู่ด้วย รัฐบาลใหม่ควรต้องปลดเขาออกไปเสีย เพราะเป็นนโยบายไม่สอดคล้องกับกติกากับรัฐบาลหรือพรรครัฐมนตรี เหมือนนักที่ทำงานรัฐมนตรีประมาทส่งพนักงานและได้ส่วนนายธีระนั้น. กล่าวคือ ถ้าปรากฏมีหลักฐานว่าข้าราชการประจำไม่ชอบรัฐบาลที่ตนกำลังปฏิบัติงานอยู่ ก็ควรให้เขาออกไปเสีย มีคณะรัฐมนตรีปลดเขาให้ทำงานของเขาคิดเสียไปก็.

ทั้งนี้ทั้งนั้น ก็เพราะเป็นการอุดหนุนของรัฐบาลที่จะใช้ข้าราชการหาเสียง

คิดดูสิว่า
คุณจะมีใจ
เฉียบไวได้...

Sheaffer's

เชฟเฟอร์ สโนว์เกล จูดขาว

วิวัฒนาการยิ่งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่มีการ
ประดิษฐ์ปากกาหมึกซึมกกดเพียงครั้ง
เดียวเชฟเฟอร์ สโนว์เกล จะสลับ
หมึกได้เต็มคำโดยไม่ต้อง จุ่ม
ปลายปากกา ลงในน้ำหมึกเลย
และปลายปากกาของ ๑๘ กา
หรีด มีขนาดเหมาะกับวิธี
เขียนของท่าน

ปากกาหมึกซึมชนิดเดียวในโลก
ที่สลับหมึกโดยไม่ประอะปอน

Skrip

บริษัท บอร์เนียว จำกัด

ตามสั่ง

SPS/IM/BCL 561

ไท-สปปดอท

ให้คน จึงเปิดโอกาสให้ข้าราชการเล่นการเมือง ซึ่งคิดแบบอย่างอารยะประเทศ
เสรีประชาธิปไตย โดยที่ข้าราชการต้องวางตัวเป็นกลาง จนเดี๋ยวนี้ข้าราชการประ
จักษ์ว่าหาเสียงให้พรรคมันจะล้าช้าของออกหน้าออกตาทีเดียว.

ต่างประเทศ.

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นบริติช: เนื่องแต่กันหนังสืออเมริกัน ๓ นาย

ได้เดินทางเข้าไปในกันแองกันเป็นการฝ่า
ฝืนข้อห้ามของรัฐบาลอเมริกัน และกระทรวงต่างประเทศอเมริกันได้กำเริบการ
การลงโทษหนังสือพิมพ์ทั้ง ๓ นายนั้น ยกเว้นปรากฏว่าในสหรัฐหนังสือพิมพ์
โพ้นทะเลได้ขอให้นายผู้บัญชาการโยธแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ นายผู้
บัญชาการ เอเดนส์ ซึ่งออกประกาศว่ามีความเห็นในกรณีนี้ให้เป็นการรวมการ
ยาสีทือของประชาชน เอเดนส์มีความเห็นว่ารัฐบาลอเมริกันเล็งเล็งภาพ
ของหนังสือพิมพ์ และการเคลื่อนไหวของประชาชน โดยประกาศว่าระดม
หนังสือเดินทาง และส่งเรื่องให้กระทรวงกลาโหมพิจารณาเพื่อร้องในข้อหาที่
การผิดกฎหมายว่าด้วยสิทธิของประชาชนคดีนี้.

เอเดนส์ว่า กระทรวงการต่างประเทศอเมริกัน ยกเอาเป็นข้ออ้างว่า
นักเขียนหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องออกให้สิทธิที่มิชอบของ ในเรื่องเสรีภาพของ
หนังสือพิมพ์ เมื่อออกไปจากประเทศสหรัฐอเมริกา พักที่นั่นอย่าลืมนึก
ในประเทศของกันมีเสรีภาพเต็มที่ แต่กว่าพอออกพ้นกันแองกันก็ไปเสรี
ภาพนักเขียนก็กังวล เอเดนส์ยังมองไปว่า ว่าถึงความหมายของกฎหมาย
แล้ว ไกซ์ได้เห็นอย่างกระตือรือร้นว่า สิทธิที่กฎหมายบัญญัติไว้นั้น ไม่
ใช่เฉพาะมีเสรีภาพในการพูดหรือการพิมพ์เท่านั้น แต่ประชาชนยังมี
สิทธิที่จะอ่าน, ฟังและเห็นบรรดาสื่อต่าง ๆ อีกด้วย ประเด็นที่ว่าอาศัย
มาตรฐานมากเท่าใดก็ว่า ความจริง ควรได้มีโอกาสนำเข้ามาสู่กลา
ความก็อย่างเสรีและเป็นธรรม.

บัดนี้สภาพการณ์ของอเมริกันได้ประกาศออกมาแล้วว่า พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือ
ในทางกฎหมายแก่หนังสือพิมพ์ทั้ง ๓ นั้น ถ้าเขาคิดว่าหนังสือพิมพ์นั้น
ละเมิดอเมริกัน ซึ่งเอเดนส์ว่า อีกครั้งบรรดาข้อ พักความชอบกฎหมายอเมริกันที่เอเดนส์จะมอง
แล้ว ไปที่ความจริงในแง่ เช่นคุณทง โรบินสัน และคุณแม็คไนต์ [น่าจะไม่มีวามคิดดีเป็น
คนอเมริกัน.

ยุคใหม่ของสหประชาชาติ: คิววิลล์ อดีตเลขาธิการใหญ่สหประชา

ชาติได้แสดงความเห็น ในเรื่องถึงกา
ละที่ควรแก่ให้รัฐธรรมนูญของสหประชาชาติแล้ว ถือเป็นเลขาธิการใหญ่
สหประชาชาติมาช้านานและด้วยความชำนาญของเขาในองค์กรนี้ ที่ให้
ความแก่พร้อมมาเป็นอันมาก ความเห็นของเขาจึงเป็นสิ่งที่น่าฟังและน่า
มาวิจารณ์เพราะรัฐบาลไทยได้ฝากชีวิตไว้ไว้มองการณ์.

ข้อแรกก็เห็นว่าควรแก้ไข การยั้ง (วิโต) ของ ส.ชาติมหา
นา อันทำให้มีอยู่เสนอขอให้แก้ไขมาช้านาน แล้วไม่ใช้แล้วแต่เสียเท่านั้น
กว่าที่กระทำก็ขึ้นไว้ ชาติมหาอำนาจอื่นก็ต้องการรักษาสถิตินไว้ตามเดิม
ที่ชาติมหาอำนาจเหล่านั้นลึกลับไว้ก็ทรงคนระดมอำนาจ (อ่านต่อหน้า ๔๕)

८१४

เป็นภาพยนตร์ไทยเรื่อง
แรก ซึ่งได้รับเกียรตินี้มา
สูงสุดให้ฉายาในต่าง
ประเทศ ถึง 6 ประเทศ!

● ၁၅၂၅၂၅၂၅ ၄၈၄

THE

การตรวจวัดอุณหภูมิ

● 田・山・林・地

• ทักขิน แจ่มใส • สยามล นคชาวมณ •
• อบ บุญเกิด • จันตรี สักกนุสร ๔๗

• पञ्चागारवामलन २०

सुखानुभवः

ຫາສາວໂຮງຮຽນສາສະໜາ
ເຜົ່າປະເທດຢູ່ນີ້ •

புது

พระมหาเถรคันฉ่อง

Handwritten text in Devanagari script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

สงฆ์พินทุติต *แฉะ* อ.ร.ส.
23-24 ข้างป.ณ. บก.สำนักบ.ท. 20448

แผนจัดการภาพยนตร์ โสโน

บ๊วย: ศักดิ์เดช

ประภาภรณ์ บุคทอง
สุเทพ วงศ์กำแหง

ดนตรีกรัง

โน...

นิยายรักหวาน...

เปิดม่านละครเรื่อง

ฉากงานประเพณีอันยิ่งใหญ่ที่สุด
ของ • จันทะนา •

สีวรรณาดี
ลวณล

ภาพยนตร์ชีวิต สุดสวยคุณธรรม
และ เสียดสีสังคมที่แท้จริง....

• ชนชั้นและมนุษยธรรม
ได้กลายมาเป็นภาพอุปสรรค
กันดารรักของนายแพทย์
ตบิณชายผัวสอง....

ร่วมด้วย...

สุพรรณ บูรณะพิมพ์
วราณี วงศ์ประภ
กิตติพงษ์ นิตยประ
พิชิต สุทธิภ
สุพรรณ วงศ์ประภ
ล่ง อัมรินทร์
ลือทิพย์ รล

พรหมลิขิต

พรหม

นี่... ศาลาเฉลิมกรุง

กำหนดฉายต้นเดือนกุมภาพันธ์

ยุควัยซนวัยซน

□ ในอเมริกา

ต่อจากหน้า ๓๗

วันนั้น นิสิตชายกับหญิงนักเรียน
เมามายจนเต็มศึกแล้ว การบุก Dom
เก็ทกัน ไม่นานหลังสัปดาห์ก็ถูก
บุกเอาไม่ทันกันเป็นจั่วระหว่ม แด่จั่วระ
นั้นนักศึกษามีนิสัยหญิงและชายหลายต่อ
หลายคู่ ไ้คบกันกันไปคู่กันอย่าง
กระหึ่มกระหึ่มตามสนามหญ้า และไ้
ร่วมเพศของตน ไม่พ้นแต่ความผิด ข้ำพ-
เข้าไม่ว่าว่า คืนต่อมาหลังจากนั้น
แล้วจะมี "แหวนมิตรภาพ" ปรากฏอยู่
บนนิ้วนางของนิสิตหญิงบางคน หรือ
ไม่

การบุก Dom เป็นสิ่งที่ทุกคน สนใจ
จนเมื่อคืนนี้ ชาวอเมริกันจึงได้บันทึกความ
กล่าวไว้ "ผมมีลูกสาว เห็นจะไม่ชอบสิ่งมาเป็น
แม่" อย่างไรก็ตาม เมื่อข้าพเจ้าได้ถามถึงคอน
นั้นแล้วสิริจะกล่าวเสียให้หมด เพื่อมิให้คนไทย
เข้าใจว่าเป็นเรื่องนี้ เท่าที่ข้าพเจ้าได้เห็นมาบ้าง

ศึกษาไทยจึงและหญิง ทั้งที่เป็นข้าราชการ
หรือไม่เป็นข้าราชการ ล้วนแต่เป็นนักศึกษาทั้งนี้
ความชอบจนขึ้น และหากพิจารณาให้ดี ไม่มี
นิสัยที่ขอมให้ใครเป็นครูเป็นศิษย์ของครูบา
อาจารย์นักศึกษานักศึกษาชาวต่างชาติให้
ความเคารพสักการะใหม่ ๆ เวลาเรียนสักเห็น
ไม่อยู่ในสภาพที่อด "ไม่" ไม่ชอบแม้กระทั่ง
ครูบาอาจารย์เป็นทั้งมิให้ในหัวไป วันหนึ่ง
ไปดูนักเลงที่เข้า... นักเลงที่หัวนี้คือ นักเรียน
ไทยนั่นเอง เราถามนักศึกษามาว่า

"คุณเคยไปเที่ยว ออสเตรเลีย
ยอร์ช วอชิงตันกับร็อบบี้"

หมอนั้นตอบว่า
"เคย"

นักศึกษไทยถามต่อไปว่า
"เคยเห็นล้า ที่ประกอบกันเป็น
ออสเตรเลียหรือไม่"

นักศึกษชายจะตอบยกคนเข้ามาถามจน
จึงถามว่า "ถามทำไม"

"ขอให้เป็นลูกของข้าพเจ้า ศิลาที่
ประกอบกันเป็นออสเตรเลียนั้น มี
ชาติไทยที่เป็นเอกราช ในเอเชียไค"

ผู้สนใจใน ENGLISH โดยวิธีที่ปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษ ได้ผลแน่นอน English by the Nature Method

หลักสูตรเดียวที่ได้รับความนิยมจากศาสตราจารย์ และผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ
ทั่วโลก และได้สร้างผลงานสำเร็จให้แก่กันศึกษากว่า 600,000 คนมาแล้ว
คำจารึกนี้ได้ออกวางขายในหลายภาษา แต่เราให้ฟรีแก่ผู้สมัครรับนักศึกษาของเรา
ผู้สนใจจะสั่งซื้อเรียนการสอน และพิจารณาตัวอย่างของภาษาศาสตราจารย์ต่างๆ พร้อมหลักฐาน
เห็นของนักศึกษาของเราได้ฟรี โดย

กรอกข้อความลงในบัตรนี้และจัดส่งให้
บริษัท จอห์น พับบลิชชิง ปู ปี.ณ.๓๓๓
หรือ ๓๓๔ ถนนพระสุเมรุ กรุงเทพมหานคร

ชื่อ
สถานที่อยู่
(โปรดเขียนให้ชัดเจน)

โปรดเข้าใจตามนี้ด้วย: มีคนไทยได้ผลหนังสือเรียนแบบตามเอกสารขายในท้องตลาด โดยวิธี
หนังสือเรียนแบบตามวิธีของเรา เพื่อจะประโยชน์ในการเรียน ขอ
แจ้งว่าหนังสือวิธีเรียนแบบนี้มีไว้สำหรับคนไทยใช้คนเดียว หรือจะขาย
กับนักเรียนของเราเลย
ท.๓.๔

ส่งมาร่วมสร้างด้วย แต่ข้าพเจ้าไม่
เห็นว่า มีล้าจากประเทศของท่าน
รวมอยู่ใน บรรดาประเทศเอกราช
ด้วยเลย"

นักศึกษหนุ่มคนหนึ่งถึงกับ
เงยขึ้น ต่อจากนั้นก็กล่าวด้วย
อะไรก็เลย. ▲

□ เรื่องหนึ่งๆ

ต่อจากหน้า ๒๔

การแนะนำเข้ามาจาก "เศรษฐีนาถา"
ถ้าสันคักกับอย่างที่เราจะออกถึงใน
"เศรษฐีนาถา" แล้วละก็ "โพ
ถาว์" ก็เป็นสิ่งที่นักศึกษมาอยู่เหมือน
กันคง จะไม่กลายเป็น "โพธาว์" ทาง
เปลี่ยว"ไปแน่นอน.

"นี่" ตามที่พูดไปก็คิดว่าเล่นฮาก
ผู้คิดจัดด้วยกันนั้น แม้มีข้อบกพร่องแต่
"จอก" ผู้เขียนก็ยอมรับว่า "ใครจะควยใคร
บานไปใครจะบาน หรือใครจะ "เอน" ใ้
เพียง ๒๔ เส้นนี้กับคนเคยออกออกกันต่อไป
"จอบโพ" มิใช่เพราะ รันพจนานุกรม, สุสัท
สตรงค์ และคำอื่นๆเป็นอีก, "นิตยสาร" มี
๔. อาสนพนา, "เก็ทพนา" และออกสู่ ดุษฎี
เป็นอีกที่ ส่วน "โพธาว์" มีคำๆ เปลือยวิ
นำออกกันใหม่ "ห่อหุ้ม" ไป ในนิตยสาร
ภพทิพย์ และพจนานุกรม วรรณกรรม ฯลฯ
"หลักข้อ" หรือไม่มีข้ออะไร

"มาเทศ" ใน "ตรุษจีน"

เบิร์ต แลงและเคอร์รี่, โคนีย์
เคอร์รี่และนาถา ลอกลอยวิภา เห็น
ระควย "สี่ห่อละครสัตว์" (Trapeze)
มา (แจ้ง) ณ ตำแหน่งพิเศษน่าใจ
แก่ "เสื่อพิชิตัก" (Friendly
Persuasion) ซึ่งกว่า คูเปอร์, โทริ
แม็คโกว์และแอนโธนี เพอร์กินส์ (แห่ง
"กำแพงทะเล") วิจารณ์ไปจนกระทั่ง
กัษระหว่าง "เสื้อปีศาจ" (Pardners)
ของกัษมาวีน เชอว์ เลวติย์ "อัย
เสื่อหาญ" (Love Me Tender) ของ
วิซาร์ก็กัน, เกยรา ปากี และเจ้า
หนุ่มของ เลวติย์ เพรลลีช รวม
"โยก" และ "คลึง" อันทำให้ล้า
อมรมกันถึงกับโศกโศกถึงล้าล้า ลอกล
น "สี่ห่อละคร" (Book Lash) มีชก
ชานนายชวีรศักดิ์ วัฒนาภักคณอยู่.

ทุกคนตามจริง, เบิร์ตแลงและเคอร์รี่
แทน "ค" อากาห์คือ "เลอญูจี้" ที่
คาซันนั้นแหละทั้งนั้นมาแต่ไปไกล แต่
ของเขานี้เรื่อง "เลอญูจี้" คณายไปไว้
การี คูเปอร์ ความในฮอกไปเล่นที่เฉลิมกรุง
ปล่อยให้อเมริกัน "เจ้า" ประจำคาซัน
อยู่ต่อไป โคนีย์คิดว่าทั้งเงินมากทั้งความเพี้ยน
ตัวรวบาริ คูเปอร์ ได้ผู้กำกับผู้ศกาศของ
คณาวลีเลียน ไวเล่อร์ ว่ากัน "ซิมูวีก"
(The Best Years of Our Lives) และ "โรม
วาลิด" (Roman Holiday) มาทำกับ นีซีที่มี
ภักคิกมาก แต่อย่างไรก็ตามโดยส่วนตัวมาก
ของนพินังจึงอาจมีสาระการา เรื่องที่ฮอก
โคนีย์เข้าไปบุคคณการหาของเบิร์ต เห็นที่จะ
เข้านั่น. ▲

แฉก พยัคฆวรรณ.

□ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๓๕

เป็นโรครอก อยู่จนกระทั่งอะไร
ไม่ไว้"

"ถ้ารู้ก็อย่างไร" ลอยคณ
ซื่ออีก "ท่านเคยมาพวกโคกนโปลก
นั้นแล้วหรือ?"

"อ" คัก! ยอมรับ "แม้คราว
รัฐ ก็ลลลลลลอยู่เหมือนกัน แต่ผม
รับรองกับ "รัฐ" ว่า ไม่นอนทราย
อย่างโค เพราะเราไ้ใคร่ขบมันของ
ไทยซึ่งขงลลลลเป็นประจักษ์ไม่เห็น
เคยมีเรื่องอะไร แล้วคราวนี้ขงลล

ไปกลลลลลล."

นคต สมร กับ ลอยค บอรัช
มองดูกันอย่างไม่ใส่ใจในความ
ปลอตกกันนัก แท้ก็ไม่มีทางขึ้น
จะเลือกได้ นอกจาก...คังขบขบเสียง
"คัก" นักโคก สมิถันลลลล
บอรัชไปขึ้นเครื่องขึ้นแล้วชาบ นักขบ
คักเครื่องขบคักในทันที แล้วคังขบ
จากสนามขบขบ ลลลลลลลลลลลล ย้าย
โมนหน่าไปสูงถึงหัวคังขบขบ ขงขบ
ภาวะอากาศไม่สู้คักนัก ก่อนเมฆเสก
ลลลลอยู่ในคังขบขบในระบิล แลลลลล
อาจะมีพายุฝนแลลลลลลลลลลลลลลลลล
นักขบไทยซึ่งขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ใต้ดิน" ภายใต้ขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
อ.ท.พลวงทวทวทวทวทวทวทวทวทว
กาค นักเครื่องขบ (อ่านคังขบ ๔๔)

กำลังฉาย

**ภาพยนตร์
ภาพยนตร์**

**รวมผลงานเอกนาง
"จ้อย" ในภาพยนตร์
สี่สหายมาเยี่ยม**

สัปดาห์ภาพยนตร์
ของ "จ้อย"

บทประพันธ์

ผู้กำกับ

สี่สหายมาเยี่ยม

เรื่องของสี่สหายที่
ใช้สติปัญญาได้เป็นอย่างดี
ในภาพยนตร์เรื่องนี้
ใช้สติปัญญาได้เป็นอย่างดี
และได้พบกับความรัก
ใหม่และได้เจอ

ประพันธ์โดย - พลโท สุชาติ - สุพรรณ บุณยมิตร - อลอง - สิม - เสถียร - กำกับโดย พลโท
▶ สมชาย สามิภักดิ์ - กำกับโดย พลโท - สุพรรณ บุณยมิตร - อลอง - สิม - เสถียร - กำกับโดย
สมชาย สามิภักดิ์ - สุพรรณ บุณยมิตร - อลอง - สิม - เสถียร - กำกับโดย

ต้อนรับตรุษจีน นี้ **สี่สหายมาเยี่ยม**

ฉลอง - กันทรีย - สีนวล - เสถียร - ร่วมพากย์

ผดุงศึกษา

ส.ค.ส. ๒๕๐๐

แต่ท่านด้วยหนังสือนี้ดี

เป็นประเดิมก่อนรับพุทธศักราช ๒๕๐๐ ทุกศกวรรษที่ ๒๕
ชีวิตนายพล

■ เนตร เขมะโยธิน

อดีตนายพลศรีแห่งกองทัพบก เขียนบทบาทของชีวิตตั้งแต่แรก
เริ่มของผู้เขียนเองในต่างประเทศ อันเป็นตอนต้นหรือภาคแรกของเรื่อง
“งานใต้ดินของพันเอกโยธิน” ซึ่งท่านกำลังติดตามอยู่ใน ไท-ลัปดาห์
ขณะนี้. ราคาเล่มละ ๒๒ บาท

ใครมา?

■ ลันต์ เทวรักษ์

เขียนนวนิยายแบบแปลกแหวกแนวที่สุดในวงการประพันธ์ แม้
ในชีวิตการเขียนนวนิยายของเขาเอง เพราะ *กวีตะครุในเรือนทองเด่น*
เฮาเกิดเจ้าตัวอภัยนี้แทบตลอดเวลา ซบซ้อนซ้อนเงินอ่านแล้ววางไม่ลง
๒ เล่มจบ ราคาชุดละ ๖๐ บาท

เสือซ่อนเล็บ

■ อิศรา อมันตกุล

เจ้าของสำนวนกร้าวแกร่งแบบสุภาพบุรุษนักเลงโต ซึ่งไม่มีใคร
นำเอาวิธีเขียนไปใช้ได้เหมือน ผู้เขียน “เสือเหือด” สำนักพิมพ์ผดุง
ศึกษาพิมพ์จำหน่ายขายดีอยู่ในขณะนี้ แต่.. “เสือซ่อนเล็บ” คุกว้า
และดกกว่า. ราคาเล่มละ ๒๕ บาท

บุญหารรักปลอบจิต

■ อิงอร

รวมบุญหารักและข้อข้องจิตทั้งหลายของคุณ *หนุ่มสาว ๆ บรรดา*
ที่มิชอบให้ *อิงอร* เป็นผู้แนะนำไขข้อข้องจิตเหล่านั้น เหมาะสำหรับ
คุณทุกคนที่กำลังอยู่ใน *วัยรัก* จะศึกษา เพราะหนังสือเล่มนี้จะ
ปลอบจิต คุณ. ราคาเล่มละ ๒๕ บาท

หนังสือทุกเล่มของสำนักพิมพ์ผดุงศึกษาพิมพ์
อย่างปราณีต ปกแข็งถาวร มีปกนอกสวยงามกระฉูด
จิตเป็นของขวัญสำหรับปีใหม่ ใต้เป็นอย่างดี
ท่านที่อู่กางหนังสือไปครบถ้วนไว้ว่า...ค่าส่งฟรี.

ไท-ลัปดาห์

น้อย ที่ความคิดเห็นของท่านได้รับการ
พิจารณาและคำนึงตามต่อมา เป็น
อย่างดี.

แม้ในในวงการทหาร จอมเมือง
ไทยสมัยปฏิวัติได้เคยขัดขวางพลชั้น
ใหม่แล้ว ท่านก็ยังไม่วายที่จะไข่มื้อ
เป็นสื่ออันน่าไม่ว่าจะโดยคำแห่งใด
ในเมื่อความเหี้ยมโหดระแวกชาน กา.
ลงส่งรันทน นักการเมืองของไทย
หนักอึ้งยิ่งขึ้นทุกที.

ท่านเคยพอม ไชยมนไร่นาของ
ท่านซึ่งแม้จะไม่ใช้ รบรอบแต่รักก่อ
มากไปกว่าระบอบควายใด แต่ท่านระ
กัศรัททีมิได้แก่บรรดาชาวนา ภาย
ไคการปกครองของท่านด้วยระบอบส
ภรณ์. จกเลียซึ่งคนกลาง ผู้เคยถูก
วิภาษายการภา ท่านเป็นกันเองกับ
ชาวนาของท่านทุกวิถีทาง ท่านท่านไ
รับความนิยม ไกยไม่ทิ้งข้อระเนน
นิยมจากคนเหล่านั้นเลย.

ท่านถูกอับถม เมื่อเป็นมาด้วยกัน
คามคนนากกลางฟังว่า
“ทั้งที่ชาวนา เป็นกระดุกสันหลัง
ของประเทศ แต่ในชาตินี้ผมคงไม่มี
โอกาสได้พบเห็น “จอมชาวนา” เลย”
ผมจึงออกความเห็นอย่างว่า “ความ
จริงผมรู้สึกว่า สมัยเราควรนำระบอบ
ศักดิ์นำมาใช้ข้อศักดิ์จริง แดงทั้งนั้นขึ้น
คามความสามารพของการท่าน ใน
ท้องถิ่นต่าง ๆ ก็ระกัหาข้อไม่”
นั่นผมพูดในสมัยยังแก่งยังไม่มีความ
ว่า “ชาวนาพัฒนา” เกิดขึ้น แต่ในัย.
ยุคนั้นจึงดำเนินได้โดยขึ้นแล้วเหมือน
ภัยสลดชยชาหรือมีหลายคาชจากไป
แล้ว ไม่มีผู้ใดเข้าใจความหมายของ
คำนั้นเลย.

นักชาปฏิวัติเห็นนั้นมา ชีวิต
ของท่านดูเหมือนไม่มีครั้งไหน เคื่อน
ให้วยอย่างสำคัญ เท่าที่เคยมีอยู่ชยช
ประเทศไทย.

ท่านรู้จักตัวท่านอยู่ในฐานะอันหนัก ใน

การที่จะต้องสู้ยิบติ กู้เอกราช ที่เคยเหยียดย่ำ
ท่าล่อ เห็นคำปรากฏในวีรกรรมของท่าน. เมื่อ
ที่ถึงให้ท่าน ท่านเข้าไปสู่ชุมชนเสรีไทย และ
ท่านต้องทำงานอย่างหนักในครั้งนั้น ด้วยผู้หนึ่ง.
อุณแล้ว ท่านทำงานตามวิธีการเดิมของ
ท่านนั้นคือการที่นำออกหน้าโดยเปิดเผย แต่ท่าน
ได้คิดช่วยเหลือน้อยโดยใจคิด ทั้งชาวไทยและ
ชาวต่างประเทศ ในขบวนการเดียวกัน.

มีคนสำคัญในขบวนการนี้หลายท่าน ได้
รอดชีวิต จากมือของระชนชาติศัตรู เพราะการ
คุ้มครองป้องกันของท่าน.

ในที่สุดขบวนการนี้ก็ได้ถูก โดดการท้าย
แพ้ของชนชาติศัตรู.

แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะสิ้น ท่านวางอยู่ในขบวนการ
ภายในแล้ว.

ท่านคงได้ไปเป็นชาวสวนชาวนาตามเดิม
และท่านคงทำงานบารมีนั้น กันเพื่อชาวสวน
ชาวนาต่อไป ไชยระบอบอาชญาที่สุจริตตาม
ฉบับนั้นยังพลเมืองสามัญ ที่ปราศจากบารมี
รางวัลความชอบต่อชาติ ดังว่า “อย่าเยาะชีวิตเจ้า
แถมมาแล้วแต่หนังสือ.

ท่านคงสนใจ แต่ความเคลื่อนไหว ที่ส
แปรไปอย่างสุดเหวี่ยง ในการะฆมนานเมือง
ภายหลังสงคราม รุ่งเรืองหามาแล้วเวียนมา “บ
ตลอดทั่วทั้งร่างกายและจิตใจ คือทั้งของแต่
ละบุคคล และส่วนรวม คือ ชาติ.

ในส่วนนี้ด้วยท่านเอง ท่านก็รู้สึกว้าล้อม
ทวนลงทั้งทางกายและจิตใจ. คือท่านต้อง
ทนทุกข์ความเลวร้ายทุกอย่าง ที่ปรากฏเด่น
ชัดขึ้นมาโดยรอบข้าง และระบอบนี้.

ระบอบนี้ ทุกมุมเมือง ทุกที่ย่อมอยู่
เต็มไปด้วยการเบียดเบียน กักขัซึม
เหง ความเห็นแก่ตัว เห็นแก่ได้ ก็
ใคร่พิณิน ต่างก็หวังประโยชน์กันที่ระ
กอบโยธเณมาเป็นของคนที่ให้มากที่สุด
ที่ระมากได้ ทั้งนี้ นักคิดนักวิจารณ์
เมือง ลงมานานถึงยุคปกครองในที่สุด
อาชญาที่ลูกสั่งมา ผู้เอการักบ้านรักเมือง
แต่ก็ไปอยู่ในมือใคร ได้เห็นปากกระ
ยอขึ้นในสภากระสุนเข้าใส่ คนในชาติ
เกี่ยวพัน ชีวิตของคนที่ช่างไร้ค่า แม้
แต่พระชนมชีพ แห่งองค์พระมหา
กษัตริย์องค์.

บัดนี้ ได้มาถึงยุคมหิพ!

สภาวะการอยู่อย่างนี้ ท่านพยายาม
หาทางยิ่งขึ้นแก้ไข อย่างวิธีอื่น แต่
การแก้พวก หรือแก้ไขอย่างต่างพวง
ในอ้อมมือของนักการเมือง ได้เป็นไปใน
รูปที่เรียกว่าการกระจาย. เช่นเหตุผล
ที่ท่าน กลืนไม่เข้าคายไม่ออกอีกคร
ี่ท่าน ท่านคิดถึงด้านคือการแก้ไขอีกปราย
หนึ่ง ท่านคิดถึงตัวท่านอยู่ในฐานะอันหนัก ใน

บุกวินิจฉัยบท

ขยายเกี่ยวกับประเทศ อันเป็นแบบฉบับของประชาธิปไตย ใหม่เอี่ยมในเมืองไทย กระนั้น

อย่างไรก็ตาม โลกได้ถูกแบ่งออกเป็นสองค่าย ทุกชาติในมนุษยโลก ต่างก็ถูกแบ่งออกไปด้วยเช่นเดียวกัน ไม่ยกเว้นแม้แต่ในเมืองไทยของเรานี้

แม้ว่าบ้านเมืองเรอยู่ในระยะหัวส่วหน้าชวน ชั่วของแพะจน ใครผู้ร้ายชุกชุม จิตใจของชาวเราเสื่อม

ทรามลง ตามภาวะหลังสงคราม แต่บริเวณที่ท่าอยู่ ลูกบ้านก็อยู่ในความคุ้มครองดูแลของท่าน กลัวยังมีไปภัย ความสงบเรียบร้อย อยู่ก็ยาก เพราะความสามารถของท่าน ก็รู้จักแก้ไขให้ถูกต้องกับสถานการณ์ ทั้งนี้โดยน้ำใจอันกว้างขวางแก่ไปภัยภูมิธรรมเพียงพวงไม่ภัย ความไม่เห็นแก่ตัว นอกจากส่วนรวม ทั้งเยี่ยมสลับไปภัย ภาวภาพของบ้านเมือง

ในที่สุด ก็เกิด รัฐประหาร! ท่านที่มีภาระ พันทองขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ไทยต้องคอยช่วยเหลือฝ่ายที่ฝ่ายแพ ท่านมาขอพึ่งทาง เพื่อเป็นที่พักพิงชั่วคราว แล้วทั้งนี้ต่อไปอีก

บางคนที่หนีหรือออกไปนอกประเทศก็ได้ แต่บางคนก็หนีไปไหนลูกอื่น จนถึงแก่ความตาย

เราไม่รักหรือ ว่าท่านเป็นผู้ช่วยเหลือผู้แพ้เหล่านี้ รุ้เสียยิ่งกว่านี้ แต่ก็ไม่ใคร มายังอาจที่ท่านเอาไปเจ้าคุณก็ ทั้งนี้เพราะว่า ผู้ชนะนี้ ครองทั้งท่านก็ได้ช่วยเหลือมาแล้วเช่นนี้ ย่างมาก ในฐานะที่เขาเคยเป็นผู้ที่ตกอยู่ในความพ่ายแพ้มาแล้ว แต่ครั้งเก่าก่อน

ผมไปไปพบกันท่าน ในระยะนี้เหมือนกัน ผมถามท่านว่า

“ท่านเห็นด้วยกับการรัฐประหารครั้งนี้หรือไม่?”

“อนาจแทนเหตุผลเสีย” ท่านปรายใจให้ผมฟังด้วยเสียงเศร้า “บ้านเมืองจะต้องประสบภัยเช่นนี้ คือไปอีกเป็นเท่า สามีคึกคักแล้ว ยากนักจก ก็คืนมาไม่ก็คืนกิน”

“การรัฐประหาร จะไม่ทำให้บ้านเมืองดีขึ้น ความเท่ากันของหมู่เหล่า หรือควย” ผมถามต่อไป

“จะดีขึ้นได้อย่างไร ในเมื่อสร้างขึ้นจากการทำลายจนแตกหัก” ท่านบอกผมเช่นนั้น “มีประโยชน์อะไร ที่จะสร้าง

สิ่งสกปรก ด้วยสิ่งสกปรก”

“ท่านไม่เห็นทางใด ที่จะช่วยแก้ไข ให้สิ่งสกปรกกลายเป็นกันได้อีก หรือควย” ผมสัมผัสถามต่อไป

ท่านยิ้มเล็กน้อย อย่างรู้สึกเหนื่อยอ่อน “เราทำกันขึ้นเพื่อการแสวงอำนาจ ไม่ใช่ทำเพื่อชักชวนแต่จึงผมจะไปช่วยแก้ไขอะไรได้ ขอให้ออกไป การแสวงอำนาจคือการไปใช้นาควยอาวุธ ก็ย่อมจะต้องมีผู้ได้อาณาถายาล้างอำนาจกันต่อไปอีก เหนกว่าระยะเวลา ที่อำนาจมากระษัตริย์มกที่แท้จริง”

ท่านท่ายไว้ให้ผมแนบเข้ามา ผมจึงเกิดกบฏอกุมาผม๒๕๕๑ซึ่งเกิดขึ้นจากนายทหารชน ฝ่ายเผด็จการขึ้นทหะที่ และต้องถูกกวาดล้างเข้าไ้หมักอยู่ในคุก อีกเป็นจำนวนมาก

ความความนั้นยังไม่พ้นจาก กบฏก็เกิดขึ้นอีกแล้ว เมื่อ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เรียกว่า “กบฏวังหลวง” โดยการนำของทหารเรือ

ครั้งนี้ ได้มีการเสียชีวิตไปมีประชาชนคนเกินพัน ซึ่งเร่ร้างลงไปก็ด้วยการประสานร่ำว่า ด้วยการเลี้ยงสำนึก ซึ่งระประสาให้สนิทก็ด้วยร่ำว่าพวกพวกไป ก็เกิดขึ้นแล้วให้ไปกระเด็นเรือ

ผลก็คือ มีมีชนาทรคนเร่มีน้อยกว่า๕ คน ได้ชีวิตชีวาของประชาธิปไตยไป

แต่ที่แน่ชัดก็คือ ความแตกแยกของคนไทย ที่เกิดอยู่ในประวัติศาสตร์ของชาติ ยังไม่มีวันจบสิ้น

อีกครั้งหนึ่ง นั่นคือ กบฏแมนฮัตตัน เมื่อ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔

เป็นอีกครั้งหนึ่ง ที่เลือดไทยต้องทาแผ่นดินด้วยอาการระท้อของคนที่คิดจะกินเอง สูญเสียไปทั้งทรัพย์สินของชาติ และชีวิตเลือดเนื้อของคนที่พลัดถิ่น อันคือความระทมรมอันนี้ให้เด็กเกิดใหม่ กุศลงวางที่เต็มไปด้วยศพ และคนล้าหลังของชาติ ที่ต้องนับถว้ลงบ้างก่อน

ต่อมาผมก็ถูก-กบฏ-วันแม็กกยอกข้าวกักขังคุกเห่-อันนั้น คือกบฏควยการชกหัว

เมื่อไทยไม่มาสู่ยุคจึงเอาเมื่อนี้ แล้วจะเอาเมื่อใดเล่า?

ก็ขอว่าทุกคนที่มาระบือมีส้วน

เก็บข้อหวั่นเสมอ ความความสำคัญมากและน้อยของเรื่อง ท่านบอกว่า

“ผมจะไม่เก็บข้อหวั่นนี้ไป เพราะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในเมืองไทย และผมก็เห็นคนไทยคนหนึ่ง เติมน้องเกี่ยวข้อเกี่ยวความเข้รอนดาใจเย็นลงพัน เพราะว่า การกบฏที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งนั้น ย่อมไม่ทำให้บ้านเมืองเร่วินขึ้นได้เลย”

“คือไปนี้ ระมิกนอระเร่เกิดขึ้นอีกไหมควย” ผมถามท่าน

“ก็ต้องมอกรือไปแห่งคุณเอ๋ย เพราะวิธีอำนาจ ที่ไม่มีการกบฏ เมื่อสามารถปรายกบฏทำลายลงตรงกันข้ามแล้ว ผลสุดท้าย เมื่อได้ระบืออำนาจเข้าไปแทนที่เมื่อแล้ว ก็จะต้องปรายกบฏกันเอง ที่เกิดขึ้นจากความโลภ ความอหังการ ซึ่งยากนักที่ระบือให้สำเร็จลงได้”

“ท่านก็เห็นกบฏวิบัติ ด้วยผู้หนึ่งเสียเห็นบ้านเมืองเป็นอยู่ อย่างกบฏนั้นทำรัฐสภาอย่างไรบ้าง” ผมแต่การสัมผัสถามขึ้นอีก

“ผมได้บอกคุณแล้ว ว่าผมช่วยการปฏิวัติเพื่อไทยนั้น มีการปกครองโดยระบือประชาธิปไตย ด้วยความบริสุทธิ์ใจ พร้อมด้วยเหตุผลและหลักการ ผมต่อให้การให้ขาดบ้านเมืองเจริญขึ้นเป็นส่วนรวม ไม่ต้องการยศถาบรรดาศักดิ์ คือความร่ำรวยเป็นส่วนตัวแต่อย่างใดเลย ไม่ต้องการแม้ชื่อเสียงความเด่นกว่า อันเกิดขึ้นจากความสรวเสริญเยินยอ อย่างที่คุณเอง ก็รู้อยู่แล้ว ก็เกิดแล้ว เมื่อผมไปมาพบคุณมาติดต่อการ ปฏิวัติครั้งนี้ ก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปเสียเช่นนี้จึงรู้สึกได้ว่าไม่มาก”

“ท่านไม่คิดที่จะปฏิวัติขึ้น เพื่อเรียกเอาคุณมาคืนมา อันเป็นแผนการกลลอบคืนมาอีกหรือควย”

“ยากมากคุณเอ๋ย” เสียงของท่านแผ่วเบา “ผมเห็นนักปฏิวัติมาแล้ว ตั้งแต่เริ่มแรก ถึงจะมาระบือว่านักรัฐประหาร หรือระโธ่อกตาม เว

ลานั้น ผมก็ทักทั้งนี้ (อันต่อหน้า ๔๔)

ทางเตง สำเร็จรูป

หรือสมถัยกระเป๋าค้นหาพบปะที่ต่อสัตรี

จากต่างประเทศจำนวนมากได้ ตัดทอนมาแล้ว

• ทุกแบบ • ทุกสี • ทุกขนาด • ทุกชนิด
ทันสมัยที่สุด • ใต้เท้าที่สุด • ราคาถูกที่สุด

เบ็นจามินส์ บริษัท วิสัย จำกัด

แผนกบริการส่งเสริมสินค้าทั่วโลก

อาคารเฉลิมพระนคร ๒๕๕๐ โทร. ๒๔๑๕๐

ปีใหม่แห่งพุทธศตวรรษที่ ๒๕ นี้

ตำหนักพิมพ์คลังวิทยาขอเสนอสารคดีพิเศษ & เรื่องเอก

คือ

จอมพล เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี

ไทย... ไทยน้อย

ท่านจอมพลผู้ เป็นอัครวิบุลย์ คดผู้วางตัวขึ้นเองด้วยความ
ปรีชาสามารถและอกันไหวอันเป็น อิศวรย์....

เป็นทั้งเสนาบดี นักการทูต แม่ทัพผู้พิชิตสงครามย่อ
และเงี้ยว..เป็นนักปกครอง และสถาปนิกวิศวกรผู้สามารถ..
เป็นผู้บ่งกันประเทศไทยจากอำนาจล่าเมืองขึ้น....

นับเป็นชีวิตตัวอย่างที่ชาวไทย จะถวิลถึงหัวใจ...ไทยน้อย
บรรพชาอย่างละเอียดถี่ถ้วนชีวิตประวัติ และเหตุการณ์สำคัญอันเป็น
ประวัติศาสตร์.

วิจารณ์การเมือง

ไทย.....“ศรภักย์”

นักเขียนบทความอาวุโส ท่านผู้เป็นที่รู้จักกันดีทั่ว
เมือง ทุกมุม..นานมาแล้วจนถึงยุคปัจจุบัน ปากกาของท่านไม่
ใช้ยาพิษ แต่เป็นปรากฏการณ์ความจริงเพราะ ท่านยึดอุดม
การณ์ ความจริงเป็นหลักฐาน....

วิจารณ์การเมือง ของ “ศรภักย์” ทำให้ผู้สนใจวิกฤติ
การเมืองไทยยุคนี้ได้ประจักษ์แจ้งความดีแล้วแต่ไหน... ยังจะถึงยุคเลือก
ตั้งกันใหม่นี้ ตลอดจนความผันผวนในต่างประเทศทั่วโลก

นับเป็นสารคดีการเมืองเล่มใหม่พิเศษ อีกเล่มหนึ่ง ซึ่งล้วนพิมพ์
คลังวิทยาจัดพิมพ์ขึ้นเสนอ ซึ่งทุกท่านไม่ควรพลาด.

ทุกเรื่อง ปกแข็ง เติมนทองขนาดมาตรฐาน ราคาเล่มละ ๓๐ บาท

ความเป็นมา

ของพุทธศาสนาในเมืองไทย

ไทย... ประเพณี ๓ ถิ่นรงค์

จากสารคดีเล่มนี้ ท่านจะได้รับความรู้ในเรื่องประวัติศาสตร์... ตัทธิ...
ศาสนาปูชนียวัตถุทางศาสนา... อักษรศาสตร์ทางศาสนา... ปฏิมากรรม
ทางศาสนา... จิตรกรรมทางศาสนา... การปกครองทางศาสนา... การศึกษา
ทางศาสนา.... ฯลฯ

อย่ากร้เรื่องราวพระพุทธศาสนา ให้ลืมนกขัตติย์เป็นพุทธ-

ศาสนิกควรอ่าน

ความเป็นมาของพุทธศาสนาในเมืองไทย

สั่งซื้อได้แต่บัดนี้ที่

อัครวิบุลย์ ๑๕๐ คน

ไทย... ประดิษ ของประไท

คนในโลกที่เขามีชื่อเสียงจนกระทั่งตายไปนับศตวรรษ
แล้ว ก็ยังพึ่งงานของเขาอยู่ เขาทำงานอย่างไร...?

ผู้เขียนได้เล่ารายละเอียดเป็นรายตัวอัครวิบุลย์คนละ ๑ คน
กำหนดมาอย่างถี่ และมีการแต่ละบุคคลอย่างใด จึงสามารถก้าวไป
สู่ความเป็นอัครวิบุลย์ได้

อัครวิบุลย์ทุกแขนง ไม่ว่าในทางกรรม อักษรศาสตร์ สถาปนิก
วิศวกร โหร นาฏศิลป์ วิทยาศาสตร์ จะมีอยู่ในหนังสือเล่มนี้อย่าง
พร้อมเพรียง.

สำนักพิมพ์คลังวิทยา ๑๑ ถนนเฟื่องนคร ลีเก้เจ้าชิงช้า พระนคร
สำนักพิมพ์คลังวิทยา สาขา ๕๕, ๕๙, ๓๖๐ นาครเกษม พระนคร

บทกวีฉบับขบถ

□ ยุคเชียน

ต่อจากหน้า ๔๓

เป็นกบฏอยู่อย่างขบถขึ้นรุ่ง นนกอการบฏยุคทอง สมเด็จพระกลายเป็นคนอศัตย์ไปแน่ เพราะไม่มีคนทำตามอุดมคติเดิม ซึ่งแม้ตนเองไม่ปรารถนาความพิเศษและวิเศษขึ้นจากฐานะเดิม แต่สมก็เป็นที่รักผู้รักกันหนึ่งไปแล้ว ะให้สมทำถวายพวกเคียวกันเองอย่างทำทำกันอยู่ทุกวัน สมขอสารภาพว่าสมทำไม่ได้

“ถ้าเช่นนั้น ทำไมเราจึงผ่านยุคเชียนไปได้ด้วย” สมถามอย่างหนักแน่นจริงจัง.

“คุณเป็นคนหนึ่งในประชาชนคนไทยใช่ไหม” ท่านย้อนถาม.

“ใช่ครับ” สมรับคำทันที.

“เราว่าจอมปลอม หรืออะไรก็ตาม แต่คุณได้มาแล้วใช่ไหม ซึ่งการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย”

“ใช่ครับ” สมรับคำอีก.

“ตลอดจน ประชาชนคนไทยทุกคนด้วยใช่ไหม” ท่านรุกถามเรื่อยมา.

“ใช่ครับ”

“ก็เห็น คุณเองตลอดทั้งคนไทยทุกคนที่รักก็ ย่อมเข้าใจอะไรได้ ตามอายุของประชาธิปไตย ที่กำลังใกล้ขยับเขยื้อน ทำไมคุณจึงไม่คิดที่จะช่วยตัวเอง โดยการล้มพวก

ยุคเชียนไปด้วยความเป็นตัวของเองเล่า” คุณมีสิทธิ มีเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ทำไมคุณไม่ใช้สิทธิเสรีภาพอันเป็นของคุณ อย่างเต็มที่ตามกฎหมายเล่า เมื่อคุณไม่คิดที่จะช่วยตัวเอง คุณแล้ว ใครเล่าที่จะช่วยคุณได้”

“สมเห็นเรื่องอย่างนั้นว่าด้วย”

สมสารภาพอย่างซื่อตรง

“นี่แหละคุณ คืออะไรที่จะปราบความยุคเชียนของบ้านเมืองทุกวันนี้ ไม่ใช่ขืน ลูกขี้มัน หรืออุกฤษเบสท์” ท่านอธิบายต่อไป.

“เมื่อทุกคน ได้ใช้สิทธิเสรีภาพโดยชอบธรรมของตนเองแล้ว นั่นแหละคือประชาธิปไตยอันเป็นความสาคที่ระชาลังความสงบปรองดองมีเมื่ ที่เกิดขึ้นให้หมด ะให้ ประชาคมที่เป็นอำนาจอันสูงสุด ที่ไม่มีอำนาจอื่นใด ะมาลดอำนาจลงได้”

“นี่คือวิถีทางที่แน่นอน” ว่าคือใคร และอยู่ที่ไหน? ท่านของสมพูด.

สมทบทวนให้คิดว่า ไม่น่าใครรู้จักท่านเลย เพราะจะหาคนอย่างท่านผู้นี้ ได้ที่ไหน ไม่ได้แล้ว.

ว่าแต่คุณทั้งหลาย ไม่ลองทำงานค้ำและแนะนำของท่านดูบ้างหรือ? ▲

□ งานใต้ดิน

ต่อจากหน้า ๓๘

โดยสำรวจขนาดเล็ก ของเขาเล็กออกไปตามถนนแดง และของเขา ด้วยความ

ชำนาญมาก ประมาณหนึ่งชั่วโมง ๕๐ นาที ก็ถึงสนามบินเล็กๆ แห่งหนึ่ง ซึ่งกองทัพอากาศใช้เป็นที่ สนามบินส่วนตัวอยู่ท้ายบ้านพระ จังหวัตรระยอง นักบินนำเครื่องบินร่อนลำที่สามขึ้นเรียบร้อยแล้ว “เท็กซัส” ปานพินเขตทางวิ่งลง ทหารอากาศไทยหลายคนมาช่วยขึ้นเครื่องบิน ไปออกอยู่ตรงหน้าประตูอาคารหลังหนึ่ง ซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ผู้โดยสารทั้งสามค่อย ๆ ลงจากเครื่องบินแล้วเข้าไปหลบอยู่ในอาคารแห่งนั้น ทันทีทว่าอากาศก็ครุ่นหนึ่ง คอยคอยรอบอยู่แล้ว พร้อมกับช่วยเครื่องบินวางอยู่บนไอร์เทรบบ ู นก็คอยลอบๆ ู สักครู่ก็เห็นไอ้ เขาแอบมองทางช่องหน้าต่าง เห็นฝรั่งกลุ่มหนึ่งกำลังลอบขึ้น นั่งข้างข้างมายังอยู่นั้น เขาบอก ๆ ซึ่งอยู่ในโถงทางสนามบินนั้น.

น.ท. ทวี “ดีดิก” รุดตรงรี่รี่เร่งวิ่งขอว่า “พวกนั้นมาจากปวโรวัน”

“ปวโรวัน คืออะไร?” ลอยด์ขอร้องถามด้วยความสงสัย.

“นี่ปวโรวันนี่ ค้ายาเสพติดก็ดอสเตรเลย” ดีดิก ขอด.

“โอ- พวกดอสเตรเลื่อยุกันเอง”

นิกคอส สมิธร้องขึ้นด้วยความประหลาดใจ.

“นี่มันมีทหารอเมริกันอยู่ประมาณ ๕๐๐ คน และได้รับทราบลักษณะการนี้ด้วย” ดีดิกพูด

“ทั้งนั้นและทหารไทยไม่มีเชื้อกันงั้นหรือ และถูกบังคับให้ทำอย่างนั้นด้วย” ดีดิกกล่าวถึงถูกพาไปอย่างหนึ่งกับดีดิกหนึ่ง (พวกเรานอสตรองอ่าว เราไปให้พวกเรานอสตรองอ่าว) เท่าที่จะทำได้ บางครั้งก็เสี่ยงชีวิตของฝ่ายสนับสนุนมิให้เขาเรา สิ่งเหล่านี้ที่ทำได้สำเร็จแล้วพวกเรานอสตรองอ่าวดีดิก เพราะเขาที่ที่สุดแล้วพวกเรานอสตรองอ่าวดีดิกความหวัง”

ทั้ง ๓ คนพักบริเวณอยู่กันนานถึงเวลาใกล้ค่ำ ประมาณ ๑๕.๒๐ น.

น.ท. ทวี “ดีดิก” รุดตรงรี่รี่เร่งวิ่งขอว่า “ถึงเวลาแล้ว เราไปกันเถอะ”

นิกคอส-ลอยด์และ ดีดิก ขึ้นขึ้นไปยังที่นั่งในเครื่องบิน แล้วขยาย ลำที่

โดยสำรวจมาจากเรือขีปนาวุธหนึ่งแล้วก็มีทหารมาช่วยขึ้นไปยังทางวิ่ง นัก

บินพยายามหลีกเลี่ยงชั้นที่ระทึกมันแต่เลือกความของเครื่องบินดี ดีดิกก็เลยร่อนลงก็ไปปรากฏ แดกเตอร์ไม่ทำงานเลยแล้ว!

“เราต้องเปลี่ยนเครื่องบินใหม่” ดีดิก พูดพลางขึ้นไปที่เครื่องบินแฟร์ไชลด์เครื่องบินหนึ่ง ซึ่งจอดอยู่ข้างออกไปอีกประมาณ ๑๐๐ หลา. ทั้งสามคนขึ้นลงจากที่นั่ง. ถัดลงยังพื้นอีกครึ่งหนึ่ง ในขณะนั้นชวมนา ๔ คน กำลังได้ความยกขีปนาวุธมาข้างหน้าพอดี.

“เร็วขึ้นหน่อยสิพี่นั้น” “ดีดิก” ร้องขึ้น พลางเข้าไปใกล้ๆ สนามบิน นิกคอส สมิธกับลอยด์ก็วิ่งเข้าหาเครื่องบินในทันที รู้สึกอย่างไรไม่ลืมนึกถึง

๑๐ นาทีต่อมา เมื่อชวมนา ๔ คนผ่านไปแล้ว ทั้งสามคนจึงไปขึ้นเครื่องบินลำใหม่ได้ โดยปลอดภัย ความไวโดยพิศมณ เครื่องยนต์ก็กระโดดขึ้นโล่งออกไป ทันทีนั้นเครื่องบินขึ้นจากสนามในทันที คงอากาศก็ถนัดด้วยชอบฟ้าไปแล้ว อากาศเริ่มชุ่มฉ่ำ.

(อ่านต่อหน้า ๔๔)

แนะนำ กะเพราอาหาร

และ ลิโป้

ทั้งนี้ คือคตินิยมและหลักการที่เน้นในการเลือกอาหารที่เหมาะสมกับสุขภาพร่างกายให้แข็งแรง

ดีดิก อุลทิน

สรรพคุณของ ULTIN

ที่กินพบโดย ไม่แพ้สารอื่นใดในธรรมชาติ ช่วยลดไขมันในเลือด ช่วยเพิ่มการไหลเวียนโลหิต ช่วยเพิ่มการดูดซึมของวิตามินซี ช่วยเพิ่มการดูดซึมของวิตามินอี ช่วยเพิ่มการดูดซึมของวิตามินเค ช่วยเพิ่มการดูดซึมของวิตามินดี

วิธีใช้: รับประทาน ๒-๓ ครั้ง

ขนาดรับประทาน: ๒๐, ๑๐๐, ๒๕๐ มิลลิกรัม

ทั้งนี้หมายถึง ๒๐, ๑๐๐, ๒๕๐ มิลลิกรัม

ทั้งนี้หมายถึง ๒๐, ๑๐๐, ๒๕๐ มิลลิกรัม

น้ำผลไม้สกัดเข้มข้น
ROSAMIN (โรซาไมน)
วิตามิน-ซีสูง สดชื่น สดชื่น
ORCHITONE (ออร์คิตอน)
วิตามิน-ซีสูง สดชื่น สดชื่น
เพื่อเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรง
ทั้งนี้หมายถึง ๒๐, ๑๐๐, ๒๕๐ มิลลิกรัม
ทั้งนี้หมายถึง ๒๐, ๑๐๐, ๒๕๐ มิลลิกรัม
ทั้งนี้หมายถึง ๒๐, ๑๐๐, ๒๕๐ มิลลิกรัม

ไม่ได้ถูกซื้อ ไม่ได้ถูกเก็บ

ไม่มีสิทธิพลของใครจะมายังค้ำชูเชิญให้เปลี่ยนไปได้หรือน่า

ถ้าจะมีผู้ซื้อ ก็ขายเพียงฉบับละสามบาทเท่านั้นแหละครับ!

ด้วยเรื่องของผู้เขียนที่ท่านเคยอ่านเป็นประจำมาแล้ว เช่น สด กุระไรทิด อิศรา อมันตกุล
ศรีรัตน์ สถาปนวัฒน์ - ดาวหาง - อ. ไชยวรศิลป์ - ขุนลลิตาสดรสุนทร - มนต์ จรรงค์
โรมาโน - ทนกร สดศรี - เมธ เมธา - บาร์บารา - มงฆา - เอื้อ อรรถ

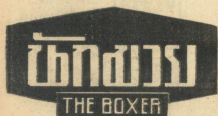
ดำเนินงานโดยนักเขียนและคณะผู้จัดทำชุดเดิม

เรื่องทุกเรื่องยังคงติดต่อดีขึ้นเนื่องกันไปไม่มีขาดตอน

ออกวางขายทั่วไปแล้ว

นายสุธรรม นาวานุเคราะห์ บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

สำนักงานและที่พิมพ์ที่ รามิณท์การพิมพ์ ๓๑/๑๐-๑๑ ซอยศาลเจ้าเจ็ก ทรงข้ามกรอกปากันบุษ สี่พระยา
พระนคร โทร. ๓๐๐๓๗

ร่วมกันจัดทำโดย ภักดี สอนรัตน์ อดีตบรรณาธิการกีฬามวย

พร้อมด้วย มนูญ วัฒนโกเมร อดีตบรรณาธิการสังเวียนชกมวย

เพื่อเป็นปากเสียงแก่นักมวย เพื่อความบันเทิงแก่แฟนมวย เพื่อความวัฒนาของกีฬามวย
โดยได้รับความร่วมมือจากผู้สนับสนุนและจัดเงินซึ่งคลุกคลีอยู่กับวงการมวยในเมืองไทยและต่างประเทศมาแล้ว

ออกวางขายทั่วไปแล้ว

นายภักดี สอนรัตน์ บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นายมนูญ วัฒนโกเมร ผู้ช่วยบรรณาธิการ

สำนักงานและที่พิมพ์ที่ รามิณท์การพิมพ์ ๓๑/๑๐-๑๑ ซอยศาลเจ้าเจ็ก ทรงข้ามกรอกปากันบุษ สี่พระยา
พระนคร โทร. ๓๐๐๓๗

งานไดคิน

ต่อจากหน้า ๔๔

ราว ๕๐ นาทีต่อมา เครื่องบิน
แฟร์สายเครื่องบิน กัมมันตอยู่เหนือ
สนามบินดอนเมือง จากเครื่องบินเห็น
แสงไฟระยิบระยับอยู่ทั่วไป โรงเก็บ
เครื่องบินตั้งอยู่เรียงรายสองข้าง มอง
เห็นแต่เพียงครู่หนึ่ง อยู่ในงานนี้ นก
บินยังคงเครื่องบินลงสู่รันเวย์ทางด้าน
ที่ทหารอากาศไทยใช้อยู่ในทันที ไทย
มิได้บินวนเลียบกองคามปรัก สนาม
บินดอนเมืองในสมัยนั้น กองช่างแยก
และเล็ก ครั้นในขณะเครื่องบินลง
ลงพื้นเรียบร้อย และวิ่งเข้าสู่ปลาย
ทางเล็ก ๆ นั้น ผู้โดยสารทั้ง ๓ คน
จึงได้ยินเสียงทหารญี่ปุ่นกำลังร้องเพลง
จากค่ายที่พักไทยข้างตึกคึกคัก เหนือ
เรืออีกเล็กน้อย ที่โรงเก็บเครื่องบิน
ลำเลียงของญี่ปุ่นผู้หนึ่ง มาควมรวม
ทำงานที่ทหารอากาศไทยใช้อยู่ทหาร
ญี่ปุ่นหลายคนกำลังขึ้นเครื่องบินเล็ก ๆ
เครื่องบินอยู่ใกล้ ๆ บริเวณนั้น เมื่อ
เครื่องบินแปรเข้าบ้าน นิคอล สมิทกับ
ลอบบี้ฮอร์ชไปอาศัยอยู่นั้น ทหาร
ญี่ปุ่นอยู่ห่างออกไปไม่กี่ ๕ หลา!

"หลบถอย" น.ท. ทวี ดิกกี กระ
ซี่บอดคนอเมริกันทั้งสองคน.
นิคอล สมิทกับลอบบี้ฮอร์ช รีบกลับ
ตัวลงให้ต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทหาร
ญี่ปุ่นที่ขึ้นเครื่องบินอยู่เมื่อครู่นี้หาออก
ไปแล้ว แต่ในทันใดนั้นเองก็มีทหาร
ญี่ปุ่นคนหนึ่ง ร้องขึ้นเป็นภาษาญี่ปุ่น
ไม่ทราบว่ายาคำความว่าอะไร ครั้น
แล้วทหารญี่ปุ่นหลายคนก็อยู่ในบริ
เวณนั้น ถึงตรงนั้นเครื่องบินแฟร์
สาย นิคอล สมิทกับลอบบี้ฮอร์ชพยายาม
ยกตัวหนีไปก็ดำลงไป จมจุก
ของคนทั้งสอง จรวดจรวดเครื่องบิน
ตอนล่าง ทั้งสองคนพยายามแหวกตัว

แทบไม่หายใจ หัวโหลโหลมน้ำมา
เสื้อตัวสวมอยู่เปื้อนขี้ไปหมดทั้งตัว.

ดิกกี ชะโงกออกไปทางช่อง
เล็ก ๆ ทางกั้น ในเครื่องบิน พร้อม
กับร้องโกนเป็นภาษาไทยว่า ให้
ทหารญี่ปุ่นเหล่านั้นกลับไป เสียของ
ดิกกี คงชินอกหลายครั้ง ครั้นแล้ว
ทุกสิ่งทุกอย่างก็สงบไป ทหารญี่ปุ่น
ก็เกลี้ยไปหมด.

"ดิกกี ชิง โยหน่าซุมไปควย
เหิงเฮ้นเกียวัน ก็ลงบอดคนอเมริกัน
กั๊งตังตัง ท้ายบอดคนอเมริกันข้างกั๊ง
ว่า "ปลอดภัยแล้ว" เขาพูด "ทหาร
ของผมนำไปซ่อนอยู่ทหารญี่ปุ่นหนึ่งวิ่ง
มาเพื่อช่วยเหลือเครื่องบินของเราไป
โรงเก็บไม่มีอะไรหรอก เขาค้อง
การช่วยเหลือเราเท่านั้น อีกสักครู่
หนึ่งก็พูดพลั้งปากกระซิบในที่พักลอบบี้
เหมือนอยู่กับเพื่อนเขาไปดิกกี" ดิกกี ยิ้ม
ออกด้วยความโล่งใจ

ต่อมาอีกประเดี๋ยวเดียว ทหาร
อากาศไทยกลุ่มใหญ่วิ่งมายังเครื่อง
บิน แล้วช่วยขึ้นเครื่องบินเล็กเครื่อง
นั้น เข้าไปในโรงเก็บที่คึกคัก แล้ว
ประตูโรงเก็บแห่งนี้ ก็ถูกยึดสนิทใน
ทันที ขณะนั้นนิคอล สมิทกับลอบบี้ฮอร์ช
กำลังวิ่งจากเครื่องบิน มายังพื้นดิน
ดิกกี ก็ร้องดังว่า "คอยอยู่นั่นก่อน!"
แล้วกระซิบเขาว่า "ถ้าทหารญี่ปุ่นสองคน
กำลังหนีถูกทหารไทยยิงไม่พ้นก็คิด
ข้างนอก"

นิคอล สมิท กับ ลอบบี้ฮอร์ช ขึ้น
กลิ้งขึ้นไปบนตัวเครื่องบินในเครื่องบิน
ขึ้นและระยิบระยับอีกครั้งหนึ่ง รอราน
ดิกกี ร้องบอกไปอีกครั้งหนึ่งว่า "ปลอด
ภัยแล้ว" ทั้งสองคนจึงได้ก้าวลงมา
เลื้อยบุคคลทั้งสองสวมอยู่ เชือกโกล
เหมือนเมื่อชนานาน.

ครั้นแล้วประตูลับๆบนหลังคานหลัง
ของโรงเก็บก็ถูกเปิดออกโดยเจ้า "คิกกี" พา
นิคอล สมิทกับลอบบี้ฮอร์ช ผ่านทางมีดออกทาง
ประตูนั้น ไปยังรถคันเก่า ๆ คันหนึ่ง ซึ่งจอด

คอยอยู่ แล่นออกไปในที่ บ่ายโหมหน้ำเจ้า
กรุงเทพพระนคร พอรณแสงได้ไม่ทันไร
จากแสงไฟหน้ารถวิ่งไปข้างหน้าเป็นแนวยาว
ที่ปรากฏสภาพทหารญี่ปุ่นคนหนึ่ง กำลังโยนมือ
ให้รถคันคันนั้นหยุด น.ท.ทวี "ดิกกี" จู่ๆ
ทว่าห์ เริ่มวิ่งกระโดดโลดโผนไปเล่นหาอยู่
แล้ว พอรณแสงได้เข้าไปถึงหน้าว่าทหารญี่ปุ่น
คนนั้นโยนมือให้รถคันเก่าๆ เพราะรถคันนั้น
แคบ และตัวของเขาบอดลงไปอยู่ใต้ทาง
ล้อรถไปโดยประหนึ่ง รถคันที่นำคน "ไดคิน"
คงวิ่งต่อไป มุ่งหน้าเข้าสู่โลกอันรกรกร้างแห่ง
ประเทศไทย ท่ามกลางความมืดของราตรีกลาง
คืนที่มืดมนของทหารญี่ปุ่นหลายแห่ง ในขณะนั้น
ถนนพลเรือนมืดเหมือนเมืองร้าง เพราะโรง
ไฟไฟฟ้าสองแห่ง ถูกทหารญี่ปุ่นครอบงำไปแล้ว มี
แต่แสงระยิบระยับและเปลวไฟ ซึ่งส่องสว่างไป
แรม ๆ อยู่ตามบ้านเรือน ส่องสว่างเป็นครั้ง
คราว

สักครู่ใหญ่ ๆ ก็เข้าเขตชุมชนชน รวด
แล่นต่อไปต่อไป ในที่มืดมิดมืดมิด สถาน
ที่แห่งหนึ่ง มีตึกใหญ่และงดงาม มีรั้วรอบขอบ
ชิดชายาววิเวกกว้างขวาง... ที่นั่นคือวังหลวง
หลายครั้งหนึ่งมีรถคันที่ประทีปของมมเจ้า
ที่พุทธระหมอบมณีกัง ๔ และต่อมาได้เป็นที่
ทำนุของจอมพล ป.พิบูลสงคราม ในสมัยที่เป็น
นายกรัฐมนตรีแรก.

ในทันใดที่รถหยุดเรียบร้อย ก็
มีชายคนหนึ่งเดินเข้ามาความมืดมาพบ
บุคคลทั้งสองที่นอนอยู่ในรถคันนั้น เขาคือ
ร.อ.โฮเวิร์ด ปาลเมอร์ แห่งหน่วย อ.ส.ส.
โฮเวิร์ด ปาลเมอร์ ขึ้นมือไปสัมผัส
กับนิคอล สมิทและลอบบี้ฮอร์ชซึ่งนอน
ด้วยความเย็นๆ พร้อมกันกระซิบเขาว่า
ว่า "เชิญมาทางนี้หาทหารค่าสำหรับ
ท่านพร้อมแล้ว"

นิคอล สมิท, ลอบบี้ฮอร์ชกับ ดิกกี,
ลงจากรถเดินตามโฮเวิร์ด ปาลเมอร์เข้า
ไปในห้องรับประทานอาหาร ซึ่งมืด
เกือบทั้งห้อง ตั้งอยู่บนโต๊ะขนาดใหญ่
บนโต๊ะนั้น มีอาหารวางอยู่หลายจาน
เช่น เนื้อเย็น, สลัด, แดงกวา, มะเขือ
เทศและผลไม้ นิคอล สมิทกับ ลอบบี้

ฮอร์ช รู้สึกว่าค้อยหายใจทอทั้งขึ้น
มากทีเดียว ทหารจากที่ระยิบระยาศ
ของเขากังสอง คอยทำงานอย่างเคร่ง
เครียดมาหลายชั่วโมง.

ภายในห้องที่มีแสงไฟสลัว ๆ นั้น
น.ท. ทวี ดิกกี จอดกระพริบโดยนัย
หมายมายังที่นั่งให้ โฮเวิร์ด ปาลเมอร์
แล้วทั้งสองคนก็หัวเราะขึ้นพร้อมกัน.

"ท่านไม่ต้องการ จกหมายมณีน
ค้อยอีกแล้วไม่ใช่หรือ?" โฮเวิร์ด พุก
ขึ้นพลางส่งคืนให้ ดิกกี รัยไปอีกเป็น
ขึ้นเล็กน้อย.

"ไม่ต้องการอะไรอีกหรือ?" น.
คอลลามขึ้นด้วยความสงสัย.

"ผมไม่ได้ให้ใครเลย ตั้งแต่แรก
เพราะไม่ต้องการให้เป็นการรบกวน
คุณมากนักไป" ดิกกี พุก "จกหมาย
มณีนผู้บังคับหน่วยขึ้นของเราก็เชิญ
ให้ท่านเพื่อแสดงว่า ท่านกบดลค
ถูกเราไว้ได้ ไม่เล่าสนามบินที่นั้น
พลจกการโคจรลงมา ถ้าเราถูก
ญี่ปุ่นจับในระหว่างทาง ผมจะคอยช่วย
ให้ญี่ปุ่นได้ความกล้าลงแล้วคุณทั้งสอง
ไปส่งค่ายกักกันเชลยศึก"

"ถ้าเกิดหรือว่า แผนการณ
ญี่ปุ่นจะเชื่อ?" ลอบบี้ถาม

"เราไม่เหตุผลอย่างอื่น ที่จะอ้าง
ได้ นอกจากที่ใช่วิธีดังกล่าว" ดิกกี
ตอบขึ้น ๆ "แต่ในที่สุดเราก็โชคดีและ
ปลอดภัยแล้ว"

นิคอล สมิท กับ ลอบบี้ ไม่พูด
อะไรอีก นอกจากเดินตรงไปโต๊ะ
อาหารแล้วหยิบเบเกอรี่รับประทาน
พร้อม ๆ กันอย่างเอร็ดอร่อย. ▲

(โปรดอ่านต่อไปในฉบับหน้า)

❑ เลือดสีน้ำเงิน

ต่อจากหน้า ๑๙

ไม่มีใครพูดอะไรอีก. กันขำวัย
เกินปานถึงหัววัยสังเวยโรเลข แล้ว
ก็เขียนกรอชอข้อความ ส่งให้เจ้าพนักงาน
วางเวโรโรเลข มีใ้ความว้ากกัน.

“เสียงกักรแล้วก่อนถึงขางเรือ.

ขอพบคุณ. กันขำ.”

ล้วนนั้น เปรมอุทพาสไปนอนอันเป็นที่
เราไม่เคยรู้จัก และเขาจะรู้จักอะไรไปไม่ได้
เพราะเจ้าวิไลพระพาตามพิงในของวัน ไม่
ได้บอกอะไรแก่เขาจนจบอีก. บ่ายก็กินข้าว
เขาไปป็นเรือนสองชั้น เก้าขนาดสี่เหลี่ยมแล้ว
ในคอกอะไรเขาก็มีสวนจะตาม ในเรือนหลัง
นี้มีผู้เฝ้าต่าง ๆ อยู่ทั่วทุกหน ทุกคนเป็นคนมา
จากภาคเหนือ. เจ้าขออันที่ทางเขจะเป็นผู้
ผู้เฝ้าของเข เพราะเขาคิดว่าเขาน่าไว้วางใจ
ตาของเขาแล้ว นอกของเขาน ๆ ไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน
ตาของเขาคิดว่าเขาน่าไว้วางใจ. ทุกคนในบ้านเรียก
มักกันหมดโดยไปนอนชื่อ. เปรมก็เลยเรียกบ๊าย
บ้าง และเขาก็ไม่สนใจจะถามชื่อ ว่าชื่ออะไร
เพราะไม่รู้ชื่อจากเขาจนจบ. ชื่อที่เปรมประ
หลาดลืออยู่ของเข. บ่ายนี้ไม่มีผู้เฝ้าเลยแม้แต่
คนเดียว. ผู้เฝ้าที่ไปรับกันขำที่สถานีเมื่อมา

ลี้ภัยนั้นแล้วก็หายเข้าไปในห้องรับแขก ผู้หญิง
สาวชาวเหนือคนหนึ่ง. ประมาธวัยโมเมจนค่อ
มา ถือหนังสือมาด้วย. เขาเป็นผู้ช่วยคนเดียว
ที่บนเรือนนอกเขาอยู่ในบ้านหลังนี้. ในวันแรก
พูดกลางคืนก็มีเพื่อนของเขาไปตลอด มาชุมนุม
กันเต็ม ทำทางไปอยู่ ๆ ทั้งนี้ พูดจาอะไรแบบ
น้องถน. กันขำก็กินเป็นไป. ผู้หญิงสาวที่ทักตน
ที่บนเรือนนอกนั้นเกือบทั้งวันทั้งคืนจนมา แต่
ตัวกันขำอย่างสวยงาม แล้วก็ออกไปกับรับผู้
อย่างชุดหรือ. เปรมพูด ๆ ของ ๆ อยู่สำเนา
เล็ก ๆ ข้างขึ้น เหตุการณ์ในห้องในผู้ชดช.

ผู้ชายเหล่านี้ หอดคล้องกับสาวชาวเหนืออย่าง
สมบูรณ์ พอกหรือหอดคล้องหรือการคิดได้ดำเนิน
ไปถึงจิตใจ บางคนก็ขับไปท่องเที่ยวกัน พร้อม
ด้วยผู้หญิงที่เขาหอดคล้องด้วย. ความระแ
วโรอาได้ดำเนินไปจนเกือบถึงคน การเห็น
ว่าท่าพอสถิตหรือคนน้อง แล้วทุกคนก็หายขึ้น
ไปยังห้องรับแขก. ต่อจากนั้น “มี” ถืออ

มาที่ความสะอาดและเปิดไฟนอน. เปรมมีอยู่
อย่างสูงจนทำให้ทางขางนอน. เมื่อบ๊ายคิดไป
ประมุขนั้นแล้ว เขาก็กลับประมุขนั้นไปหา
ร้านนั้น ซึ่งกันขำบอกให้เขาถือเอาเป็นที่พัก. เขา
ไม่เข้าใจว่าบ้านนั้นเป็นบ้านอะไรกันแน่ แต่บรร
ภาพที่เห็นแล้วอยู่อย่างพนาพนาทำให้เขาคิดไป
ห้อมแล้วก็พนาพนา. มันช่างคล้ายคลึงกันเหลือ
เกิน จะคิดกันก็เพราะพวกผู้เฝ้าที่มากลางที่บน
นุมนัน ล้วนแต่เป็นคนคนเคยของเขาน้อยตลอดทั้ง
กัน. ไม่ใช่ว่าเขาคิดว่าเขาคิดแล้วเขาคิดพนา
ด้าน.

เปรมขึ้นไปนอนยังห้องชั้นบนเหนือ
โรงรถ ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเรือนใหญ่
ประมาณสี่กิโลวา. เขารู้สึกว้ากโลก
ของเขากำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว. เขา
ก็พอเห็นชีวิตที่แปลกๆ ภายใน
เวลาไม่กี่วัน ซึ่งตลอดเวลาก็มีอยู่
ในท้องถิ่นที่สามพราน เขามีเคยเห็น
เลย. โลกของเขาได้กว้างขึ้นแล้ว
กว้างออกไปอย่างน่าอัศจรรย์. เขายัง
คอยตัวเองไม่ถูกว่า เขาจะพอใจกับ
โลกของเขาหรือไม่ เขายกข้อโต้แย้ง
ชีวิตใหม่มีรสชาดดีกว่าชีวิตเก่าในท้องถิ่น
นา. เขาคิดว่าผลบุญก็ยังไม่ เพราะ
อะไรทำให้ความหวังแก่เขาอยู่. สิ่ง
ที่เขาพอไม่มีอยู่อย่างหนึ่ง. สิ่งนั้นคือ
เขาไม่คิดถึงความรักคล้ายๆ ขนาคาก
แคกคาคนอยู่ในเลนในโคลน. แต่
เขาก็มีหัวใจที่เงินมาก และเร็วเสีย
ด้วย. เขาเชื่อกันขำ. กันขำเคยบอก
เขาว่า การขึ้นคนคล้ายกับเขาน

นั้นมันดีเสียอย่างน้อย. อย่าง
มากก็อาจถึงแก่เจ็บป่วย. ถ้าเขาทำ
ได้เร็วหรือ. เขาจะมีเงินใช้ถึงเขาน
ละหมื่นกว่าขึ้นไปอีกจากตัวเล็ก.

แต่เปรมก็คิดว่าเขาน่าเชื่อถือกว่า เขา
ก็พาลาไปแล้วในที่สุดแรก. นายบอดคงจะ
เลื่องลือเขาไปไหน. เขานึกถึงภาพเหตุการณ์ใน
โรงไฟ รู้สึกว่าเขาไม่พนาพนา. ราชที่สง
มิใช่เขาน้อย. โอกาสที่จะต่อสู้ไม่มีเลย เขานึก
คิดว่าควรจะมีความดีของเขา.

ซินีนาสโคป กำลังฉาย วันที่ ๓๐ ถึง ๓ เพื่มรอบ ๑๐.๐๐ น.

โปรแกรมพิเศษ

ต้อนรับเทศกาลตรุษจีน

★
อลัน แลตต์
(แนวเชน)
★
รอล่าบาส ปอเลตต์
(แนวตลก)
★
ลอสต์ โนเลน
★
เชลล์ วิลล์

เนื้อหาน่าดู และยอดเยี่ยมตั้งแต่ต้น
จนถึงจบในสไตล์ ลือลือ
ไวล์ลีย์ “เชน” ลือลือ.

“THE GUN-RUNNER”

เขาเป็นใคร? เขามาทำไม? และทำไมเขา
จะนำบุญสมมุติพร้อมสิ่งศักดิ์สิทธิ์ไปฝากนักโทษ
เขาเกี่ยวข้องกับชายชาวไร่ แต่แล้วประมิตต์
กลับสยดง่วน อาจจะมีอีกก็ได้. เขาผู้นั้นอาจ
ไม่มีชายชาวไร่หรือใครจะส่งไปฝากนักโทษก็ได้
เขาอาจเป็นมิสสัตรีของนายพลคนเมือง ที่มี
รวมเกือบพันกลืนเข้ากลืนกับที่ได้เหมือนกัน ประม
กับนายอนันต์โรงรถคนเดิม. แม้กระนั้นก็คงล

□ ผอานวิจารณ์มา

ต่อจากหน้า ๔

"m-m"

๑๒๖๖ บ. ๒๖๖๖ บ. ๒๖๖๖ บ. ๒๖๖๖

ต่อจากหน้า ๓๔

ฟังก์ชัน χ ซ้ำกันเหตุผลทั้งหมด ข้อดีที่สุดคือ การที่ประเทศจะเข้าเป็นสมาชิกได้หรือไม่ ก็ต้องอิงถดุล, ฝรั่งเศส, อเมริกา, รัสเซีย, และจีนต้องเห็นชอบด้วยเป็นอันดับที่ต่อไป ถ้าตกลงแก่ใจหมดแล้ว ก็แปลว่า ต่ามีสมาชิกเกินกว่า ๔๐ ชาติ เห็นชาติใดควรจะเข้าได้หรือไล่ลออก สหประชาชาติก็ต้องตกลงตามนั้น.

รหัสเขียนเชิงญจะใช้ระเบิดปรมาณู: วิทยุมอสโคว์ได้กระจายเสียง

เมื่อเห็นถึงสิ่งที่ผิดไปจากประเพณีชาติไทยเช่นชาว ที่เกี่ยวข้องกับ
 ศรัทธาออกมา ว่าอเมริกาใช้ระเบียบประเพณีหรือไม่มีชาติใดที่จะมา
 ให้ช่วยเหลือ ได้ได้ก็ตอบว่าใช้หรือไม่ใช่ แต่สิ่งตอบไปว่า อเมริกา
 ถือว่าระเบียบประเพณีเป็นอาชญากรรมหนึ่งของทหาร และถ้าจำเป็นต้องใช้
 กำลังทหารที่ศรัทธาออกมา ก็ยังมีเห็นว่าประเทศใดที่จะมาใช้อาชญากรรม

แต่ก็มีเมืองหรือประเทศระบุไว้ในหนังสือแปลว่าชาติ ที่วิทูรบุณยโศภิตีนำมากระจายโดยสันนิษฐาน
ที่ค้นพบ ที่ถือเป็นต้นตำหรับหรือตัวอย่างคนชาติ โดยที่หนังสือบางเล่มเป็นประเทศตามชาติได้บอกกล่าวผู้จัดทำ
หนังสือว่าประเทศจริง ๆ ตามที่เขียนจริง ๆ หรือเขียนโดยจินตนาการของผู้จัดทำ ซึ่งที่กล่าวไปนี้ ก็คือที่แปลว่า
ประเทศโดยสันนิษฐานที่ไปไม่ทั่วถึงหรืออาจรวบรวมว่าที่แปลเป็นสันนิษฐานที่ผู้แปลเขาเขียนหรือคิดเอา
โดยจินตนาการที่กล่าวได้ว่าไม่ไปเมืองนั้นแต่หากเขียนแล้ว บรรดาชาติที่กล่าวถึงพอจะหมายรวมถึง
โลกตามปรินิพพานที่กล่าวถึงได้ เพราะโดยสันนิษฐานข้อที่กล่าวแล้ว หรือข้อนี้ก็จะแปลเป็นประเทศและโดยที่
สิ่งต่าง ๆ เมื่อถึงที่ใดก็ตามก็กล่าวเป็นประเทศ

อ่าวกราบมีชื่อว่าเว้าเพ็ญปากทะเลแดง มีฉลามวาฬเป็นของชาติ
อะเรเบีย, มีควมหลากหลายของชีวิต และนับว่าวางเหนือเหนือกับเมืองมู
ปากทางของเส้นทางของอิสราเอลและยอร์แดนด้วย ดังนั้นจึงกล่าวว่อ่าว
กราบนี้หัวใจของอียิปต์ประเทศอะเรเบีย, อียิปต์, อิสราเอลและยอร์แดน
อิสราเอล กำลังจะอยู่กันทางเหนือที่เมืองเขาอาลาคี แต่ ใกล้กับอียิปต์
อ่าวเว้าและโป่งต่าง ๆ ของใต้เรออิสราเอลได้มีโคด้วย นี่เป็นเป้าหมายหนึ่ง

พระเจ้าน้องยาเธอฯโปรดให้ถอนทหารออกจากเมืองอาคาบตามมณฑลของประเทศชาติ และ
กลุ่มสมาชิกและเชื้ออารักขาให้เขยื้อนให้สหประชาชาติแชนั้น (ลการติดต่อกัน) ออกรับนาง
พระยงกนกมาจะถอนทหารออกให้พ้นหมกกลอียดี้ ถ้าเอื้อไรยี้ก็คิดต้งไปก็แฉสสหประชา
ชาติก็มิจะเอื้อไรไปให้ ผู้ส่ดลการนี้ผิดซ้ชวณคิมความเห็นว้า อื้อปี่อ้อจะงบการลอดคอง
เอื้อส่ชวณคิมก้าได้.

ผู้แทนหรือชื่อในสหประชาชาติก็ปรากฏว่าที่อิสราเอลแจ้งข้อข้อคิดคำนึงต่อสหประชาชาติเช่นนี้
ได้รับการสนับสนุนจากอังกฤษและฝรั่งเศสและอเมริกันซึ่งมีอิทธิพลด้วย.

[illegible]

คามพ์ ทนพนธ์

